

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบ

(ก่อนและหลังการศึกษาคู่มือของครู)

แบบทดสอบ

เรื่อง การวิจัยและพัฒนาการอ่านของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี
(ก่อนการศึกษาคู่มือ)

ชื่อ..... ตำแหน่ง.....

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ
2. ขอให้ท่านกาเครื่องหมาย X ลงในตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน

กระดาษคำตอบ

1. ส่วนเนื้อหาของการวิจัยมีกี่บท
 - ก. 4 บท
 - ข. 5 บท
 - ค. 3 บท
 - ง. 6 บท

2. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งชื่องานวิจัย
 - ก. ควรระบุชื่อตัวแปรสำคัญ
 - ข. ควรตั้งเป็นคำถาม
 - ค. ควรระบุกลุ่มเป้าหมาย
 - ง. ควรบอกวิธีวิจัยอย่างคร่าวๆ

3. สถิติที่ไม่มีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติคือสถิติประเภทใด
 - ก. สถิติเชิงอ้างอิง
 - ข. สถิติเชิงตัวเลข
 - ค. สถิติเชิงข้อมูล
 - ง. สถิติเชิงบรรยาย

4. ขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัยคือข้อใด
 - ก. สรุปผล
 - ข. อภิปรายผล
 - ค. รายงานผล
 - ง. หาข้อบกพร่อง

5. ข้อใดเป็นประเภทข้อมูลของการวิจัย
 - ก. ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงสถิติ
 - ข. ข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงสถิติ
 - ค. ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพ
 - ง. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงสัญลักษณ์

6. สารบัญชารางจะนำไปเขียนในส่วนใดของงานวิจัย
 - ก. ส่วนนำ
 - ข. ส่วนเนื้อหา
 - ค. บทที่ 1
 - ง. ส่วนเอกสารอ้างอิง

7. สิ่งที่ใช้วัดตัวแปรเพื่อให้ได้ผลการวัดเรียกว่าอะไร
 - ก. ข้อมูล
 - ข. สถิติ
 - ค. เครื่องมือ
 - ง. ปริมาณ

8. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการวิจัย
 - ก. เพื่อค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องที่ยังไม่รู้
 - ข. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ต่างๆเกิดขึ้น
 - ค. เพื่อสร้างหลักเกณฑ์ทฤษฎีใหม่ๆ
 - ง. ถูกทุกข้อ

9. ตั้งสมมุติฐานแบ่งออกได้กี่ประเภท
- ก. 2 ประเภท
 - ข. 3 ประเภท
 - ค. 4 ประเภท
 - ง. 5 ประเภท
10. ข้อใดไม่ใช่ตัวแปรของการวิจัย
- ก. ตัวแปรต้น
 - ข. ตัวแปรตาม.
 - ค. ตัวแปรซับซ้อน
 - ง. ตัวแปรสอดแทรก
11. ข้อใดเป็นคุณลักษณะของเครื่องมือวัดประเมินผลนักเรียนที่ดี
- ก. เพิ่มสะสมงาน.
 - ข. สถานการณ์ เงื่อนไข.
 - ค. เป็นปรนัย
 - ง. แบบทดสอบ
12. สิ่งใดที่ครูผู้สอนควรยึดเป็นหลักสำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- ก. หลักสูตร
 - ข. แผนการสอน
 - ค. จุดประสงค์
 - ง. เทคนิคการสอน
13. สาระด้านการอ่าน ฟัง เขียน พูด
- ก. ภาษาไทย
 - ข. คณิตศาสตร์
 - ค. ภาษาอังกฤษ
 - ง. ข้อ ก และ ค ถูก

14. ข้อใดต่อไปนี้น่าจะเป็นขั้นตอนแรกของการสอนแบบโครงงาน
- ก. การเลือกหัวข้อ ปัญหา
 - ข. การนำเสนอผลงาน
 - ค. การเขียนรายงาน
 - ง. การลงมือปฏิบัติ
15. การวัดและการประเมินผลมีวัตถุประสงค์ตามข้อใด
- ก. การปรับปรุงการเรียนการสอน
 - ข. ตัดสินผลการเรียนการสอน
 - ค. ตรวจสอบพัฒนาการตามจุดประสงค์
 - ง. ปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน
16. การเลือกสื่อการเรียนการสอนตามหลักการแล้วข้อใดสำคัญที่สุด
- ก. ประสิทธิภาพ
 - ข. ประสิทธิผล
 - ค. ประหยัด
 - ง. คุ่มค่า
17. ข้อใดเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริงโดยวิธี การที่เชื่อถือได้
- ก. การวิจัย
 - ข. ตัวแปรการวิจัย
 - ค. ความแปรปรวน
 - ง. กลุ่มตัวอย่าง
18. การวิจัยในชั้นเรียนจัดเป็นการวิจัยรูปแบบใด
- ก. การวิจัยเชิงปริมาณ
 - ข. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 - ค. การวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎี
 - ง. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือ

19. การพัฒนาพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้น ป. 3 ข้อใดคือ ตัวแปรตาม
- ก. เพศ
 - ข. ระดับชั้น
 - ค. วิธีการพัฒนา
 - ง. พฤติกรรมการอ่าน
20. การคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล ตรงกับข้อใด
- ก. ความมุ่งหมายการวิจัย
 - ข. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย
 - ค. สมมุติฐานการวิจัย
 - ง. การอภิปรายผลการวิจัย
21. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการวิจัย
- ก. แก้ปัญหาผู้เรียน
 - ข. หาสาเหตุของพฤติกรรม
 - ค. พัฒนาผู้เรียน
 - ง. ประเมินตัดสินผู้เรียน
22. ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ควรออกแบบการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาในลักษณะใด
- ก. เชิงทดลองพัฒนาสื่อนวัตกรรม
 - ข. เชิงสำรวจหาสาเหตุปัญหา
 - ค. เชิงปริมาณอ้างอิงทฤษฎีการเรียนรู้
 - ง. เชิงปฏิบัติการอบรมพัฒนาการเรียนรู้

23. ความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี หัวข้อวิจัยนี้ ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ก. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
 - ข. แบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - ค. แบบสังเกตพฤติกรรม
 - ง. แบบสัมภาษณ์
24. ข้อใดไม่ใช่การหาคุณภาพของแบบทดสอบ
- ก. ความเที่ยงตรง
 - ข. ความเชื่อมั่น
 - ค. อำนาจจำแนก
 - ง. ความเป็นสากล
25. การวิเคราะห์ความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกการอ่านของนักเรียนชั้น ป. 3 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน ควรใช้สถิติใดวิเคราะห์ความแตกต่าง
- ก. t-test
 - ข. ANOVA
 - ค. Z-test
 - ง. F-test
26. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ความมุ่งหมายของการวิจัยควรใช้สถิติข้อใดในการนำเสนอ
- ก. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ
 - ข. การวิเคราะห์ความแปรปรวน
 - ค. การทดสอบที
 - ง. การทดสอบไควสแควร์

27. การอภิปรายผลการวิจัยควรจัดไว้ในส่วนใด

- ก. บทที่ 1
- ข. บทที่ 3
- ค. บทที่ 4
- ง. **บทที่ 5**

28. ข้อใดไม่ใช่วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

- ก. **ใช้การคาดคะเน**
- ข. ใช้สูตรคำนวณ
- ค. ใช้ตารางสำเร็จรูป
- ง. ใช้เกณฑ์ร้อยละ

29. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดควรมีค่าเท่าใด

- ก. .05 –1.00
- ข. **.20 –1.00**
- ค. .05-.80
- ง. .20-.80

30. ข้อใดไม่ใช่เครื่องมือในการวิจัย

- ก. แบบสอบถาม
- ข. แผนการจัดการเรียนรู้
- ค. นวัตกรรม
- ง. **โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS**

เฉลยแบบทดสอบ
(ก่อนการศึกษาคู่มือ)

1. ข.	2. ข.
3. ง.	4. ก.
5. ค.	6. ก.
7. ค.	8. ง.
9. ก.	10. ค.
11. ค.	12. ค.
13. ก.	14. ก.
15. ง.	16. ก.
17. ก.	18. ข.
19. ง.	20. ค.
21. ง.	22. ก.
23. ก.	24. ง.
25. ก.	26. ก.
27. ง.	28. ก.
29. ข.	30. ง.

แบบทดสอบ

**เรื่อง การวิจัยและพัฒนาการอ่านของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี
(หลังการศึกษาคู่มือ)**

ชื่อ..... ตำแหน่ง.....

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ
2. ขอให้ท่านกาเครื่องหมาย X ลงในตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน
กระดาษคำตอบ

1. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งชื่องานวิจัย
 - ก. ควรระบุชื่อตัวแปรสำคัญ
 - ข. ควรตั้งเป็นคำถาม**
 - ค. ควรระบุกลุ่มเป้าหมาย
 - ง. ควรบอกวิธีวิจัยอย่างคร่าวๆ

2. ส่วนเนื้อหาของการวิจัยมีกี่บท
 - ก. 4 บท
 - ข. 5 บท**
 - ค. 3 บท
 - ง. 6 บท

3. ขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัยคือข้อใด
 - ก. สรุปผล**
 - ข. อภิปรายผล
 - ค. รายงานผล
 - ง. หาข้อบกพร่อง

4. สถิติที่ไม่มีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติคือสถิติประเภทใด
 - ก. สถิติเชิงอ้างอิง
 - ข. สถิติเชิงตัวเลข
 - ค. สถิติเชิงข้อมูล
 - ง. **สถิติเชิงบรรยาย**

5. ข้อใดเป็นประเภทข้อมูลของการวิจัย
 - ก. ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงสถิติ
 - ข. ข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงสถิติ
 - ค. **ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพ**
 - ง. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงสัญลักษณ์

6. สิ่งที่ใช้วัดตัวแปรเพื่อให้ได้ผลการวัดเรียกว่าอะไร
 - ก. ข้อมูล
 - ข. สถิติ
 - ค. **เครื่องมือ**
 - ง. ปริมาณ

7. สารบัญญัตินำไปเขียนในส่วนใดของงานวิจัย
 - ก. **ส่วนนำ**
 - ข. ส่วนเนื้อหา
 - ค. บทที่ 1
 - ง. ส่วนเอกสารอ้างอิง

8. ตั้งสมมุติฐานแบ่งออกได้กี่ประเภท
 - ก. **2 ประเภท**
 - ข. 3 ประเภท
 - ค. 4 ประเภท
 - ง. 5 ประเภท

9. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการวิจัย
- ก. เพื่อค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องที่ยังไม่รู้
 - ข. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ต่างๆเกิดขึ้น
 - ค. เพื่อสร้างหลักเกณฑ์ทฤษฎีใหม่ๆ
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. ข้อใดเป็นคุณลักษณะของเครื่องมือวัดประเมินผลนักเรียนที่ดี
- ก. เพิ่มสะสมงาน.
 - ข. สถานการณ์ เงื่อนไข.
 - ค. เป็นปรนัย
 - ง. แบบทดสอบ
11. ข้อใดไม่ใช่ตัวแปรของการวิจัย
- ก. ตัวแปรต้น
 - ข. ตัวแปรตาม.
 - ค. ตัวแปรซับซ้อน
 - ง. ตัวแปรสอดแทรก
12. สิ่งใดที่ครูผู้สอนควรยึดเป็นหลักสำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- ก. หลักสูตร
 - ข. แผนการสอน
 - ค. จุดประสงค์
 - ง. เทคนิคการสอน
13. สารระด้านการอ่าน ฟัง เขียน พูด
- ก. ภาษาไทย.
 - ข. คณิตศาสตร์
 - ค. ภาษาอังกฤษ
 - ง. ข้อ ก และ ค ถูก

14. การวัดและการประเมินผลมีวัตถุประสงค์ตามข้อใด
- ก. การปรับปรุงการเรียนการสอน
 - ข. ตัดสินผลการเรียนการสอน
 - ค. ตรวจสอบพัฒนาการตามจุดประสงค์
 - ง. ปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน
15. ข้อใดต่อไปนี้เป็นขั้นตอนแรกของการสอนแบบโครงการ
- ก. การเลือกหัวข้อ ปัญหา
 - ข. การนำเสนอผลงาน
 - ค. การเขียนรายงาน
 - ง. การลงมือปฏิบัติ
16. การเลือกสื่อการเรียนการสอนตามหลักการแล้วข้อใดสำคัญที่สุด
- ก. ประสิทธิภาพ
 - ข. ประสิทธิผล
 - ค. ประหยัด
 - ง. คุ่มค่า
17. ข้อใดเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริงโดยวิธี การที่เชื่อถือได้
- ก. การวิจัย
 - ข. ตัวแปรการวิจัย
 - ค. ความแปรปรวน
 - ง. กลุ่มตัวอย่าง
18. การพัฒนาพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้น ป. 3 ข้อใดคือ ตัวแปรตาม
- ก. เพศ
 - ข. ระดับชั้น
 - ค. วิธีการพัฒนา
 - ง. พฤติกรรมการอ่าน

19. การวิจัยในชั้นเรียนจัดเป็นการวิจัยรูปแบบใด
- ก. การวิจัยเชิงปริมาณ
 - ข. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ**
 - ค. การวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎี
 - ง. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือ
20. การคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล ตรงกับข้อใด
- ก. ความมุ่งหมายการวิจัย
 - ข. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย
 - ค. สมมุติฐานการวิจัย**
 - ง. การอภิปรายผลการวิจัย
21. ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ควรออกแบบการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาในลักษณะใด
- ก. เชิงทดลองพัฒนาสื่อนวัตกรรม**
 - ข. เชิงสำรวจหาสาเหตุปัญหา
 - ค. เชิงปริมาณอ้างอิงทฤษฎีการเรียนรู้
 - ง. เชิงปฏิบัติการอบรมพัฒนาการเรียนรู้
22. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของการวิจัย
- ก. แก้ปัญหาผู้เรียน
 - ข. หาสาเหตุของพฤติกรรม
 - ค. พัฒนาผู้เรียน
 - ง. ประเมินตัดสินผู้เรียน**

23. ข้อใดไม่ใช่การหาคุนภาพของแบบทดสอบ
- ก. ความเที่ยงตรง
 - ข. ความเชื่อมั่น
 - ค. อำนาจจำแนก
 - ง. **ความเป็นสากล**
24. ความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี หัวข้อวิจัยนี้ ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ก. **แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า**
 - ข. แบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - ค. แบบสังเกตพฤติกรรม
 - ง. แบบสัมภาษณ์
25. การวิเคราะห์ความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกการอ่านของนักเรียนชั้น ป. 3 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน ควรใช้สถิติใดวิเคราะห์ความแตกต่าง
- ก. **t-test**
 - ข. ANOVA
 - ค. Z-test
 - ง. F-test
26. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ความมุ่งหมายของการวิจัยควรใช้สถิติข้อใดในการนำเสนอ
- ก. **ค่าเฉลี่ย และร้อยละ**
 - ข. การวิเคราะห์ความแปรปรวน
 - ค. การทดสอบที
 - ง. การทดสอบไคว์สแควร์

27. การอภิปรายผลการวิจัยควรจัดไว้ในส่วนใด

- ก. บทที่ 1
- ข. บทที่ 3
- ค. บทที่ 4
- ง. **บทที่ 5**

28. ข้อใดไม่ใช่วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

- ก. **ใช้การคาดคะเน**
- ข. ใช้สูตรคำนวณ
- ค. ใช้ตารางสำเร็จรูป
- ง. ใช้เกณฑ์ร้อยละ

29. ข้อใดไม่ใช่เครื่องมือในการวิจัย

- ก. แบบสอบถาม
- ข. แผนการจัดการเรียนรู้
- ค. นวัตกรรม
- ง. **โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS**

30. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดควรมีค่าเท่าใด

- ก. .05 –1.00
- ข. **.20 –1.00**
- ค. .05-.80
- ง. .20-.80

เฉลยแบบทดสอบ
(หลังการศึกษาคู่มือ)

1. ข.	2. ข.
3. ก.	4. ง.
5. ค.	6. ค.
7. ก.	8. ก.
9. ง.	10. ค.
11. ค.	12. ค.
13. ก.	14. ง.
15. ก.	16. ก.
17. ก.	18. ง.
19. ข.	20. ค.
21. ก.	22. ง.
23. ง.	24. ก.
25. ก.	26. ก.
27. ง.	28. ก.
29. ง.	30. ข.

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนา

ข้อ	ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	การพัฒนาคุณภาพการอ่าน โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่านออกเสียงคำภาษาไทย					
2.	การจัดทำนวัตกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านทำให้นักเรียนสนใจเรียนรู้และอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง					
3.	การใช้กลยุทธ์การวิจัยพัฒนาคุณภาพการอ่านทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง					
4.	การพัฒนาคุณภาพการอ่านสามารถทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำได้					
5.	การพัฒนาคุณภาพการอ่านสามารถทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้อย่างถูกต้อง					
6.	การพัฒนาคุณภาพการอ่านสามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น					
7.	การพัฒนาคุณภาพการอ่านสามารถทำให้นักเรียนเว้นวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้อง					
8.	การพัฒนาคุณภาพการอ่าน โดยการใช้แบบฝึกการอ่านสามารถทำให้นักเรียน อ่านคำถูกต้องทุกคำโดยไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ					
9.	การพัฒนาคุณภาพการอ่าน โดยการใช้แบบฝึกพัฒนาการอ่านสามารถทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องได้ทุกคำ					
10.	การใช้แบบฝึกกาอ่านสามารถทำให้นักเรียนอ่านได้ชัดถ้อยชัดคำอ่านด้วยจังหวะสม่ำเสมอ และมีจังหวะการอ่านที่เหมาะสม					

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม
ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนา

ข้อ	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนา คุณภาพการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	การจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านทำให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านคำภาษาไทย					
2.	แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน มีคำสั่ง ตัวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.	แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ช่วยให้นักเรียนอ่านสะกดคำถูกต้องแม่นยำ มีทักษะการอ่านดีขึ้น					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น					
5.	แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ยิ่งฝึกอ่านยิ่งทำให้มีการพัฒนาด้านการอ่านดีขึ้น					
6.	การอ่านสะกดคำที่ถูกต้องช่วยสร้างความมั่นใจในการอ่านคำภาษาไทยยิ่งขึ้น					
7.	แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์					
8.	ทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านภาษาไทยมากขึ้น					
9.	นักเรียนมีความสุข สนุกกับการทำกิจกรรมในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนา					
10	นักเรียนชอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความสำคัญ					

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

ค่าความสอดคล้องของกลุ่ม (IOC)

การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของกลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรีของผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	1	2	3		
1. ความเหมาะสมของการลำดับเนื้อหาของกลุ่มสื่อ สอดคล้องเชื่อมโยงในทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. ความเหมาะสมขนาด และรูปแบบตัวอักษรในกลุ่มสื่อ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาตรงกับความต้องการของผู้ใช้	+1	+1	0	0.67	มีความสอดคล้อง
4. กลุ่มสื่อมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กลุ่มสื่อมีประโยชน์สามารถสามารถนำไปใช้ให้คำปรึกษาหน่วยงานอื่นได้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาคุณภาพการอ่าน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	+1	+1	0	0.67	มีความสอดคล้อง
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของครูผู้สอน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	0	0.67	มีความสอดคล้อง
11. ความเหมาะสมของกิจกรรมในกลุ่มสื่อ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
12. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
13. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
14. ความเหมาะสมของปก	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
15. ความเหมาะสมของคำนำ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

**ข้อมูลความก้าวหน้าของคุณภาพการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินก่อนและหลังการพัฒนาคุณภาพการอ่าน**

ข้อมูลความก้าวหน้าของคุณภาพการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินก่อนและหลังการพัฒนาคุณภาพการอ่าน เทียบเกณฑ์ความก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป

ตารางค่าร้อยละความก้าวหน้าของคุณภาพการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินก่อนและหลังการพัฒนาคุณภาพการอ่าน

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
1	33	60	27
2	33	59	26
3	35	58	23
4	38	57	19
5	40	60	20
6	38	59	21
7	32	57	25
8	42	57	15
9	35	60	25
10	33	58	25
11	32	58	26
12	36	54	18
13	38	58	20
14	37	58	21
15	35	58	23
16	32	58	26
17	34	58	24
18	33	59	26

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
19	33	58	25
20	34	57	23
21	34	60	26
22	35	59	24
23	32	58	26
24	33	58	25
25	34	58	24
26	32	59	27
27	33	57	24
28	36	57	21
29	38	57	19
30	40	57	17
31	35	57	22
32	43	59	16
33	36	59	23
34	33	57	24
35	33	58	25
36	35	57	22
37	37	60	23
38	35	59	24
39	35	58	23
40	32	59	27
41	36	59	23
42	34	57	23
43	32	58	26
44	32	56	24
45	32	60	28
46	33	56	23

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
47	34	56	22
48	36	58	22
49	35	60	25
50	33	58	25
51	33	56	23
52	37	57	20
53	37	60	23
54	39	59	20
55	33	58	25
56	43	59	16
57	36	60	24
58	35	58	23
59	34	56	22
60	34	57	23
61	35	59	24
62	33	59	26
63	33	55	22
64	34	57	23
65	39	59	20
66	35	59	24
67	33	57	24
68	32	55	23
69	33	60	27
70	32	59	27
71	33	58	25
72	34	59	25
73	35	60	25
74	33	59	26

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
75	35	57	22
76	38	55	17
77	36	60	24
78	37	58	21
79	31	58	27
80	41	56	15
81	38	57	19
82	38	59	21
83	35	59	24
84	35	57	22
85	35	55	20
86	34	60	26
87	32	59	27
88	33	58	25
89	37	59	22
90	35	60	25
91	33	59	26
92	34	57	23
93	34	55	21
94	31	60	29
95	31	58	27
96	32	58	26
97	33	56	23
98	35	58	23
99	38	58	20
100	39	58	19
101	37	56	19
102	37	58	21

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
103	32	59	27
104	40	59	19
105	37	60	23
106	36	59	23
107	35	58	23
108	35	57	22
109	37	59	22
110	35	57	22
111	31	58	27
112	31	58	27
113	35	60	25
114	33	56	23
115	35	56	21
116	37	56	19
117	35	60	25
118	32	58	26
119	31	56	25
120	33	59	26
121	32	60	28
122	34	59	25
123	36	58	22
124	39	57	18
125	37	60	23
126	39	58	19
127	33	57	24
128	39	60	21
129	35	58	23
130	34	58	24

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
131	33	54	21
132	37	58	21
133	40	58	18
134	36	58	22
135	32	58	26
136	31	58	27
137	36	59	23
138	32	58	26
139	34	57	23
140	35	60	25
141	35	59	24
142	32	58	26
143	33	58	25
144	34	58	24
145	31	59	28
146	32	57	25
147	34	57	23
148	37	57	20
149	39	57	18
150	42	58	16
151	34	60	26
152	40	58	18
153	35	56	21
154	35	57	22
155	32	60	28
156	36	59	23
157	38	58	20
158	36	59	23

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
159	32	60	28
160	33	58	25
161	37	56	19
162	31	57	26
163	32	59	27
164	33	59	26
165	33	55	22
166	34	57	23
167	36	59	23
168	35	59	24
169	32	57	25
170	32	55	23
171	35	60	25
172	36	59	23
173	38	59	21
174	40	60	20
175	34	59	25
176	40	58	18
177	37	56	19
178	36	58	22
179	31	59	28
180	34	57	23
181	36	59	23
182	34	57	23
183	34	57	23
184	36	57	21
185	38	57	19
186	32	59	27

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2)	คะแนนความก้าวหน้า
	(60 คะแนน)	(60 คะแนน)	(X_2) - (X_1)
187	32	57	25
188	34	58	24
189	32	59	27
190	33	60	27
191	34	59	25
192	35	58	23
193	32	57	25
194	34	59	25
195	36	57	21
196	35	59	24
197	36	59	23
198	38	59	21
199	32	55	23
200	42	55	13
201	40	59	19
202	37	59	22
203	32	57	25
204	34	57	23
205	37	60	23
206	33	59	26
207	33	58	25
208	34	57	23
209	38	60	22
210	32	59	27
211	34	57	23
212	35	57	22
213	31	60	29
214	31	58	27

คนที่	คะแนนก่อนทดสอบ (X_1) (60 คะแนน)	คะแนนหลังทดสอบ (X_2) (60 คะแนน)	คะแนนความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)
215	32	58	26
216	33	54	21
217	34	58	24
218	37	58	21
219	37	59	22
220	36	59	23
221	36	57	21
222	39	58	19
223	31	57	26
224	41	60	19
225	38	59	21
226	37	58	21
227	32	59	27
รวมคะแนน	7919	13172	5253
คะแนนเฉลี่ย	28.58	47.55	18.96
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	58.14	96.71	38.56

ภาคผนวก ฉ

คู่มือกลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาการอ่านของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

คู่มือกลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

โดย นางบุญยง ทับทอง
นักศึกษาศรีปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งในการวิทยานิพนธ์
เรื่องกลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

คำนำ

คู่มือกลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาคุณภาพการอ่านของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ฉบับนี้ จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อขับเคลื่อน และพัฒนาคุณภาพการอ่านของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี เนื่องจากการอ่านมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อชีวิตของทุกคน การอ่านทำให้คนเราเฉลียวฉลาด เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ ก้าวทันโลก ยิ่งเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า มากขึ้น การอ่านยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากเท่านั้น การอ่านออก อ่านคล่อง อ่านเป็นและรักการอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญของคนจะต้องปลูกฝังการอ่านตั้งแต่เยาว์วัย จากครอบครัว โรงเรียนและชุมชนควรส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กทุกคนเห็นความสำคัญของการอ่าน

ในคู่มือฉบับนี้ นำเสนอเนื้อหาสาระเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นส่วนนำ ประกอบด้วย เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของคู่มือ วัตถุประสงค์ของคู่มือ กรอบการวัดการอ่าน ขอบเขตคู่มือ และประโยชน์ของคู่มือ ส่วนที่สอง การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ให้ครูสามารถสอนให้นักเรียน อ่านออก อ่านคล่อง อ่านเป็นและรักการอ่านต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ขอขอบคุณ ผศ.ดร.กาญจนา บุญส่ง ที่ปรึกษาการวิจัยและผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการทำคู่มือนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารนี้ จะสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการอ่านของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ได้เป็นอย่างดี

นางบุญยง ทับทอง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ.....	4
ความสำคัญของครูกับกลยุทธ์การพัฒนาการสอน.....	4
กลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน.....	5
ส่วนที่ 2 การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่าน.....	8
ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหาวิจัย และนำเสนอบทนำของการวิจัย.....	10
ขั้นที่ 2 การกำหนดหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม.....	27
ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการวิจัย.....	60
ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ขั้นที่ 5 การนำเสนอผลการวิจัย สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
ขั้นที่ 6 การนำเสนอรายงานผลการวิจัย.....	97
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก 1 เค้าโครงการวิจัย.....	113
ภาคผนวก 2 คู่มือการพัฒนาคุณภาพการอ่านของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี.....	133

ส่วนที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของครูกับกลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาการอ่าน

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพราะการศึกษาจะช่วยยกระดับ ความรู้ สติปัญญา คุณธรรมให้ประชาชนในประเทศสามารถพัฒนาตนให้ประกอบสัมมาอาชีพที่สุจริตดี สร้าง ความเจริญก้าวหน้ามั่นคงในชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น สามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้น การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยจึงเป็น เครื่องมือสำคัญในพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศให้มีศักยภาพด้านความคิด สติปัญญา มีความเข้าใจ และมีความ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลกที่เกิดขึ้น

หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือ การปฏิรูป การเรียนรู้และผู้มีบทบาทสำคัญที่สุด ที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ “ครู” หน้าที่โดยตรงของครู คือการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ดังนั้น ครูจะต้องใช้ความพยายามอยู่ตลอดเวลากับการค้นหาวิธีการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด ด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า การวิจัยเป็นกระบวนการค้นหาความรู้และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบเชื่อถือได้ ดังนั้น ถ้าครูได้นำหลักการสำคัญการวิจัยมาใช้ในการค้นหาวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนจะช่วยหาคำตอบหรือตอบคำถามที่ต้องการได้ ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้ มาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 :1-3)

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยลักษณะหนึ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพ หรือการพัฒนาวิถีชีวิตของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบัน องค์กรจำนวนมากได้พยายามส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดมีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา โดยเชื่อว่า การวิจัยและพัฒนาจะช่วยให้ได้ทางเลือกหรือวิธีการใหม่ๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งจุดประสงค์ของการวิจัยและพัฒนาไม่ใช้อยู่ที่การสร้างหรือทดสอบทฤษฎีแต่อยู่ที่การ

พัฒนา ผลิตภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ใน โรงเรียน ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนา เช่น อุปกรณ์การฝึก อบรม อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน ระบบการจัดการ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมา นั้นจะต้องตรงกับ ความต้องการที่มีรายละเอียดโดยเฉพาะ เมื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นแล้วจะต้องนำไป ทดลองใช้และปรับปรุงจนถึง ระดับที่มีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการวิจัยเป็นเครื่องมือ เป็นกระบวนการที่ทุกงานในทุกสาขาอาชีพใช้ในการหา ความรู้หรือข้อค้นพบในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานได้อย่างเป็นระบบน่าเชื่อถือ งานของครูนับเป็น วิชาชีพชั้นสูงที่ต้องการความเชื่อถือได้ในผลงาน ซึ่งถ้าครูใช้การวิจัยในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา การเรียนรู้ของผู้เรียนจะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นได้ในการทำงานของครูและเป็นการประกัน คุณภาพลักษณะหนึ่ง ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาจากเหตุผลดังกล่าว ทำให้เห็นว่า ความสำคัญในการกระบวนการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู ด้วยตนเองซึ่งการวิจัยเป็นกระบวนการที่ต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริงของครูมิใช่ แยกส่วนจากการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการวิจัยและพัฒนา การเรียนการสอนจึงเกิดขึ้นพร้อมกัน ในการปฏิบัติงานการเรียนการสอนตามปกติของครู (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-3)

กลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน

การขับเคลื่อนกลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรและการสอน การบริหารจัดการ ระบบ คุณภาพ การสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาและการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน และการนิเทศเพื่อพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษา เป็นการสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก ด้วยการพัฒนาหลักสูตรและ การสอน การบริหารคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดเป็นจุดเน้น ที่ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษาและด้านการบริหารการจัดการ ซึ่งด้านการบริหารการจัดการนี้ ได้กำหนดตัวชี้วัดสำคัญสองประการ คือ โรงเรียนและสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาบริหารจัดการโดยเน้นการมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินการ ของโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตามระดับมาตรฐานและ ด้านภาษา ซึ่งมีกลยุทธ์ต่างๆ เช่น กลยุทธ์เครือข่าย (Networking Strategy) กลยุทธ์การมีส่วนร่วม (Participation Strategy) กลยุทธ์การเสริมพลังอำนาจ (Empowerment Strategy) และ กลยุทธ์การบูรณาการ (Integration Strategy) มีรายละเอียดดังนี้

กลยุทธ์เครือข่าย (Networking Strategy)

“เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยง หรือร่วมมือกันเป็นระบบของบุคคลกลุ่มองค์กร หรือสถาบันทางสังคมอย่างวัตถุประสงค์มีเป้าหมายร่วมกันเป็นการเชื่อมโยงหลาย ๆ ระบบย่อยที่มีหลากหลายแล้วจัดระบบความสัมพันธ์ของ ความหลากหลาย”

“กลยุทธ์สร้างเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษานั้นมีทิศทางมุ่งไปในเรื่องการรวมพลังสร้างสรรค์จากทุกภาคส่วนอย่างจริงจังถึงขั้นเกิดกระแสเรื่องการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนในสังคม หรืออาจนำไปสู่นโยบายสาธารณะในระดับต่างๆ อันจะนำไปสู่การสร้างจิตสำนึก ค่านิยมที่เหมาะสม”

ความหมายของกลยุทธ์เครือข่าย

กมลวรรณ ดังชนกานนท์ และคนอื่นๆ (2551 : 87-88) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์เครือข่ายว่าเป็นกลยุทธ์ที่เน้นการสร้างเครือข่ายการวิจัยจากผู้เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งประกอบด้วยแม่ข่ายในการวิจัย ผู้บริหาร ครูในโรงเรียน และผู้ปกครอง ทำให้เกิดความร่วมมือกัน ส่งผลให้เกิดความเข้มแข็งของความร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนมากขึ้น

สุวิมล ว่องวานิช และคนอื่นๆ (2550 : 134 - 135) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์สร้างเครือข่ายวิจัยในรูปของการจัดประชุมสัมมนา การจัดประชุมเสวนา และการสร้างเว็บไซต์ เพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของโรงเรียน แต่ละแห่ง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิชาการเชิงทฤษฎีกับนักปฏิบัติ

ประเภทของเครือข่าย

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2553 : 321-323) ได้จัดประเภทของเครือข่าย ดังนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งแก่ตัวบุคคล เป็นการพัฒนาบุคคลในด้านต่างๆ ก่อนที่ บุคคลจะนำไปพัฒนาครอบครัว ชุมชน และสังคม และเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นชุมชนเป็นหลัก โดยให้การศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะ เปลี่ยนแปลงสังคม และเศรษฐกิจของชุมชน

2. แบ่งตามโครงสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 เป็นการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้โครงสร้างกระจายศูนย์ มีศูนย์กลางทำหน้าที่ประสานงาน แต่ภารกิจในการจัดการเรียนการสอน จะกระจายความรับผิดชอบให้กับสมาชิกเครือข่าย ซึ่งต่างก็มี ความสำคัญเท่ากัน รูปแบบนี้อาจเรียกว่า รูปแบบการกระจายความรับผิดชอบ (Distributed network)

2.2 เครือข่ายการเรียนรู้โครงสร้างรวมศูนย์มีองค์กรกลางเป็นทั้งศูนย์ประสานงาน และเป็นแม่ข่าย รวบรวมอำนาจการจัดการ รวมความรู้ไว้ในศูนย์กลางการลงทุนทั้งด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยี และกำลังคนจะอยู่ที่แม่ข่าย ส่วนลูกข่ายหรือสมาชิกเป็นเพียงผู้ร่วมใช้บริการจากศูนย์กลาง

2.3 เครือข่ายการเรียนรู้โครงสร้างลำดับชั้น (Hierarchical Network) มีลักษณะเช่นเดียวกับแผนภูมิองค์กร การติดต่อสื่อสารข้อมูลจะต้องผ่านตามลำดับชั้นตอนมาก นิยมใช้ในการบริหารการจัดการองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเหมาะแก่การควบคุมดูแลระบบงาน

2.4 เครือข่ายการเรียนรู้โครงสร้างแบบผสม คือ มีทั้งรูปแบบรวมศูนย์และกระจายศูนย์ เนื่องจากการเรียนรู้มีได้อาศัยสื่อหนึ่งสื่อใดเป็นหลัก หากแต่มีการผสมผสานกันระหว่างสื่อ บุคคล และเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องจัดระบบเครือข่ายแบบผสม เพื่อสนองความต้องการได้อย่าง กว้างขวาง และตรง

เครือข่ายการเรียนรู้

ระบบการศึกษาในปัจจุบันนับเป็นการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต มีเนื้อหาสาระที่ต้องเรียนรู้เป็นจำนวนมากตลอดเวลา โดยมี การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของมนุษย์ ให้เข้าสู่ระบบการสร้างบุคลากรให้คิดเป็น ทำเป็น และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง แหล่งความรู้ และค้นหาคำตอบที่ต้องการ ได้ด้วยตนเองในระยะเวลาอันสั้น โดยอาศัยระบบเครือข่ายการสื่อสาร และเทคโนโลยี ที่ทันสมัย มีการพัฒนาเทคนิคการรับและส่งข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว

เครือข่าย (Network) เป็นแนวคิดและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร ตลอดจนชุมชนให้เกื้อกูลเชื่อมโยงกัน โดยที่แต่ละฝ่ายต้องมีความเท่าเทียมกัน มีอิสระต่อกันสามารถยื่นหยัดอยู่ได้ด้วยตนเอง และพร้อมที่จะปฏิบัติงานร่วมกันของสมาชิกเครือข่ายบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน การมีความสัมพันธ์จะเป็นแบบเพื่อนร่วมงาน ประสานความช่วยเหลือกันและเป็นความสัมพันธ์เชิงแนวราบมากกว่าที่จะเป็นแนวดิ่ง ดังนั้นเครือข่ายจึงเป็นสัมพันธ์ภาพของมนุษย์กับมนุษย์ที่ครอบคลุมทั้งการให้และการรับ และการเอื้ออาทรต่อกัน การก่อเกิดของเครือข่ายอาจพิจารณาได้ 2 ทาง คือ

เครือข่ายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งคู่ได้จากความเป็นเครือญาติกัน การมีภูมิลำเนาถิ่นกำเนิดเดียวกัน การมีความเชื่อถือศรัทธาเหมือนกัน การมีปัญหาร่วมกัน และการมีความสนใจร่วมกันในงานหรือกิจกรรม เป็นต้น

เครือข่ายโดยการจัดตั้ง ซึ่งจะต้องมีผู้คอยกระตุ้นปลุกจิตสำนึกให้เกิดความคิดตระหนักถึงปัญหาของชุมชนร่วมกันและก่อให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มองค์กรขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะเป็นเครือข่ายในระบบราชการ

เครือข่ายมีลักษณะเป็นวงจรเปรียบได้กับสิ่งมีชีวิตธรรมชาติของเครือข่ายจะต้องมีการเจริญเติบโตอยู่เสมอต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและต้องมีการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของเครือข่ายเช่นเดียวกันกับสิ่งมีชีวิต

รูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้

เครือข่ายการเรียนรู้ ผู้เขียนประมวลและแบ่งประเภทของเครือข่ายการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะภายใต้โครงสร้างของเครือข่ายการเรียนรู้

1.1 เครือข่ายการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเอกัตบุคคลเป็นหลัก มีลักษณะของการประสานสัมพันธ์การดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขยายการให้บริการทางการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย ไปยังผู้ที่ต้องการ อย่างกว้างขวาง และสนองตอบปัญหาความต้องการของแต่ละบุคคล ตลอดจนจิตใจได้สำนึกในการมีส่วนร่วมพัฒนา

1.2 เครือข่ายการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นชุมชนเป็นหลัก เป็นการกระตุ้นให้สมาชิกใช้ศักยภาพของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชน เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการพึ่งพาตนเองบนพื้นฐานของการเข้าใจสภาพปัญหา เงื่อนไข ข้อจำกัด และความต้องการของตน

2. แบ่งตามโครงสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาถึง โครงสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ อาศัยความร่วมมือระหว่างบุคคล องค์กร และเทคโนโลยีการสื่อสารเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ สามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 เครือข่ายการเรียนรู้โครงสร้างกระจายศูนย์ มีศูนย์กลางทำหน้าที่ประสานงาน แต่ภารกิจในการเรียนการสอนจะกระจายความรับผิดชอบให้สมาชิกเครือข่ายซึ่งต่างก็มีความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน รูปแบบนี้อาจเรียกว่าการกระจายความรับผิดชอบ (Distributed Network) ซึ่งพบได้ในเครือข่ายการพัฒนาชนบท และการเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการชุมชน โดยอาศัยสื่อบุคคลเป็นหลัก

2.2 เครือข่ายการเรียนรู้ โครงสร้างรวมศูนย์ มีองค์กรกลางเป็นทั้งศูนย์ประสานงาน และเป็นแม่ข่ายรวบรวมอำนาจการจัดการความรู้ไว้ในศูนย์กลาง การลงทุนด้านเทคโนโลยี และกำลังคนอยู่ที่แม่ข่าย ส่วนลูกข่ายหรือสมาชิกเป็นเพียงผู้ร่วมใช้บริการจากศูนย์กลาง

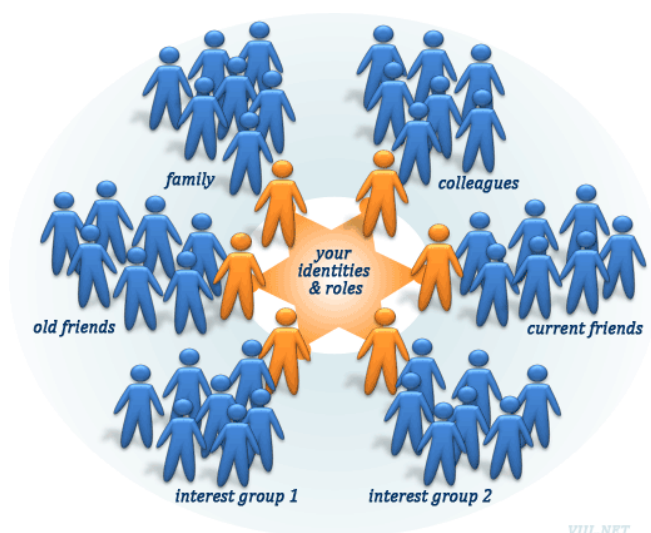
2.3 เครือข่ายการเรียนรู้ โครงสร้างลำดับชั้น (Hierarchical Network) มีลักษณะเช่นเดียวกับแผนภูมิองค์กร การติดต่อสื่อสารข้อมูลต้องผ่านตามลำดับชั้นตอนมาก นิยมใช้การบริหาร จัดการองค์กรต่างๆ ซึ่งเหมาะแก่การควบคุม ดูแลระบบงาน

2.4 เครือข่ายการเรียนรู้ โครงสร้างแบบผสม คือมีทั้งแบบรวมศูนย์และกระจายศูนย์ ซึ่งพบมากในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน เนื่องจากการเรียนรู้มิได้อาศัยสื่อใดสื่อหนึ่งเป็น

หลัก หากแต่มีการผสมผสานสื่อบุคคล และเทคโนโลยีจึงจำเป็นต้องจัดระบบเครือข่ายแบบผสม เพื่อสนองความต้องการได้อย่างกว้างขวางและตรง

3. แบ่งตามหน่วยสังคม ได้แบ่งการเครือข่ายการเรียนรู้ออกเป็น 4 ระดับ คือ เครือข่ายการเรียนรู้ระดับบุคคล เครือข่ายการเรียนรู้ระดับกลุ่ม เครือข่ายการเรียนรู้ระดับชุมชน และเครือข่ายการเรียนรู้ระดับสถาบัน

4. แบ่งตามระดับการปกครองและลักษณะของงาน ประเภทของเครือข่ายการเรียนรู้ ออกเป็น 13 ประเภท คือ เครือข่ายชุมชน เครือข่ายนักพัฒนา เครือข่ายระดับจังหวัด เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายวิชาชีพ เครือข่ายธุรกิจ เครือข่ายสื่อสารมวลชน เครือข่ายนักฝึกอบรม เครือข่ายการประมวลและสังเคราะห์องค์ความรู้ระดับชาติ เครือข่ายภาคสาธารณะ เครือข่ายวิชาการ เครือข่ายนโยบายองค์กรของรัฐ และเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิ

กลยุทธ์การมีส่วนร่วม (Participation Strategy)

การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นแนวความคิดในการบริหารที่มุ่งจูงใจให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบในงานที่ตนปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจ ซึ่ง ชีระ รุณเจริญ (2550 : 206) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและตัดสินใจร่วมกัน ร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานบางอย่าง เพื่อประโยชน์ในการระดมความคิดและแบ่งภาระหน้าที่ของผู้บริหาร โดยมีหลักการระบุเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการบริหารงาน 3 ประการ คือ

1. เงื่อนไขด้านบริหารงาน ผู้รับผิดชอบจะต้องพิจารณาว่าองค์กรของตน สามารถจัดให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด
2. เงื่อนไขด้านประสิทธิภาพของงาน มีเวลาอย่างเพียงพอจะจัดให้มีส่วนร่วมได้ผลคุ้มค่าหรือไม่ มีความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกของกลุ่มในการทำงานร่วมกัน
3. เงื่อนไขด้านผู้ร่วมงาน ทักษะคนที่ถูกต้อง มีความกระตือรือร้นและเกิดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมขององค์กร

ปรีชาดี วลัยเสถียร (2551 : 138-139) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม 2 ลักษณะ

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตาม ประเมินผล รวมทั้งการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ โดยโครงการพัฒนาดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน
2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมือง โดยประชาชน หรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการ และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐ มาเป็นพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผน การบริหารและการจัดการ มีอำนาจต่อรองในการจัดสรรทรัพยากรอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน โดยประชาชนสามารถตรวจสอบได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการคืนอำนาจ (Empowerment) ในการพัฒนาให้แก่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาที่เท่าเทียมกันของชายและหญิง (Gender) ในการดำเนินงานพัฒนาด้วย

โบเย่ (Boyle, 1981 : 94) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การกระจายอำนาจในการตัดสินใจจากเจ้าหน้าที่

เบ็ญจวรรณ เสาวโค (2553 : 20) ได้กล่าวว่าแนวความคิดของการมีส่วนร่วมขึ้นอยู่กับระดับความ สัมครใจแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 การมีส่วนร่วมโดยสมัครใจ เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นจากการริเริ่มของประชาชน เอง

ระดับที่ 2 การมีส่วนร่วมโดยการชักนา เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการชักนาจากภายนอกหรือจากชนชั้นนา โดยอาศัยความแรงใจที่ประชาชนอาจจะมผลต่อบุคคลที่นับถือ หรือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรืออาจจะใช้สิ่งล่อใจที่เป็นผลตอบแทนทางวัตถุ หรือจิตใจกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

ระดับที่ 3 การมีส่วนร่วมโดยการบังคับ เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดการใช้อำนาจที่เหนือกว่าไปใช้ บังคับหรือระดมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา

อุทัย บุญประเสริฐ (2550 : 5) ได้กล่าวถึงหลักการมีส่วนร่วมว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทน ชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษา

เพ็ญศรี สมร่าง (2551 : 9) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลนั้นเป็นหัวใจของการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ซึ่งการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานับได้ว่าเป็นกระแสหนึ่งที่กำลังได้รับการยอมรับ มากขึ้น เพราะเป็นทางออกสำหรับการจัดการศึกษาในอนาคต เพื่อให้ตอบสนองต่อพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 แต่การมีส่วนร่วมยังดำเนินไปในลักษณะที่ไม่มากเท่าไรนัก และการมีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ของการจัดการศึกษา ประชาชนหรือชุมชนเป็นเพียงแต่เข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ปฏิบัติตามความต้องการของโรงเรียนเท่านั้น

สุวิมล เปลื้องกระโทก (2551 : 44) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กร สมาชิกจะรู้สึกว่ามีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นที่มีส่วนร่วมปรึกษาหารือ และช่วยกันแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ผู้บริหารจะต้องทำงานกับกลุ่มคนมากกว่าการทำงานกับบุคคลคนเดียว

ประพนธ์ ปิยรัตน์ (2551 : 17) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การกระทำร่วมกันของบุคคลในการพัฒนามี 2 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นมรรค (Participation as a mean) หมายถึง การมีส่วนร่วมเป็นมรรค

วิธีของการนำทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่วางไว้ก่อนแล้ว

2. การมีส่วนร่วมเป้าประสงค์ (Participation as a end) หมายถึง เป้าประสงค์ที่ทำให้ประชาชนทำกิจกรรมร่วมกัน เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวจนทำให้เกิดการพึ่งตนเองได้ในที่สุด เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความสามารถและมีศักยภาพในกระบวนการแก้ปัญหาและร่วมทำกิจกรรม ซึ่งมีความสำคัญยิ่งกว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำนั้น แม้โครงการจะสิ้นสุดแล้วก็ตาม แต่การมีส่วนร่วมก็ยังคงอยู่ตลอดไป ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างถาวรและยั่งยืน

ประพนธ์ ปิยะรัตน์ (2543 : 14) ระบุว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนของชุมชนเป็นกระบวนการสำคัญ ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้มีมติประกาศกลวิธีทศวรรษที่สามของการพัฒนา ระหว่างประเทศในปี 2543 ว่าเป้าหมายของการพัฒนาอยู่ที่ความผาสุกของประชาชนทั้งมวลล้วนหน้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการกระจายผลประโยชน์ของการพัฒนาอย่างยุติธรรม

จากแนวคิดต่าง ๆ สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน และมีเป้าหมายสุดท้ายคือ ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ ดังนั้นในการพัฒนาจึงมุ่งเน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการให้อำนาจและพัฒนาศักยภาพในการคิดค้นวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุและตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ที่จะเข้ามาแสดงความคิดเห็นในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาตนเอง ชุมชนและท้องถิ่น

หลักการพัฒนาการทำงานแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ๆ จะต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานแบบมีส่วนร่วม คือ

1. ทักษะในการแก้ปัญหา (Problem Solving Skill)
2. ทักษะในการสื่อสารข้อมูลข่าวสาร (Communication Skill)
3. ทักษะในการทำงานเป็นทีม (Team Building Skill)

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และค้นหาศักยภาพของตนเองก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีพื้นฐานการศึกษาเพื่อปวงชน (Popular Education)

กลยุทธ์การเสริมพลังอำนาจ (Empowerment Strategy)

ควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่คนอาศัยอยู่ การเสริมพลังเน้นการเรียนรู้เพื่อช่วยเพิ่มความเชื่อความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการแก้ไขปัญหา การให้ชุมชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการระบุปัญหา กำหนดวิธีการแก้ไข ลงมือปฏิบัติ

สมชาย บุญศิริเกสซ์ (2545 : 24) กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) หมายถึง กระบวนการให้การสนับสนุนในสถานการณ์ วิธีการต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพหรือความสามารถของบุคลากร ครูให้เพิ่มมากขึ้น และนำพลังอำนาจดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงาน

เกลน ลาเวอแรกซ์ (Glenn Larverack, 2004 อ้างถึงใน เขมวัฒน์ มีโน, 2548 : 16) กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลหรือสังคมกลุ่มหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการ หรือการตัดสินใจของบุคคลหรือสังคมอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นความสามารถในการเลือกตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงความสามารถในการตัดสินใจ(Making Decision) เป็นระบบคุณค่าและเป็นกระบวนการขับเคลื่อนทางสังคม ที่ส่งเสริมให้บุคคล และชุมชนนำศักยภาพของตน และภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน

มิงค์เลอร์ (Minkler, 1990 อ้างถึงใน เขมวัฒน์ มีโน, 2548 : 17) กล่าวว่า การเสริมพลัง เป็นกระบวนการที่บุคคลและชุมชนสามารถใช้อำนาจและการกระทำอย่างมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงชีวิตและสิ่งแวดล้อมของตน

บัม (Baum, 2002 : 325) สรุปนิยามของการเสริมพลังว่า หมายถึง ความสามารถของประชาชนในการทำความเข้าใจและควบคุมปัจจัยด้านตนเอง สังคม เศรษฐกิจและการเมืองเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของชีวิตให้ดีขึ้น

วอลเลนสตรีน และเบรินสตรีน(Wallerstin & Bemstein, 1988 : 379-394) กล่าวว่า การเสริมพลังเป็นกระบวนการเสริมพลังเป็นกระบวนการทางสังคมที่ส่งเสริมให้บุคคล องค์กรและชุมชน มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถควบคุมตนเอง มีความสามารถในการเลือกและกำหนดอนาคตตนเอง ชุมชนและสังคมได้ การสร้างพลังจึงเป็นกระบวนการที่บุคคลสามารถกระทำร่วมกับผู้อื่นในสังคม เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแนวทางที่ปรารถนา ไม่ใช่พลังที่จะบังคับหรือครอบงำผู้อื่น แนวคิดการสร้างพลังจะเน้นการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคลและส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

นิตยา เพ็ญศิริินภา (2547 : 15) กล่าวว่า การเสริมพลังอำนาจเป็นกระบวนการพัฒนา ศักยภาพของบุคคล กลุ่ม ชุมชน ให้สามารถจัดการแก้ไขปัญหาของตน โดยการร่วมมือทำกิจกรรมและ ควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตและสิ่งแวดล้อมของตนเอง โดยมีความเกี่ยวข้องกันใน 3 ระดับ คือ บุคคล องค์กร และชุมชน

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2548 : 254) กล่าวว่า ยุทธวิธีของอำนาจ หมายถึง วิธีการ ซึ่งบุคคล เปลี่ยนอำนาจเป็นการกระทำเฉพาะอย่าง

1. ความมีเหตุผล (Reason) เป็นการใช้อรรถาธิบายและข้อมูลในการนำเสนอความคิดหรือ สนับสนุนการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล
2. ความเป็นมิตร (Friendliness) เป็นการให้การยกย่อง การสร้างไมตรีจิตสร้าง ความประทับใจหรือความพึงพอใจ แสดงความถ่อมตัวก่อนการขอร้อง
3. การรวมตัวกัน (Coalition) เป็นการให้ความช่วยเหลือค้ำจุนบุคคลอื่นในองค์กร เพื่อจะได้ขอความช่วยเหลือในภายหลัง
4. การต่อรอง (Bargaining) เป็นการใช้อรรถาธิบายต่อรองกันเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ หรือความพึงพอใจ
5. การบังคับ (Assertiveness) เป็นการใช้วิธีการบังคับอย่างตรงไปตรงมา เช่น การสั่งให้ ขอมทำตาม การชี้ให้ขอมทำตักฎเกณฑ์
6. การใช้อำนาจหน้าที่ที่สูงกว่า (Higher Authority) เป็นการให้การสนับสนุนบุคคล ในระดับที่สูงกว่าในองค์กร เพื่อขอความช่วยเหลือในภายหลัง
7. การใช้มาตรการลงโทษ (Sanctions) เป็นการใช้การให้รางวัลและการลงโทษ เช่น การเพิ่มหรือไม่เพิ่มเงินเดือน การประเมินผลการปฏิบัติงานว่าพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

ระดับของการเสริมพลัง

การเสริมพลังอำนาจเน้นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการควบคุมตนเอง (Personal Control) และ อิทธิพลที่เกี่ยวข้องทางสังคมหรือชุมชน (Social Control) ระดับของการเสริมพลังแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (ปริญญา ผกานนท์, 2550 : 27-29) ดังนี้

1. การเสริมพลังอำนาจในตัวบุคคล จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลได้รับการสนับสนุนส่งเสริม ให้แสดงออก ซึ่งความสามารถในการพัฒนาแนวคิดและการทำงานสู่ความสำเร็จ ได้รับการยอมรับ จากผู้อื่น สามารถพึ่งพิงตนเองได้ และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง
2. การเสริมพลังอำนาจในองค์กร เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกในองค์กร มีส่วนร่วมในอำนาจตั้งแต่การใช้ประโยชน์จากข้อมูลมีกระบวนการตัดสินใจ การกำหนดวิธีดำเนินงาน และการควบคุมความพยายามต่าง ๆ ต่อจุดมุ่งหมายที่กำหนดร่วมกัน ส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงในกลุ่ม

สมาชิกเพื่อสร้างพลังองค์กร แล้วเชื่อมโยงกับองค์กรอื่น ๆ และชุมชนในเชิงอำนาจหรือพลังโน้มน้าว นโยบายและการตัดสินใจในสังคมหรือชุมชน

3. การเสริมพลังอำนาจในชุมชน เป็นระบบคุณค่าทางสังคม (Social Value) แสดงออกถึงการพลังของประชาชนในชุมชน เพื่อทำกิจกรรมของชุมชนร่วมกัน ด้วยความสามัคคีเกื้อกูลกันมีจัดการที่เหมาะสม โดยเฉพาะในการพัฒนาชุมชน ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของประชาชนในชุมชน โดยให้ประชาชนมีโอกาสตัดสินใจและเลือกทางในการแก้ปัญหาของชุมชน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์การเสริมพลังอำนาจ หมายถึง กลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพหรือความสามารถของครูในโรงเรียน โดยการให้ความรู้ การทำวิจัยการอ่านของนักเรียน การแจกเอกสารความรู้ การพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อสงสัยและความรู้ต่าง ๆ ด้วยการจัดอบรมเสริมความรู้และพัฒนาทักษะกระบวนการวิจัย เพื่อสร้างความมั่นใจทางวิชาการให้กับครูรวมทั้งการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน

กลยุทธ์การบูรณาการ (Integration Strategy)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 21) กล่าวว่า การบูรณาการ เป็นการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม เป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน

วรรณพร ระวังทุกข์ (2552 : 46) กล่าวว่า บูรณาการเป็นการนำศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานกัน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จึงเป็นการนำเอาความรู้สาขาวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์มาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนเกิดประโยชน์สูงสุด การเรียนการสอนแบบบูรณาการ จะเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชาและเน้นที่การสร้างความรู้ของผู้เรียนมากกว่าการให้เนื้อหาโดยตัวครู

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553 : 158) กล่าวว่า การบูรณาการ หมายถึง การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์ หรือเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

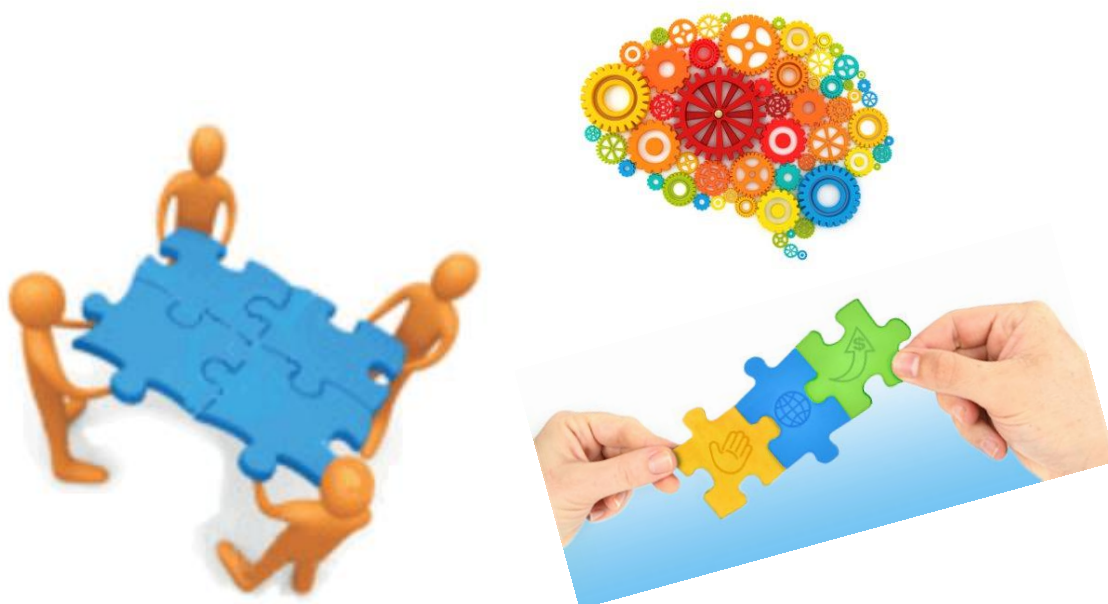
ทิสนา เขมมณี (2550 : 145-146) ให้ความหมายของการบูรณาการว่า หมายถึง การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม และสามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว (2551 : 6) กล่าวว่า การบูรณาการ หมายถึง การเชื่อมโยงหลักความรู้ และประสบการณ์ทุกชนิดในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ หล่อหลอมความรู้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เข้ากับกิจกรรมด้วยวิธีการและกระบวนการที่ผสมผสานกัน ได้สัดส่วนสมดุลยืดหยุ่นจนเกิดผลการปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคนอื่น ๆ (2551 : 43) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการว่า เป็นการผสมผสานประสบการณ์เรียนรู้ อาจเป็นการผสมผสานเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาเดียวกัน หรือต่างหมวดวิชา ให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ตลอดจนสามารถนำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง กระบวนการเรียนรู้บูรณาการเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา Progressivism ซึ่งมีผู้นำสำคัญ คือ John Dewey และเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ในด้าน Cognitive ที่ใช้ Constructivism Approach ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายของ Ausubel และการถ่ายโอนการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2551 : 1) ให้ความหมายของการบูรณาการ ว่าเป็นการทำให้สมบูรณ์ (Integration) คือ การทำหน่วยย่อย ที่สัมพันธ์กันมาผสมผสานกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวให้ครบสมบูรณ์ในตัวเอง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า กลยุทธ์การบูรณาการหมายถึง วิธีการทำงานแบบบูรณาการ โดยการเชื่อมโยงการวิจัยกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และการเชื่อมโยงประสบการณ์ของบุคคลที่ต่างองค์กร และมีความรู้ต่างสาระการเรียนรู้มาร่วมกันคิดแก้ไขปัญหา ร่วมกัน รวมถึงการบูรณาการพัฒนาการอ่านของนักเรียนเข้าไปในวิชาที่สอนในหลักสูตร รวมทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ขั้นตอนการวิจัยทั่วไปที่สำคัญ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหาการวิจัย จะกำหนดจากปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานหรือกำหนดตามความต้องการที่จะพัฒนางานแล้วเขียนแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดในสิ่งเราต้องการคำตอบ

ขั้นที่ 2 การศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เป็นการศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการให้สอดคล้องกับเรื่องวิจัยที่ทำ

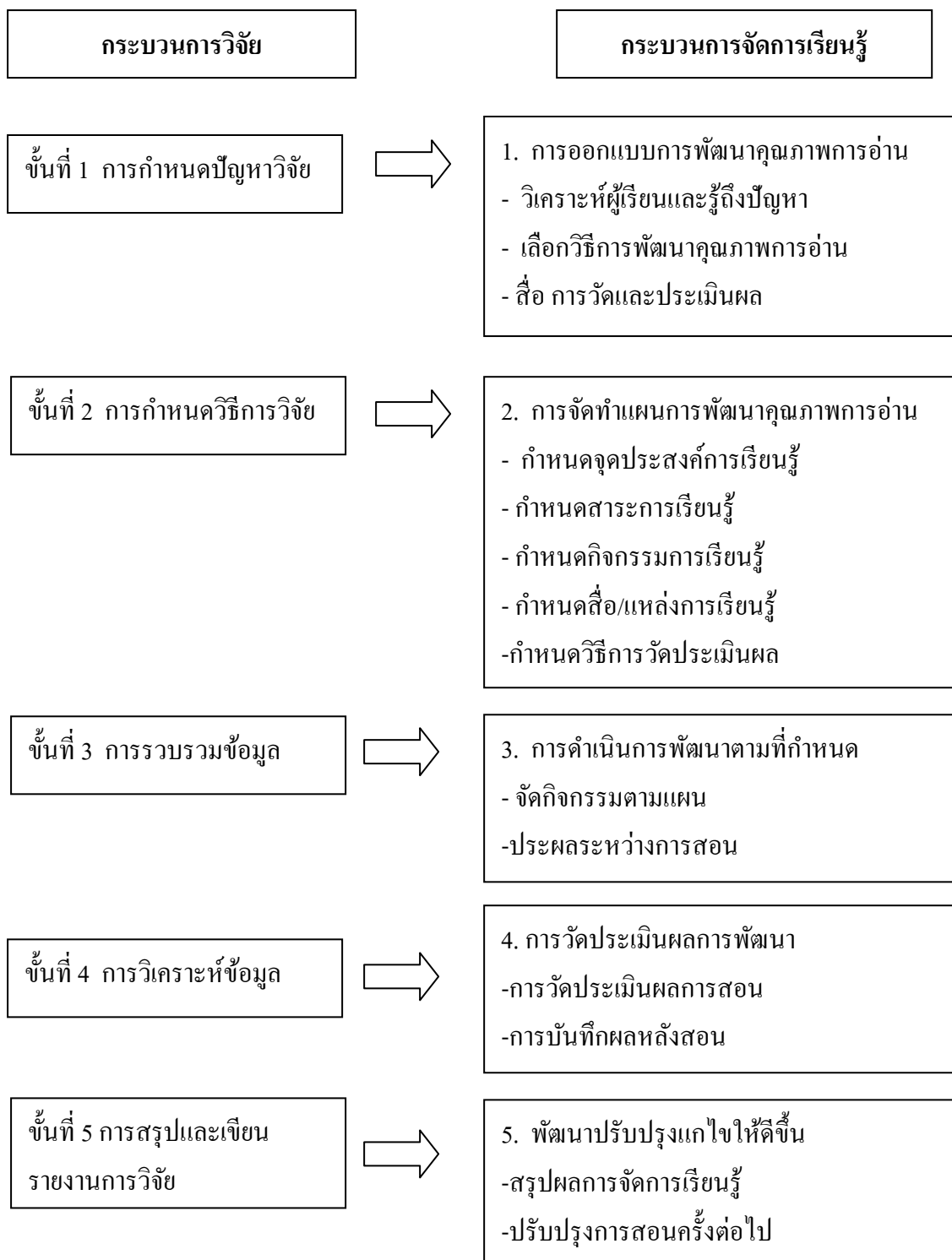
ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการวิจัย เป็นการวางแผนการดำเนินงานวิจัยเพื่อแสดงถึงวิธีการหาคำตอบ วิธีการแก้ปัญหาหรือวิธีการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ได้กำหนดในวิธีการวิจัย โดยการสร้างเครื่องมือนำมาเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการที่กำหนดด้วยเครื่องมือวิจัยต่างๆ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถสื่อความหมายได้รวมทั้งมีการแปลผลข้อมูลที่วิเคราะห์โดยแสดงผลให้สอดคล้องกับปัญหาการวิจัยและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 6 การเขียนและสรุปรายงานการวิจัย เป็นขั้นตอนการนำข้อมูลที่วิเคราะห์ผลหรือข้อค้นพบที่ได้มาเขียนสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลที่เกิดขึ้น รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป หรือการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการเรียนเรียงงานวิจัย โดยการนำเสนอที่นักวิจัยได้คิดได้วางแผนดำเนินการ และเสนอผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ

ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการวิจัยกับกระบวนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาคุณภาพ
การอ่านของนักเรียน

ส่วนที่ 2

การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน

กระบวนการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียนสามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานการเรียนการสอนตามปกติของครูได้ ซึ่งนิภา เพชรสม และคณะ (2550 : 13-77) ได้กล่าวว่ากระบวนการวิจัยมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหา 2) การกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา 3) นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการวิจัย 4) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การเขียนรายงานการวิจัย

นูแมน (Neuman, 1997 : 11) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัยในลักษณะของวัฏจักรของการดำเนินการที่เริ่มต้นด้วยคำถามของการวิจัย (Research Question) ที่จะนำไปสู่การออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลข้อมูลได้ง่าย รวดเร็ว และ เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เลือกหัวข้อ 2) กำหนดคำถามการวิจัย 3) ออกแบบการวิจัย 4) เก็บรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) การสรุปข้อมูล และ 7) การเขียนรายงานและเผยแพร่ข้อมูล

มัทนิก และเบริกส์ (Mutchnick and Berg, 1998 : 6) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัยในลักษณะวัฏจักรที่คล้ายคลึงกับแนวคิดของนูแมนที่เริ่มต้นด้วยแนวคิดในการวิจัยของผู้วิจัย ซึ่งกล่าวว่ากระบวนการวิจัย มี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักการแนวคิดทฤษฎีที่นำมาสนับสนุน 2) กำหนดสมมุติฐาน 3) สร้างและพัฒนาเครื่องมือ/วิธีการ ออกแบบการวิจัย 4) เก็บรวบรวมข้อมูล 5) วิเคราะห์ข้อมูล 6) สรุปผล และ 7) นำเสนอเผยแพร่ผลการวิจัย

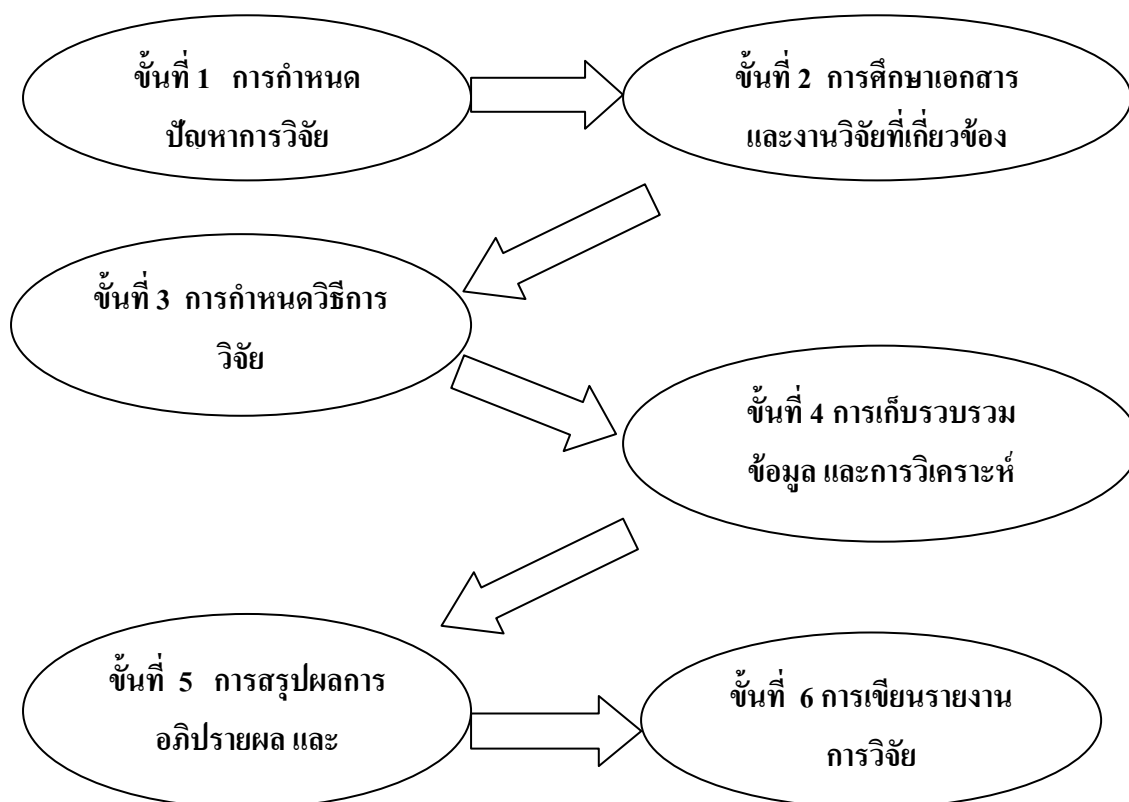
พรุน (Punch, 1998 : 42) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนหาความจริงเชิงประจักษ์ ที่เริ่มต้นจากปัญหาการวิจัยและกำหนดสมมุติฐานการวิจัย และขั้นที่ 2 ขั้นการหาความจริงเชิงประจักษ์ ที่มีการออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายและสรุปผล จนกระทั่งการเขียนรายงานการวิจัย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2553 : 7) ได้นำเสนอกระบวนการวิจัย ดังนี้ 1) กำหนดปัญหาการวิจัย 2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 4) การกำหนดสมมุติฐาน 5) การออกแบบการวิจัย 6) การเก็บรวบรวมข้อมูล 7) การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และ 8) การสรุปผลและการเขียนรายงานการวิจัย

ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน ครั้งนี้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดปัญหาการวิจัย 2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การกำหนดวิธีการวิจัย 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล 5) การสรุปผลการอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ และ 6) การเขียนรายงานการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน

จะเห็นว่า การวิจัยและพัฒนา มีบทบาทในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องมีการทบทวนข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน ว่ามีปัญหาด้านการอ่านอยู่ในระดับใด เพื่อได้ทำการพัฒนานักเรียนมีด้านการอ่านให้มีคุณภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหาการวิจัย

การกำหนดปัญหาการวิจัย เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการวิจัยที่นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด การทำวิจัยจะยากหรือง่ายก็อยู่ที่ปัญหาการดำเนินการหาคำตอบก็จะยากไปด้วย ทั้งนี้ การกำหนดปัญหาการวิจัยจะกำหนดจากปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงานของครูในการสอน ซึ่งการเลือกปัญหาการวิจัยเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาและเลือกให้เหมาะสม ในการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน

ความคาดหวัง ในขั้นตอนนี้มีความคาดหวังให้ครูสามารถกำหนดปัญหาวิจัยด้านการอ่านที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตนเองได้ และนำเสนอพบหน้า ความสำคัญและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนได้

กิจกรรม ให้ครูดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในกิจกรรมที่ 1-10 ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียน 2) การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย 3) การวิเคราะห์ความสำคัญของปัญหา 4) การเขียนความสำคัญและปัญหา 5) การกำหนดชื่อเรื่องของงานวิจัย 6) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย 7) การกำหนดขอบเขตของการวิจัย 8) การกำหนดนิยามศัพท์การปฏิบัติการในการวิจัย 9) การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และ 10) การกำหนดประโยชน์ของการวิจัย ซึ่งใบกิจกรรมมีดังนี้

ใบกิจกรรมที่ 1
การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยการอ่าน
ของนักเรียน

คำชี้แจง : ให้ครูหรือกลุ่มเพื่อครูช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาในการอ่านของนักเรียนที่เกิดขึ้นกับชั้นเรียนที่ตนเองรับผิดชอบ โดยกำหนดประเด็นปัญหาเป็นข้อๆ และบันทึกไว้

ตัวอย่างปัญหาในการอ่านของนักเรียน

1. ปัญหานักเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง เช่น นักเรียนออกเสียงการอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกด ผิดเพี้ยน ไม่ถูกต้อง
2. นักเรียนที่อ่านไม่ออกและอ่านไม่คล่อง
3. นักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ได้
4. นักเรียนความเข้าใจในการอ่านจับใจความ

ปัญหาในการอ่านที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในชั้นเรียนที่ตนรับผิดชอบ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ใบกิจกรรมที่ 2

การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย

คำชี้แจง จากปัญหาการอ่านของนักเรียนที่ครูได้ระบุไว้ในใบกิจกรรมที่ 1 ให้ครูเลือกประเด็นปัญหาที่ครูสนใจแก้ปัญหาด้วยการวิจัย มา 1 ข้อ แล้ววิเคราะห์ประเด็นปัญหาดังกล่าวตามแนวคำถามที่กำหนดได้

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรม คือ ปัญหาที่ท่านได้วิเคราะห์ในใบกิจกรรมที่ 1 มีหลากหลาย แต่ให้ท่านพิจารณาเลือกประเด็นปัญหาที่ท่านสามารถแก้ไขได้และมีเหมาะสมกับการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการวิจัย ซึ่งบางปัญหาท่านไม่สามารถจะรับผิดชอบได้ เพราะเป็นปัญหาที่ใหญ่เกินกำลังของท่านที่จะปฏิบัติ

ประเด็นปัญหาการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียน.....

คำถามเพื่อการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย

1. ปัญหาที่เกิดขึ้น คืออะไร.....
2. ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นของใคร.....
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อใครและอะไรบ้าง.....
4. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีความสำคัญในระดับใด.....
5. ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอะไรบ้าง อย่างไร.....
6. ใครเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการแก้ปัญหานี้ และปัญหานี้เกี่ยวข้องกับใครหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 3

การวิเคราะห์ความสำคัญและปัญหา

คำชี้แจง จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในใบกิจกรรมที่ 2 ให้ท่านวิเคราะห์ส่วนประกอบของการนำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์ประกอบในการเขียนความสำคัญของปัญหา		ระบุข้อความที่สะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
1. ปัญหาการอ่าน ของนักเรียนใน โรงเรียน	1.1 สภาพที่คาดหวัง
	1.2 สภาพที่เป็นจริง
	1.3 ความแตกต่างระหว่าง สภาพปัญหาที่คาดหวังกับ สภาพที่เป็นจริง
	1.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้น

เมื่อปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นในชั้นเรียนของท่าน ท่านคิดว่าจะมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร และการจะก่อให้เกิดประโยชน์อะไรบ้าง

2. วิธีการ/นวัตกรรมที่นำมาใช้/แนวทางการแก้ปัญหา

.....
.....

3. สรุปถึงเหตุผลที่ต้องทำวิจัย/ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

.....
.....

ใบกิจกรรมที่ 4

การเขียนความสำคัญและปัญหา

คำชี้แจง จากสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียนที่ครูรับผิดชอบ และได้ทำการวิเคราะห์แล้วในใบกิจกรรมที่ 3 สำหรับในใบกิจกรรมนี้ขอให้ครูศึกษาข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมและตัวอย่างการเขียนความสำคัญของปัญหา

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรม

การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาจะต้องเขียนให้เห็นความสำคัญของปัญหาหรือหัวข้อที่จะทำการวิจัย โดยเน้นให้เห็นประเด็นสำคัญๆ ที่จำเป็นมีส่วนเกี่ยวกับปัญหาที่ทำการวิจัยโดยตรง สิ่งที่ควรคำนึงในการเขียนมี ดังนี้

1. เขียนให้ตรงประเด็น เหตุผลที่นำเสนอควรเป็นเหตุผลที่นำไปสู่จุดเป็นปัญหาที่จะทำการวิจัย และช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะวิจัย

2. ควรใช้ข้อมูลอ้างอิงเพื่อให้เหตุผลนั้นดูมีน้ำหนักสมควรที่จะทำการวิจัย

3. ควรเขียนให้เข้าใจง่ายโดยนำเสนอเป็นประเด็นๆ เป็นลำดับต่อเนื่อง

การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาอาจมีแนวทางในการเขียนเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นปัญหา กล่าวถึงสภาพปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน หรือสภาพการจัดการเรียนการสอนที่พึงประสงค์

2. ชั้นวิเคราะห์ปัญหา ระบุถึงสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอน โดยการวิเคราะห์ปัญหานั้นๆ อย่างรอบคอบ เพื่อชี้ให้เห็นประเด็นของการวิจัย หากมีตัวเลขประกอบให้นำมาระบุด้วย

3. ชั้นสรุปแนวทางที่จะแก้ปัญหาหรือพัฒนา ระบุวิธีการหรือนวัตกรรมที่นำมาแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

ตัวอย่างการเขียนความสำคัญปัญหาการพัฒนาการอ่านของนักเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในการสื่อสารทางภาษา การอ่านเป็นการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ การอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจน จะทำให้การสื่อสาร.....ประกอบด้วยแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 ได้กำหนดความจำเป็นของการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร.....กระทรวงศึกษาธิการมีเป้าหมายในการ.....กรมวิชาการจึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับโดย.....ดังกล่าวของ.....กล่าวว่า.....ทำให้เห็นว่าภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและการสื่อสารให้ถูกต้องจึงเป็นการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยอีกทางหนึ่งด้วย

จากการศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียน.....โดยวิธีการ.....พบว่า.....เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้จัดทำ.....ขึ้น

ใบกิจกรรมที่ 5

การกำหนดชื่อเรื่องงานวิจัย

คำชี้แจง ให้ครูศึกษาหลักการกำหนดชื่อเรื่องงานวิจัย และตัวอย่างชื่อเรื่องของงานวิจัยต่อไปนี้แล้ว ให้ครูกำหนดชื่อเรื่องงานวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ครูได้กำหนดไว้แล้วในเค้าโครงการวิจัย

หลักการกำหนดชื่อเรื่องงานวิจัย

การเขียนชื่อเรื่องวิจัยนับเป็นจุดแรกที่จะดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในปัญหารวมทั้งวิธีการดำเนินการวิจัยของผู้วิจัยอีกด้วย ดังนั้นการตั้งชื่อเรื่องวิจัยจึงต้องเขียนให้ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่เขียนอย่างคลุมเครือ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องระมัดระวังในการตั้งชื่อเรื่องวิจัยให้เหมาะสม ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

1. ควรตั้งชื่อเรื่องวิจัยให้สั้น โดยใช้คำที่เฉพาะเจาะจง หรือสื่อความหมายเฉพาะเรื่อง และควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด แต่ชื่อเรื่องก็ไม่ควรจะสั้นเกินไปจนทำให้ขาดความหมายทางวิชาการ
2. ควรตั้งชื่อเรื่องวิจัยให้ตรงกับประเด็นของปัญหา เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วจะได้ทราบว่า เป็นการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาอะไรได้ทันที อย่างตั้งชื่อเรื่องวิจัยที่ทำให้ผู้อ่านตีความได้หลายทิศทาง และอย่าพยายามทำให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเกินความเป็นจริง
3. ควรมีการสื่อความหมายให้เห็นถึงส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการวิจัย ตัวแปรที่ศึกษา และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

ตัวอย่างชื่อเรื่องงานวิจัย

“การพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี”

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายการวิจัย คือ การพัฒนา

ส่วนที่ 2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณภาพการอ่านภาษาไทย และชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก

ส่วนที่ 3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แล้วชื่อเรื่องงานวิจัยของคุณครู คืออะไรคะ

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายการวิจัย คือ.....

ส่วนที่ 2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ

ส่วนที่ 3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ คือ

ชื่อเรื่องงานวิจัยของคุณครู คือ.....

.....
.....
.....

ใบกิจกรรมที่ 6

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คำชี้แจง ขอให้ครูศึกษาแนวทางการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย และตัวอย่างวัตถุประสงค์การวิจัย และให้ครูกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของการวิจัย

แนวทางการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย

1. ต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและชื่อเรื่อง
2. ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาและตัวแปร
3. ต้องระบุสิ่งที่ต้องการศึกษา ตัวแปร กลุ่มที่ศึกษา (ทำอะไร กับใคร อย่างไร)
4. สามารถกำหนดรูปแบบการวิจัยได้ ตั้งสมมุติฐานได้
5. ภาษาที่ใช้กะทัดรัด ชัดเจน นิยมเขียนเป็นข้อๆ (ถ้ามีหลายประเด็น) และใช้คำนำหน้าหน้า

ตัวอย่างการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ของครู คือ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 7

การกำหนดขอบเขตของการวิจัย

คำชี้แจง ขอให้ครูศึกษาหลักการกำหนดขอบเขตการวิจัยและตัวอย่างการกำหนดขอบเขตการวิจัยต่อไปนี แล้วให้ครูระบุขอบเขตการวิจัยในเค้าโครงของครู

หลักการกำหนดขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย (Delimitation) หมายถึง การจำกัดหรือกำหนดขอบเขตให้แก่การวิจัยไม่ควรนำไปปนกับข้อจำกัดของการวิจัย (Limitation) ซึ่งมักจะกล่าวถึงในตอนท้ายผลการกำหนดขอบเขต การวิจัยนั้น อาจกำหนดได้หลายอย่าง เช่น

1. ขอบเขตที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ศึกษา
2. ขอบเขตที่เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ขอบเขตที่เกี่ยวกับเวลา
4. ขอบเขตที่เกี่ยวกับวิธีการรวบรวมข้อมูล
5. ขอบเขตที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องศึกษา

การเขียนขอบเขตของการวิจัย จะต้องระบุให้ชัดเจน และถ้าเป็นไปได้ควรให้เหตุผลไว้ด้วยว่าทำไมจึงกำหนดขอบเขตไว้เช่นนั้น

ใบกิจกรรมที่ 8

การกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ

คำชี้แจง ให้ครูศึกษาแนวทางการกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและตัวอย่างนิยามศัพท์เฉพาะต่อไปนี้ แล้วให้ครูกำหนดนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยของครู และนำไปเขียนไว้ในเค้าโครงวิจัยของครู

แนวทางการกำหนดและการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้นิยามศัพท์เฉพาะเป็นการให้ความหมายของคำที่มีความสำคัญในการวิจัยเรื่องนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่เป็นตัวแปรตามที่เป็นนามธรรม เช่น ตัวแปร แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เซาว์ปัญญาทางอารมณ์ ความพึงพอใจในการบริการ เจตคติต่อสินค้า เป็นต้น
2. จะต้องนิยามโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ แนวคิดจากผู้รู้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องนิยามให้อยู่ในรูปของนิยามปฏิบัติการ จึงจะสามารถสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงนิยามปฏิบัติการ (Operational Definition) เรียกสั้น ๆ ว่า O.D. คือ การให้ความหมายตัวแปรที่สำคัญ โดยเฉพาะตัวแปรตาม (Dependent Variable) ที่ต้องการศึกษา หรือตัวแปรอิสระที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งจะต้องนิยามให้เป็นคุณลักษณะพฤติกรรม และหรือกิจกรรมที่จะศึกษา ให้อยู่ในรูปที่วัดได้ สังเกตได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยให้มีความเที่ยงตรง (Validity)
3. ควรให้นิยามศัพท์เฉพาะที่ครุณักวิจัยต้องการสื่อความหมายให้ผู้อ่านงานวิจัยได้เกิดความเข้าใจตรงกัน

ใบกิจกรรมที่ 9

การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

คำชี้แจง ให้ครูศึกษาแนวทางการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและตัวอย่างกรอบแนวคิดในการวิจัยต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วให้ครูกรอบแนวคิดในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยของครู และนำไปเขียนไว้ในเค้าโครงวิจัยของครู

แนวทางการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

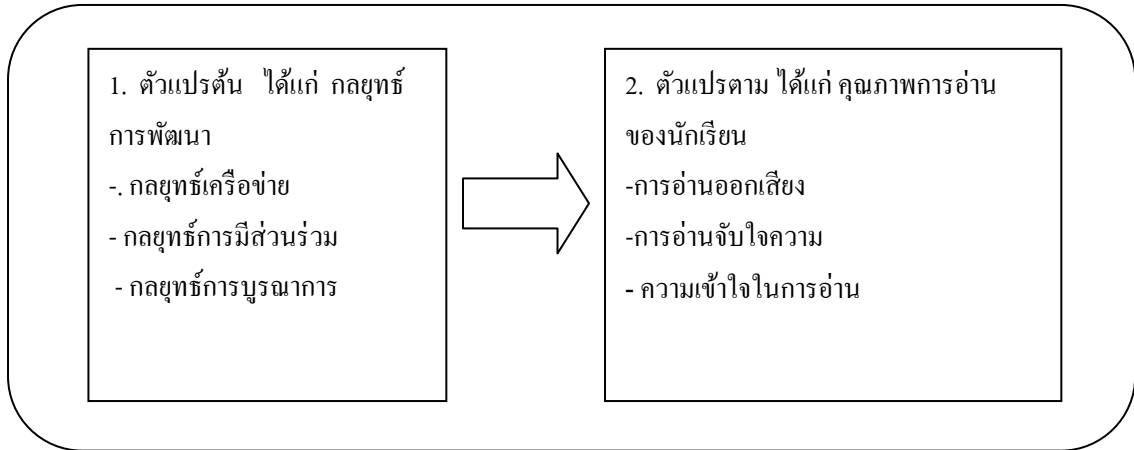
กรอบแนวคิดที่ดีควรจะเป็นกรอบแนวคิดที่ตรงประเด็นในด้านเนื้อหาสาระตัวแปรที่ต้องการศึกษา มีความสอดคล้องกับความสนใจในเรื่องที่วิจัย มีความง่ายและไม่สลับซับซ้อนมาก และควรมีประโยชน์ในเชิงนโยบายหรือการพัฒนาสังคม

กรอบแนวคิดที่จะนำมาใช้ในการวิจัยจะมีประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยขั้นต่อไป โดยเฉพาะในขั้นการรวบรวมข้อมูล ขั้นการออกแบบการวิจัย ขั้นการวิเคราะห์ และการตีความหมายผลการวิเคราะห์

1. ตัวแปรแต่ละตัวที่เลือกมาศึกษา หรือที่นำเสนอไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัยต้องมีพื้นฐานเชิงทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา
2. มีความตรงประเด็นในด้านเนื้อหาสาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ควบคุม
3. มีรูปแบบสอดคล้องกับความสนใจ หรือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. ระบุรายละเอียดของตัวแปรและหรือสามารถแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ชัดเจนด้วยสัญลักษณ์หรือแผนภาพ

ตัวอย่างการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยของคุณครู คือ

ใบกิจกรรมที่ 10

การระบุประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

คำชี้แจง ให้ครูศึกษาแนวทางเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และตัวอย่างประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับต่อไปนี้อย่างถี่ถ้วนแล้วให้ครูกำหนดประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยของครู และนำไปเขียนไว้ในเค้าโครงวิจัยของครู

แนวทางการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เขียนประโยชน์ที่ได้รับโดยตรงมากที่สุด ไปหาประโยชน์น้อยที่สุดจากการวิจัย
2. ไม่ขยายความเกินความเป็นจริง ต้องอยู่ในขอบเขตของวัตถุประสงค์ที่ศึกษา
3. ควรเขียนให้ครอบคลุมทั้งผลในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งผลทางตรงและทางอ้อม
4. ควรระบุในรายละเอียดว่าผลดังกล่าวจะตกกับใครเป็นสำคัญ
5. ไม่ควรเขียนในลักษณะที่ล่อจากวัตถุประสงค์

เท่านั้น

ตัวอย่างการกำหนดประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ตัวอย่างการกำหนดประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในหัวข้อเรื่อง “ การพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. จากผลคุณภาพการอ่านภาษาไทยด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านต่อไป

ขั้นที่ 2 การกำหนดในการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ขั้นการกำหนดในการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนั้น จะทำให้ครูเข้าใจกับสิ่งที่กำลังศึกษาวิจัยและสามารถทำให้ดำเนินการวิจัยต่อไปได้ด้วยความมั่นใจ เพราะเป็นการสร้างและพัฒนาหลักการคิดในการวิจัยให้กับตนเอง

ความคาดหวัง ในขั้นตอนนี้มีความคาดหวังว่า ครูจะสามารถกำหนดขอบข่ายที่จะศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรือการพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับ ความสำคัญของปัญหาการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

กิจกรรม ให้ครูได้ดำเนินกิจกรรมที่ระบุไว้ในกิจกรรมที่ 11

ใบกิจกรรมที่ 11
การกำหนดหลักการ แนวคิด
และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง ให้ครูศึกษาแนวทางการกำหนดหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยรวมถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน และตัวอย่างการกำหนดประเด็นของหลักการ แนวคิด แล้วให้ครูระบุประเด็นพร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ในเค้าโครงการวิจัยของครู

แนวทางการกำหนดหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญในการศึกษาและนำมาเสนอในรายงานการวิจัยนั้น ต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กับเรื่องวิจัยที่กระทำ ทั้งในส่วนของปัญหาการวิจัย และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ครูเข้าใจกับเรื่องที่ทำมากขึ้น ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร สารการเรียนรู้ภาษาไทย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้
2. หลักจิตวิทยาการศึกษา จะช่วยให้ครูนักวิจัยเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น และสามารถเลือกใช้นวัตกรรมหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอน เทคนิคการสอน วิธีการสอน สื่อ อุปกรณ์ และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่าง การกำหนดหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ของชื่อเรื่องงานวิจัย
 “การพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี”

การทำวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อได้ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551
 - 2.1 ความสำคัญของภาษาไทย
 - 2.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย
 - 2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 2.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
 - 2.5 คุณภาพผู้เรียน
 - 2.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับด้านการอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 องค์ประกอบของการอ่านของนักเรียน
 - 3.3.1 การอ่านออกเสียง
 - 3.3.2 การอ่านจับใจความ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่าง การกำหนดประเด็นของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ศึกษาวิจัย

“การพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี”

จากหัวข้อเรื่องวิจัยปัญหาที่วิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาการอ่านไม่คล่อง
ออกเสียงยังไม่ถูกต้อง

นวัตกรรม คือ ชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551
3. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
4. คำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5. เกมคำ ตัวชี้วัด การประเมินการอ่าน

ใบความรู้เกี่ยวกับแนวคิดด้านการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการรับความรู้ มนุษย์สามารถรับรู้และเข้าใจความหมายได้จากสิ่งพิมพ์ สัญลักษณ์ต่าง ๆ และสามารถที่จะแปลความตีความขยายความจากที่เห็นได้ ดังที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1364) ให้ความหมายของคำว่าอ่านไว้ว่า “ตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ; สังเกตหรือพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมปาก อ่านในใจ; ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง; คิด, นับ (ไทยเดิม)” ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 46) ซึ่งกล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มานั้นเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดความเข้าใจในที่สุด การอ่านจึงเป็นกรสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยมีข้อความ เป็นสื่อกลาง

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2542 : 4) ให้ความหมายไว้ว่า “การอ่านมิใช่เพียงการออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด”

เปลื้อง ณ นคร (2544 : 15) กล่าวถึงความหมายของการอ่าน “กระบวนการที่จะเข้าใจความหมายที่ติดอยู่กับตัวอักษรหรือตัวหนังสือ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาทยัน อิมสำราญ (2548 : 91) กล่าวถึงความหมายการอ่านว่า การอ่านหมายถึง การรับสารมรรูปของตัวอักษรมาแปลเป็นความรู้ ความเข้าใจของผู้อ่าน โดยผ่านการคิด ประสบการณ์และความเชื่อของตน

รวรรณ โสมประยูร (2539 : 121) ได้สรุปการอ่านว่าเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 1) ได้สรุปว่า การอ่านหมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ สัญลักษณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้แล้วแปลความหมายออกมาได้

สนิท สัตโยภาส (2545 : 92) ได้สรุปความหมายการอ่าน คือ การมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด จากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ

จากนิยามความหมายของการอ่านดังกล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ สามารถเข้าใจความต้องการของผู้เขียนรวมทั้งการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจและเข้าใจ ผู้อ่านสามารถจับใจความ สรุปความคิด และเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ ความเข้าใจในการอ่านจะสมบูรณ์มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความคิด ความรู้สึก หรือสภาพจิตใจของผู้อ่าน ตลอดจนความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างและพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์เป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 1) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ และการใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

สนิท สัตโยภาส (2545 : 93-94) ได้กล่าวถึงการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้อ่านได้รับความรู้มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะร่วมวงสนทนาได้เข้าใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเงิน

2. การอ่านช่วยพัฒนาความคิดและยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่องและอาจถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใด ๆ ล้วนต้องอาศัยการอ่านช่วยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่

ไม่พัฒนาตนเองและวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ ในวิทยาการใหม่ ๆ ก็คือ “การอ่าน”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มเนื้อหา ซึ่งเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกายตลอดจนการแนะนำการปฏิบัติตนในทาง ที่เหมาะสมและทันสมัยอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้ บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวัน อาจมี วิธีแก้ไขในหนังสือที่อ่านก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหามาได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหา สุขภาพ ปัญหาการประกอบอาชีพ

7. การอ่านช่วยให้เกิดความจรรโลงใจได้รับความเพลิดเพลินสนุกสนานช่วยให้จิตใจ ได้พักผ่อนหลังจากได้เคร่งเครียดกับการงานมา ถ้าได้อ่านเรื่องที่เบาสมอง เรื่องขวนหัวเราะหรือ งานเขียนประเภทบันเทิงคดีก็จะคลายเครียดลงได้

8. การอ่านช่วยให้เราได้ใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่าหรือเรียกว่า “การอ่านช่วยฆ่าเวลา ให้มีค่า” แทนที่จะใช้เวลาไปในทางที่ไร้ค่า ไม่ถูกไม่ควร

ด้วยความสำคัญและประโยชน์การอ่านดังที่กล่าวมานี้ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่เราจะฝึกตนให้มีทักษะและมีนิสัยรักการอ่านชอบการใฝ่หาความรู้และหมั่นติดตามความเคลื่อนไหว ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ด้วยการอ่านอยู่เสมอ เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาช่วย พัฒนาชีวิตแห่งตนและสังคมส่วนรวมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมสำราญ (2548 : 91) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. การอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อความคิด ความก้าวหน้าของโลกได้เช่นเดียวกับการรับสารจากสื่อชนิดต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

2. หนังสือเป็นสื่อที่ดีที่สุด ใช้ง่ายที่สุดและมีราคาถูกที่สุดที่บุคคลทั่วไปใช้เพื่อศึกษา หาความรู้และความเพลิดเพลิน

3. การอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิดและเกิดสมาธิด้วย ฉะนั้นหากมีการฝึก อย่างต่อเนื่องจะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนาและเกิดผลสัมฤทธิ์สูง

4. ผู้อ่านหนังสือสามารถสร้างความคิดและจินตนาการได้เอง ในขณะที่สื่ออย่างอื่น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ จะจำกัดความคิดของผู้อ่านมากกว่า ฉะนั้นการอ่านหนังสือจึงทำให้ผู้อ่านมีอิสระ ทางความคิดได้ดีกว่าการใช้สื่อชนิดอื่น

จากการที่มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้หลายท่านพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เป็นเครื่องมือที่ใช้แสวงหาความรู้และเสริมสร้างสติปัญญาของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าและมีความเปลี่ยนแปลงของทางวิชาการ และสังคม ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน บุคคลจึงต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับเรียนรู้และติดตามข่าวสารเพื่อให้ทันกับความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ

องค์ประกอบของการอ่านของนักเรียน

การอ่านเป็นลักษณะนิสัยที่สามารถปลูกฝังให้เพิ่มพูนได้ โดยมีองค์ประกอบหลายด้านที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงไว้ ดังนี้

บัญชา อิงสกุล (2545 : 67) กล่าวถึงโครงสร้างหรือองค์ประกอบของการอ่านไว้ 4 ระดับ คือ

1. การออกเสียง (Decoding Printed word)
2. การเข้าใจความหมาย (Comprehending Meaning) ผู้อ่านมีความเข้าใจข้อความทั้งระดับตัวอักษร ระดับตีความหรือแปลความ
3. การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน (Reacting to Meaning) ผู้อ่านใช้วิจารณญาณตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเชื่อได้เพียงใด ซึ่งเป็นการอ่านระดับวิจารณ์
4. การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ (Applying Meaning) ผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาผสมผสานกับความรู้ที่อ่านมาได้ใหม่

ศรีวิไล พลมณี (2545 : 140-141) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. ผู้อ่านต้องเป็นผู้รู้ภาษานั้น ๆ ดีแล้วก่อนที่จะมีการอ่าน คือมีความเข้าใจและพูดภาษานั้นได้ในระดับหนึ่งที่พอเพียงก่อนที่จะมีการฝึกอ่าน เพราะจุดประสงค์ของการอ่านคือการช่วยให้ผู้อ่านรับสารจากตัวหนังสือที่คล้ายกับสารซึ่งเขาจะเข้าใจได้ถ้าส่งด้วยเสียงพูด
2. ผู้อ่านจะต้องรู้จักวิเคราะห์หรือแยกแยะคำ (Dissect) โดยดูว่าประกอบขึ้นด้วยเสียงอะไรบ้าง ไม่ถึงกับจะต้องเรียนรู้เรื่องของระบบเสียง (Phonetics) แต่ควรรู้ว่าเสียงนั้น ๆ แทนด้วยตัวหนังสืออย่างไรในการสะกดคำและเราจะประกอบคำได้อย่างไร
3. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ถึงลักษณะคำ แยกแยะตัวอักษรได้แม้จะเขียนแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์ ตัวเขียนหวัดหรือบรรจง และแม้จะอยู่ในรูปของคำประสมหรือคำสมาส
4. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ลักษณะการอ่านที่มีหลักอยู่ว่าอ่านจากซ้ายไปขวา หรืออย่างอื่น ๆ ตามลักษณะของภาษานั้น ๆ

5. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ว่ามีระบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงที่จะช่วยให้สามารถอ่านคำหรือออกเสียงคำอื่น ๆ แม้คำที่ไม่รู้จักมาก่อนได้

6. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้วิธีเข้าใจและระลึก สัญญาณ หรือแนะแนว (Cues) ในอันที่จะอ่านออกเสียง หรือในอันที่จะรู้ความหมายของคำ การเข้าใจและระลึก ได้นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเพียงแค่ว่าคำนี้เคยพบเห็นมาก่อนหรือไม่เท่านั้น แต่หมายถึงการสามารถอ่านคำนั้นออกและเข้าใจความหมาย ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านสามารถเทียบคำเขียนกับเสียงพูดได้

7. ผู้อ่านต้องรู้ว่า ตัวอักษร เป็นสิ่งแทนคำพูดและมีความหมายเปรียบเทียบกันได้ ขณะที่อ่านนั้นเท่ากับการถอดสัญลักษณ์ตัวอักษรให้เป็นคำพูดที่ที่เสมอกัน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านเท่า ๆ กับการได้ฟัง อาจจะเป็นการเข้าใจภายใน เช่น การอ่านในใจหรือบางทีจะต้องอ่านออกเสียงก่อน แล้วจึงค่อยฝึกอ่านในใจก็ได้

8. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้การใช้เหตุผลและความนึกคิดต่อสิ่งที่อ่านภายในขอบเขตความรู้สติปัญญาและประสบการณ์ของเขา

การุณนันท์ รัตนแสนวงษ์ (2548 : 28-29) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ผู้อ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญ ส่วนแรกที่ทำให้เกิดการอ่าน เพราะถ้าไม่มีผู้อ่าน การอ่านก็ไม่เกิดขึ้น

2. สาร หรือหนังสือ หรือตัวอักษร เนื้อหาเรื่องราว และสารจากหนังสือเหล่านั้นจะให้ความคิดแก่ผู้อ่าน ถ้าอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็ไม่สัมฤทธิ์ผล

3. ความหมาย ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของคำ การอ่านจึงจะเกิดขึ้นต่อไปได้

4. การเลือกความหมาย ความหมายของคำในภาษาไทยนั้น มีจำนวนไม่น้อยที่มีหลายความหมาย ผู้อ่านจะต้องสามารถพิจารณาเลือกให้ถูกต้องว่าผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายให้คำนั้นหมายความว่าอย่างไร ถ้าผู้แต่งและผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันก็สามารถอ่านได้ความที่ถูกต้อง หากเข้าใจไม่ตรงกันก็ทำให้เข้าใจผิดได้เช่นกัน

5. การนำไปใช้ การอ่านจะได้รับผลสำเร็จมากน้อยหรือไม่เพียงใดนั้น อยู่ที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายเรื่องราวถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้แต่งสามารถเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง เหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามโอกาสต่าง ๆ ได้ หรือทำประโยชน์ให้ตนเองและสังคมได้ต่อไปด้วย

กล่าวโดยสรุป ได้ว่าองค์ประกอบของการอ่านประกอบด้วยผู้อ่านซึ่งมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญา โดยผู้อ่านต้องเป็นผู้ที่รู้ภาษาที่อ่านเป็นอย่างดีจึงสามารถแปลความหมายของเนื้อหาได้ตรงกับผู้แต่งและเมื่ออ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ได้

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงได้มีนักการได้มี นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงไว้ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 127) กล่าวถึงประเภทการอ่านไว้ว่า การแบ่งประเภทการอ่าน โดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก ซึ่งได้แก่ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจดังกล่าว นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาล่าเรียนและการดำรงชีวิตแล้ว ยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนการสอนทักษะทางภาษา ผู้เขียนใคร่ขออธิบายสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาสามารถเห็นขอบข่ายของการสอนและวิธีการสอนได้ชัดเจน พร้อมทั้งสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะทางภาษาได้สะดวกและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงแบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่
 - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
 - 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
2. การอ่านในใจแบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่
 - 2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น อ่านตำรา
 - 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่อง เช่น อ่านบทความ
 - 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์ อ่านลำดับเหตุการณ์
 - 2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า

อ่านวิธีการประกอบอาหาร

 - 2.5 อ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ
 - 2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดีข้อเสียสำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา
 - 2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่ต่าง ๆ เมื่อเวลานั่งรถผ่านไป

กองทัพ เคลือบพานิชกุล (2542 : 93) และกรุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์ (2548 : 29) กล่าวถึงประเภทการอ่านไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านแบ่งตามวิธีอ่านได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การอ่านในใจ คือการอ่านไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ (Silent Reading) เวลาอ่านจะไม่ใช้อวัยวะที่ช่วยในการอ่านออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะสายตากวาดไปบนตัวอักษร นัยน์ตา

รับภาพแล้วส่งสัญญาณผ่านประสาทไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำและตีความต่าง ๆ ออกมา เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งเก็บใจความสำคัญให้ถูกต้องและรวดเร็วว่าการอ่านออกเสียง

2. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษรถ้อยคำและเครื่องหมายต่าง ๆ ออกมาให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดคำ และเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟังและสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง การอ่านออกเสียงนี้ผู้อ่านจะต้องอาศัยการทำงานที่สัมพันธ์กันระหว่างสมอง สายตา และอวัยวะในการออกเสียงไปพร้อม ๆ กันด้วย กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องใช้สายตากวาดลงไปบนตัวอักษรครั้งละหนึ่งวรรคและต้องแบ่งใจความไว้แปลงความคิดเป็นเสียง แล้วจึงเปล่งเสียงออกมาให้ตรงตามความหมายของถ้อยคำ

กล่าวโดยสรุปว่าการอ่านทั้ง 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจมีความสำคัญต่อการอ่านอย่างมาก การเลือกการอ่านในใจหรือการอ่านออกเสียงว่าเมื่อใดเหมาะสมที่จะอ่านในใจและเมื่อใดเหมาะสมที่จะอ่านออกเสียงและได้ประโยชน์ควรพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นจุดสำคัญ

การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนเพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความดังนี้

ไพฑูริย์ สีนลาร์ตันและคณะ (2540 : 66) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่าการเพื่อจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมาย สำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

แววมยุรา เหมือนนิล (2541 : 12) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องนี้หรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1) ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ และ 2) ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบเพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณี เรื่องที่อ่านมีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นมีใจความสำคัญ หรือส่วนประกอบ ซึ่งอาจมีได้หลายประเด็น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2551 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการจับใจความว่า การอ่านเพื่อจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

แววมยุรา เหมือนนิล (2551 : 17) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความเป็นการเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูง

ต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ คือ ไม่รู้เรื่อง ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่า เรื่องนั้นดี หรือไม่ดีได้เลย

สุปราณี พัดทอง (2552 : 65) กล่าวถึง ความหมายของคำว่าอ่านจับใจความ ว่าหมายถึง ความคิดสำคัญอันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่าน ได้รับทราบ ซึ่งอาจเป็น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรืออย่างไรอย่างหนึ่งก็ได้

พนิตนันท์ บุญพามี (2552 : 78) กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่าสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านโดยละเอียด คือ การอ่านเพื่อเก็บความที่เป็นสาระประเด็นต่าง ๆ อย่างละเอียดตลอดเรื่อง สามารถรับรู้ทำความเข้าใจเรื่องได้อย่างกระจ่างแจ้งในขณะที่ลักษณะที่สอง คือ การอ่านโดยสรุป คือ การอ่านเก็บความเฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่อง ผู้อ่านสามารถรับรู้ทำความเข้าใจเนื้อหาสำคัญของเรื่องได้

ธิดา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา (2551 : 569) กล่าวถึงประเภทการอ่านจับใจความ ว่ามี 2 แบบ คือ

1. การอ่านจับใจความรวมเป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อสำรวจว่า ใจความสำคัญของเรื่อง นั้นมีลักษณะหรือจุดมุ่งหมายอย่างไร รายละเอียดของเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไร หนังสือเล่มนั้นมีคุณค่าที่จะเสียเวลาอ่านอย่างละเอียดหรือไม่ และควรจะซื้อ หรือยืมหนังสือเล่มนั้นหรือไม่ การอ่านจับใจความรวมเป็นขั้นการอ่านขั้นต้นที่จะเลือกอ่านหนังสือเล่มนั้นต่อไปวิธีการอ่าน คือ การดูและ สังเกตรูปเล่มหนังสือ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือเพื่อดูว่าเป็นหนังสือแนวใด น่าสนใจเพียงใด ต่อจากนั้นก็ตรวจสอบดูสารบัญ ดูหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยอย่างคร่าว ๆ เพื่อมองดูการลำดับเนื้อหาว่าจะดำเนิน ไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างไร มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร และโครงสร้างส่วนรวมของหนังสือ ชี้ให้เห็นว่าเป็นหนังสือที่มีสาระตรงตามที่เราต้องการ เมื่อพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของหนังสือดูแล้ว เรา ก็จะสรุปความคิดเห็นได้ว่า หนังสือเล่มนั้นมีลักษณะอย่างไร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร และเรื่องใดน่าสนใจ เป็นพิเศษ การอ่านจับใจความรวม เป็นวิธีการอ่านที่เรามักใช้ในการเลือกหนังสือวิชาการ หนังสือ สารคดีต่าง ๆ อาทิ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ จดหมายเหตุ หรือบันทึกความทรงจำ เป็นต้น

2. การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ หรือข้อความที่สำคัญ ด้วยการจดบันทึกย่อ หรือจดจำไว้ในสมอง หรือด้วยการขีดเส้นใต้ไว้ในหนังสือเล่มนั้น ใจความสำคัญ ที่ผู้อ่านได้รับ อาจมีหลายลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือ ข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นแนวคิดหรือทรรศนะของผู้เขียน หรือจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องอย่างไรก็ตาม การอ่านจับใจความสำคัญจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ หรือ วิเคราะห์งานเขียนเป็นส่วน ๆ ได้อย่างถ่องแท้ รวมทั้งยังทำให้ผู้อ่านสนใจศึกษาเรื่องนั้นเป็นพิเศษ ถ้าผู้อ่านมีความสนใจในเรื่องทำนองนั้นมาก่อนแล้ว

สนิท สัตโยภาส (2551 : 108) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่าการอ่านจับใจความหมายถึงการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านให้ได้ การอ่านแบบนี้มักใช้กับการอ่านงานประเภทข่าว สารคดี บทความ นิทาน เรื่องสั้น และนวนิยาย เป็นต้น

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ (2551 : 42) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความหมายถึงการจับประเด็นหลัก หรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นของเรื่อง แปลความหมายของเรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่องตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วนำมาเป็นความเข้าใจของผู้อ่านสามารถนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ นอกจากนี้การอ่านจับใจความสำคัญมีความสำคัญต่อผู้อ่านมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญของนักเรียนและบุคคลทั่วไป ในการแสวงหาความรู้ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญได้จะไม่สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องนั้น ๆ ได้ อย่างไรก็ตามครูผู้สอนย่อมมีบทบาทสำคัญในการฝึกทักษะการอ่านและเป็นผู้ดำเนินการใช้ทักษะการอ่านและเป็นผู้ดำเนินการใช้ทักษะการอ่านด้านจับใจความประเมินความก้าวหน้าในการเรียนการสอนผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความส่วนรวมและการอ่านจับใจความสำคัญได้ ดังนั้นผู้เรียนควรทำความเข้าใจให้ชัดเจนเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการอ่านจับใจความที่ดีและตรงกับความต้องการต่อไป

นวัตกรรมการอ่าน

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นมาใหม่หรือแปลกไปจากเดิมซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546 : 256)

ทอมัส ฮิวส์ (Thomas Hughes, 1989 อ้างอิงใน ถวัลย์ มาศจรัส, 2546 : 2-3) ให้ความหมายคำว่านวัตกรรม คือการนำวิธีการใหม่ ๆ มาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพิจารณามาเป็นขั้น ๆ แล้ว

ทอฟเฟอร์ (Toffer, 1978 อ้างอิงใน สมิตา บุญवास, 2546 : 78) กล่าวถึงนวัตกรรมว่าเป็นการผสมผสานระหว่างเครื่องมือ และเทคนิคต่าง ๆ

นวัตกรรมสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ (พรรณพร วรรณลักษณ์, 2548 : 104-108)

1. นวัตกรรมหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum Innovation) การจัดกิจกรรมบูรณาการแบบเน้นคุณธรรม (Moral-focused Activity) โดยการสอดแทรกการพัฒนาคุณธรรมระหว่างการพัฒนาทักษะความสามารถของนักเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดในหลักสูตร

2. นวัตกรรมกระแสนิยม (In Trend Innovation) การจัดกิจกรรมให้การสร้าง หรือการนำ ค่านิยมที่เกิดขึ้นตามกระแสในช่วงนั้นมาใช้เป็นสื่อในการออกแบบกิจกรรมเพื่อดึงความสนใจของ นักเรียนหรือการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะการแข่งขันเพื่อลดช่องว่างระหว่างสถานภาพของบุคคล หรือชนชั้น
3. นวัตกรรมกระบวนการบูรณาการ(Integrated Process Innovation) การจัดกิจกรรมที่มีการบูรณาการ กระบวนการดำเนินงานของนักเรียนในกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ มิใช่ กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้วหยุด แล้วเริ่มทำกิจกรรมอื่นต่อไปที่ไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมเดิม
4. นวัตกรรมริเริ่มจากนักเรียนร้อยแปดแบบ (108 Student Initiations Innovation) การจัด กิจกรรมที่ให้นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มและออกแบบกิจกรรม เพื่อให้ได้กิจกรรมและการขยายผลที่นำไปสู่ การพัฒนาคุณลักษณะ
5. นวัตกรรมที่ทำให้เข้าระบบสถาบัน (Initiationized Innovation) การจัดกิจกรรม ที่กำหนดกิจกรรมที่กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานในระดับสูง และทำให้เป็นภารกิจปกติของ โรงเรียนโดยกำหนดเป็นแผนงานหลัก
6. นวัตกรรมอิงการเรียนรู้จากการบริหาร (Service Learning-based Innovation) การจัด กิจกรรมที่จัดโอกาสให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงานที่เป็นการให้บริการแก่สังคม
7. นวัตกรรมการประชุม (Forum Innovation) การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ผ่านการประชุมในรูปแบบของสมัชชาหรือการเสวนา เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเรียนรู้ร่วมกัน
8. นวัตกรรมคุณค่าเพื่อชีวิต (Living Values Innovation) การจัดกิจกรรมโดยใช้แนวคิด “คุณค่าเพื่อชีวิต” ซึ่งพัฒนาโดยนักวิชาการชาวตะวันตก บนพื้นฐานแนวคิดของการพัฒนาจิตใจของ นักเรียนให้มีความสงบ และเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
9. นวัตกรรมที่เป็นนิสัยประจำ (Routine Habit Innovation) การจัดกิจกรรม โดยครูเป็น ผู้กำหนดคุณลักษณะที่จำเป็นต้องพัฒนาในตัวนักเรียนและฝึกปฏิบัติเป็นนิสัยในชีวิตประจำวัน
10. นวัตกรรมการพัฒนาตนเอง (Self-development Innovation) การจัดกิจกรรม โดยการฝึกให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง และมีการพัฒนาตนเองในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรม การเผาเกลือให้นักเรียนเขียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ตนเองได้ปฏิบัติบนกระดาษ
11. นวัตกรรมการประยุกต์ในโลกแห่งความเป็นจริง (Real World Application Innovation) การจัดกิจกรรมโดยการนำพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงมาใช้ในการแสดงพฤติกรรม ในโรงเรียน

สรุปได้ว่า นวัตกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง รายงานโครงการ วิธีการต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้คิดพัฒนาขึ้นและนำไปปฏิบัติ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สาระการอ่านและการเขียน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 12-13)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการอ่านระดับประถมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	<ol style="list-style-type: none"> อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจาก เรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน 	<ol style="list-style-type: none"> การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> คำที่มีตัวการ์ตูน คำที่มี รร คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง คำพ้อง คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฤา การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น เรื่องเล่าสั้นๆ บทเพลงและบทร้อยกรอง บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่น และชุมชน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6.	อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	3. การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
7.	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	4. การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ <ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
8.	อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	- ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ 5. การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
9.	มีมารยาทในการอ่าน	6. มารยาทในการอ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

คุณภาพการอ่านของผู้เรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนควรมีคุณภาพ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 27)

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน
2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน
3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทหรือเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทหรือกรอนที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 28 - 29) กำหนดไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอาศัยอยู่บนพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคประเมินอย่างหลากหลาย เช่น ชักถาม สังเกต ตรวจการบ้าน ฯลฯ การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้และเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเป็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่า ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ รวมทั้งสามารถนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติและเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้วางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

การวัดและประเมินผลทั้ง 4 ระดับ ได้แก่ การประเมินระดับชั้นเรียน การประเมินสถานศึกษา การประเมินระดับเขตพื้นที่ และการประเมินระดับชาติเป็นการทดสอบผลจากการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน พัฒนาการเรียน ปรับปรุงนโยบายและหลักสูตรต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach) มีทฤษฎีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่ว่าด้วยธรรมชาติของภาษา และทฤษฎีที่ว่าด้วยธรรมชาติของการเรียนการอ่าน การเขียนในระบบภาษา ดังที่ บุษบง ตันติวงษ์ (2549 : 143-150) กล่าวไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีที่ว่าด้วยระบบของภาษา ประกอบด้วย 3 ระบบ คือ ระบบความหมาย ระบบไวยากรณ์ และระบบเสียง ทฤษฎีนี้เชื่อว่าความหมายเป็นหัวใจของภาษา ส่วนไวยากรณ์และเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบ เด็กจะไม่พยายามอ่านและเขียนด้วยการสะกดคำไปที่ละตัว แต่จะคิดคำที่สื่อความหมายได้เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์นั้น การสอนอ่านเขียนสำหรับเด็กปฐมวัยจึงไม่ควรแยกออกเป็นทักษะเดี่ยว แต่ควรให้เด็กได้สำรวจสิ่งต่างๆ รอบตัวและใช้กระบวนการอ่านเขียนเพื่อสิ่งที่เด็กสำรวจ ครูจึงสอนทักษะที่จำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็ก ครูมีหน้าที่ในการจัดสภาพแวดล้อมที่สร้างประสบการณ์ทางภาษา เชิญชวนให้เด็กเรียนรู้ภาษาจากประสบการณ์

2. ทฤษฎีที่ว่าด้วยภาษา ความคิด และสัญลักษณ์สื่อสาร ทฤษฎีนี้เชื่อว่าภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่สามารถสื่อสารความหมายทุกอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสื่อความหมายจึงจำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายและถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ หลายรูปแบบ ด้วยเหตุนี้การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนด้านภาษาตามแนวความเชื่อของทฤษฎีนี้จึงรวมกับศิลปะ ดนตรี และละครเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอน ถ้าเด็กไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากภาษาได้ครบถ้วน เด็กก็จะสามารถคาดคะเนเรื่องราวจากท่าทาง ภาพประกอบหรือดนตรีที่เข้ากับเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้

3. ทฤษฎีที่ว่าด้วยการอ่านเขียนในระบบภาษา ทฤษฎีนี้เชื่อว่าทุกคนต้องสะสมประสบการณ์ทางภาษาไว้เป็นข้อมูลสำหรับใช้ต่อไป ความก้าวหน้าในการใช้ภาษาไม่ว่าในด้านใดต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษาหลายด้าน เช่น ความก้าวหน้าในการอ่านเกิดจากการได้ฟังคำสั่งและฟังนิทาน การได้พูดคุยกับเพื่อนและการได้พยายามเขียนถ่ายทอดประสบการณ์ เนื่องจากการอ่านเขียนจะช่วยให้เด็กเห็นการคาดคะเนลักษณะต่างๆ ตามความคิดของผู้อื่น ซึ่งเด็กจะเข้าใจความหมายของเรื่องมากขึ้น การคาดคะเนซึ่งเป็นประสบการณ์จากการอ่านจะช่วยในการสื่อความหมายเมื่อเด็กเขียน การสื่อความหมายซึ่งเป็นประสบการณ์จากการเขียนช่วยในการคาดคะเนเมื่อเด็กอ่าน การอ่านและเขียนจึงเป็นระบบที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน

เพียเจท์ (Piaget, 1955 อ้างถึงใน ศุภวรรณ ฤทธิคุปต์, 2550 : 23) กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้จากกิจกรรมการเคลื่อนไหวของตนเองและการได้สัมผัสกับสิ่งของภายนอก เด็กจะคิดสร้างความรู้ขึ้นภายในตนเองหรืออีกนัยหนึ่งเด็กจะต้องเป็นผู้กระทำ (Active) ในการเรียนรู้ในการคิด การเรียนมิใช่เป็นสิ่งที่เป็นการรับเข้าเฉย ๆ (Passive)

กู๊ดแมน (Goodman, 1986 อ้างถึงใน ศุภวรรณ ฤทธิคุปต์, 2550 : 23-24) ได้อธิบายแนวทฤษฎีที่สนับสนุนแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ (A Learning Theory) การเรียนรู้ภาษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ คือ

1.1 การเรียนรู้ภาษาจะง่ายและสามารถเข้าใจได้ต้องเรียนรู้จากสิ่งที่มีความหมายใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 ภาษาที่มนุษย์ใช้เกิดขึ้นจากองค์ประกอบหรือความต้องการส่วนบุคคลและตามภาวะสังคมเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารให้เข้าใจกัน

1.3 การเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจภาษานั้น ๆ โดยอยู่ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ช่วยให้สามารถเรียนรู้ทุกทักษะร่วมกันอย่างบูรณาการ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาได้ตามธรรมชาติ

1.4 การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของแต่ละคนจะพัฒนาไปตามลำดับตามความสามารถของผู้เรียนนั้น ๆ

1.5 การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้เพื่อให้ได้ความหมาย ภาษาจะเกิดขึ้นตามความคิดของผู้ที่กำลังใช้ภาษานั้น ๆ และความคิดต่าง ๆ ก็อาจพัฒนาต่อไปได้จากการใช้ภาษารูปแบบต่าง ๆ

1.6 พัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับรู้ประสบการณ์เดิม สภาพความเป็นจริงในสังคมล้วนเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนรู้ภาษา พัฒนาการใช้ภาษาได้อย่างดี

2. ทฤษฎีทางภาษา (A Language Theory) การเรียนการสอนแบบธรรมชาติ มีพื้นฐานความเชื่อมาจากทฤษฎีทางภาษาหลายทฤษฎีด้วยกัน Goodman กล่าวว่า นักภาษาศาสตร์บางคนเชื่อว่าการใช้ภาษาบางครั้งขึ้นอยู่กับผู้ใช้ และระดับของผู้ใช้ แต่สำหรับแนวปรัชญาการสอนแบบธรรมชาติ (Whole Language) ครูผู้สอนต้องถือว่ามาตรฐานหรือภาษาท้องถิ่น (Dialects) คือ ภาษาเหมือนกันจะต้องเป็นที่ยอมรับในชั้นเรียน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนจะไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามมาตรฐาน ผู้สอนจะต้องมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างเฉลียวฉลาดไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัวผิดอยู่ตลอดเวลาจะเป็นการสกัดกั้นพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน

3. แนวทฤษฎีทางการสอน (A View of Teaching) การเรียนภาษาจะได้ผลดีถ้าหากมีวิธีการสอนที่ดีและเหมาะสม ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้ใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติจะต้องเป็นผู้มีความเข้าใจการเรียนรู้ภาษาของเด็กแต่ละคน สามารถจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนให้เด็ก ๆ สนใจ ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำให้กำลังใจในการสร้างสรรค์งานแต่ละชิ้นของเด็ก ๆ พร้อมให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน แต่จะไม่บังคับหรือจำกัดความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก トラバโดสิ่งที่เด็กกระทำอยู่ในขอบเขตของการเรียนรู้และสร้างสรรค์งานถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

4. แนวการสร้างหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน (A View of Curriculum) การจัดการเรียนการสอนของแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- 4.1 การประสมประสานแนวคิดต่าง ๆ (Integration)
- 4.2 ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาของตนเอง (Choice and Ownerships)
- 4.3 การใช้ภาษาเข้าไปสอนแทรกทุกวิชา (Language Across Curriculum)
- 4.4 เนื้อหาสำคัญในแต่ละบทเรียน (Thematic Unit)

จากแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวกับการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ต้องอาศัยทฤษฎีว่าด้วยระบบของภาษา คือ ระบบความหมาย ระบบไวยากรณ์ และระบบเสียง ทฤษฎีที่ว่าด้วยภาษา ความคิด และสัญลักษณ์สื่อสาร ทฤษฎีที่ว่าด้วยการอ่านเขียนในระบบภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้จะทำให้การเรียนรู้ภาษาง่ายและสามารถเข้าใจได้ต้องเรียนรู้จากสิ่งที่มีความหมายใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมทั้งแนวทฤษฎีทางการสอนหากมีวิธีการสอนที่ดีและเหมาะสม การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนให้เด็ก ๆ สนใจ ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำให้กำลังใจ จะทำผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เป็นแนวทางการสอนที่ทำให้เด็กได้ทราบถึงจุดประสงค์ในการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง ซึ่งมีผู้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ดังนี้

บ๊องร พานทอง (2549: 6-9) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ว่าจะต้องแจ้งให้เด็กทราบจุดประสงค์ในการอ่าน การเขียนการพูดและการฟัง และการใช้ทักษะทั้งสี่จะต้องมีการใช้อย่างบูรณาการในหลักสูตรการเรียนการสอน โดยต้องคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียน ไม่มีขีดหนังสือแบบเรียนเพียงเล่มเดียว แต่ควรเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ โดยสามารถสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติได้ ดังนี้

1. เด็กจะเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนและการวางหลักสูตร ครูผู้สอนต้องค้นหาความสนใจและพื้นความรู้ของเด็ก แล้วนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมที่จะรู้จักเด็กอาจทำได้ด้วยการสัมภาษณ์ ให้เด็กเล่าประสบการณ์ส่วนตัว หรือทำสมุดภาพเกี่ยวกับครอบครัว ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กสนใจ

2. ครูควรอ่านหรือเล่าเรื่องที่น่าสนใจให้เด็กฟังเสมอ ๆ เลือกเรื่องที่น่าสนใจ แฝงคติสอนใจหรือมีแบบแผนการใช้ภาษาที่ดี ในระหว่างเล่าหรืออ่านควรหยุดบางครั้งเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดตามหรือเพิ่มเติมประสบการณ์ของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เด็กจะตื่นตัวตลอดเวลา การได้รับฟังตัวอย่างภาษาดี ๆ เป็นประจำเด็กจะเกิดความเข้าใจและนำไปใช้ในการเรียนหรือช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่าน

3. เด็กควรมีโอกาสอ่านหนังสือทุกวัน โดยเฉพาะวรรณกรรมที่ดีมีคุณค่า บทความที่ดี ตลอดจนสิ่งพิมพ์ทุกชนิด เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โปสเตอร์ และหนังสือประเภทคาดเดาได้ (Predictable) หรือรูปภาพสวยงามก็จะช่วยให้ดียิ่งสำหรับผู้เริ่มเรียน นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการอ่านของเด็ก ได้แก่

3.1 การอ่านหนังสือร่วมกัน (Shared Book Experience) ซึ่งเป็นกิจกรรมในครอบครัว โดยบิดามารดาอ่านหนังสือให้ลูกฟังบ่อย ๆ จะเป็นโอกาสที่บุคคลในครอบครัวได้มีกิจกรรมร่วมกัน

3.2 การอ่านวรรณคดีเป็นกลุ่ม (Literature Group) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับ ผู้สอนควรเลือกหาหนังสือที่น่าสนใจอย่างน้อย 5 - 6 เรื่องในแต่ละครั้งที่สอน แต่ละเรื่องควรมีจำนวนเท่ากับสมาชิกในกลุ่มควรเป็นเรื่องที่ให้เด็กสนใจ ระดับความยากควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก จากนั้นแบ่งกลุ่มเด็ก ครูแนะนำหนังสือแต่ละเล่มแล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกหนังสือเรื่องที่พอใจอ่านเรื่องร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือหรืออธิบายเพิ่มเติมแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาพูดให้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนฟัง จะทำให้เด็กอื่น ๆ ได้ทราบเรื่องที่ต่างออกไปและเกิดความสนใจต้องการอ่านด้วยตนเองเพิ่มเติม

3.3 การช่วยเหลือในการอ่าน (Assisted Reading) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับช่วยผู้อ่านที่มีปัญหาหรือผู้ที่เริ่มอ่าน ครูจะอ่านพร้อมกับเด็กทำให้เด็กมีกำลังใจและความพยายามมากขึ้น นอกจากนั้นก็ควรเลือกหนังสือที่เหมาะสมไม่ยากจนเกินไปจะทำให้ผู้อ่านมีกำลังใจและสามารถอ่านตามเพื่อน ๆ ได้เช่นกัน

3.4 การอ่านในใจอย่างต่อเนื่อง (Sustained Silent Reading) จะใช้ช่วงเวลาประมาณวันละ 5-10 นาที ให้เด็กและครูผู้สอนหาสิ่งที่ตนสนใจนำมาอ่านในช่วงเวลานี้ ครูผู้สอนอาจเตรียมบทความสั้น ๆ สำรองไว้บ้างเพื่อใช้กรณีที่เด็กบางคนไม่เตรียมมา ในบางครั้งอาจเรียกเด็กคนใดคนหนึ่ง

หรืออาสาสมัครขึ้นมาเพื่อเล่าเรื่องที่อ่านแล้ว ให้โอกาสทุกคนซักถามหรือเพิ่มเติมรายละเอียดหากเด็กมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ

4. ให้เด็กมีโอกาสเขียนมากที่สุด โดยอาจจะเริ่มจากการเขียนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือสิ่งที่เด็กมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว ซึ่งเรียกว่าการเขียนตามสภาพจริง (Authentic Writing) แล้วจึงเริ่มยากขึ้นในรูปแบบการเขียนแบบอื่นๆ เช่น อาจให้ทำกิจกรรมประจำด้วยการเขียนบันทึกประจำวัน (Journal) เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของตนเองภายในโรงเรียนหรือเหตุการณ์ที่พบในแต่ละวันอาจมีการจัดที่สำหรับเขียนบันทึกประจำวัน (Journal) ระหว่างครูและเด็กไว้ที่มุมหนึ่งของห้องเรียนซึ่งจะเป็นแหล่งสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนได้อีกรูปแบบหนึ่ง

5. การเฝ้าดูพฤติกรรมของเด็ก (Kid-Watching) เป็นกิจกรรมที่ Goodman จัดขึ้นเพื่อเป็นการเฝ้าดูพัฒนาการของเด็ก ซึ่งสามารถทำได้ทั้งเด็กเล็กและเด็กโตดูว่าแต่ละคนมีจุดบกพร่องอย่างไร ครูผู้สอนจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นและตรงจุด การเฝ้าดูพฤติกรรมของเด็กจะต้องทำอย่างสม่ำเสมอ กำหนดช่วงเวลาในการประเมินผลและแก้ไขเป็นช่วง ๆ ต่อไป

6. การสอนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมุ่งเน้นให้เด็กร่วมมือกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับแนวการสอนแบบร่วมมือ (Co-Operative Teaching) เป็นการฝึกให้เด็กได้รู้จักการร่วมมือกันทำงานแต่ละคนรู้จักหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์สูงสุด และประการสำคัญเด็กอายุรุ่นเดียวกันบางครั้งสามารถสื่อสารกันเองได้ดีกว่าการที่สื่อสารกับครูผู้สอนซึ่งก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระของครูได้ระดับหนึ่ง แต่ครูที่ดีควรมีวิธีการในการตรวจสอบเช่นกัน

ไรเนส และเคนดี้ (Raines and Canady, 1990 อ้างถึงใน บังอร พานทอง, 2549 : 44-48) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่กำลังเป็นที่นิยมและแพร่หลายไปทั่วโลก แต่ละประเทศจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสภาพการณ์สภาพแวดล้อม เพื่อพัฒนาการทางภาษาโดยเฉพาะทางด้านกรอ่านไว้ดังนี้

1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านและให้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ ได้แก่

1.1 ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังทุกวัน หนังสือนี้นำมาจากมุมห้องสมุด หรือมุมหนังสือ เมื่ออ่านเสร็จแล้วนำไปไว้ที่มุมห้องสมุดตามเดิม เด็ก ๆ จะตามไปอ่าน เด็กยังอ่านไม่ออกแต่เด็กอ่านเรื่องจากภาพและจากความจำที่ครูอ่านให้ฟัง

1.2 หนังสือที่เลือกเข้ามุมห้องสมุด ถ้าเป็นหนังสือภาพที่ไม่มีคำก็จะดี เพราะเด็กจะอ่านเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือถ้าเป็นหนังสือที่มีคำหรือตัวหนังสือพิมพ์ควรวใหญ่ชัดเจน เนื้อเรื่องควรเป็นเรื่องง่าย ๆ มีคำซ้ำที่เด็กทายได้ หนังสือที่ครูอ่านให้ฟังหลายครั้งครูอาจจะนำเล่มเก่ามาอ่านอีก ถ้าเด็กขอร้องการอ่านหนังสือให้เด็กฟังอีก อาจจะอ่านในช่วงเวลาเล่นเสรีตามมุมครูอ่าน

ให้เด็กกลุ่มเล็ก ๆ 4-5 คนฟัง ถ้าครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังทั้งชั้นในช่วงเวลากิจกรรมวงกลมเป็นการอ่านร่วมกัน (Shared Reading) ครูสามารถใช้หนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) ซึ่งพิมพ์ขยายจากหนังสือธรรมดาจะช่วยให้เด็กทั้งกลุ่มเห็นภาพตัวหนังสือได้ชัดเจน ถ้าไม่มีหนังสือเล่มใหญ่ควรเลือกหนังสือที่มีภาพชัดเจนและพยายามถือหนังสือให้เด็กทุกคนมองเห็นได้

1.3 ครูสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับตัวหนังสือให้เด็กได้คิด พูดออกความเห็น เช่น ให้อ่านเรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไป ให้เด็กร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

1.4 ครูให้เด็กได้แสดงกิจกรรมเกี่ยวกับภาษา เช่น ให้เด็กออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน (Retell) หรือให้เด็กแสดงท่าทาง เล่าเรื่องราวจากหนังสือ

1.5 ครูพยายามหาสิ่งของที่มีตัวหนังสือมาวางให้เด็กเล่น ตามมุมต่างๆ เช่น กล่องยา สีฟัน กล่องขนม และสิ่งของที่มีอักษรป้ายชื่อชัดเจน

2. กิจกรรมการเล่นเสรี การเล่นเสรีตามมุมหรือศูนย์ต่าง ๆ เช่น มุมบ้าน มุมบล็อกมุมคณิตศาสตร์ มุมวิทยาศาสตร์ เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาธรรมชาติเพราะทุกวันเด็กมีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะเลือกเล่นกิจกรรมมุมใดและในแต่ละมุมจะมีวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมภาษา

3. การสอนเป็นหน่วยบูรณาการ การสอนภาษาแบบธรรมชาติจะใช้วิธีสอนเป็นหน่วยบูรณาการที่สัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ และสัมพันธ์กับชีวิตและประสบการณ์ของเด็กเด็กเรียนรู้ภาษาโดยวิถีธรรมชาติตลอดเวลาจากสภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ทั้งที่บ้านและโรงเรียน เด็กจะจดจำและเรียนรู้ภาษา ความหมาย ความรู้สิ่งต่าง ๆ ไปพร้อมกันและการที่เด็กมีโอกาสอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วยภาษาและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือครู ได้รับประสบการณ์โดยตรงจากสื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ครูเป็นแบบอย่างที่ดี เด็กได้รับการยอมรับส่งเสริมให้กำลังใจ เด็กจะสามารถพัฒนาภาษาด้านการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติในบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียดหรือบีบบังคับ เด็กจะมีความสุขและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน และมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

จากการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนนี้ เน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยให้เด็กเรียนรู้ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ไม่แยกเป็นทักษะย่อย ถึงแม้ว่าจะเน้นที่ทักษะหนึ่งทักษะใดเป็นพิเศษก็ตาม ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางและอาศัยประสบการณ์เดิมของเด็ก ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษา เป็นการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองในการที่จะใช้ภาษาเนื่องจากมีครูที่เข้าใจในพัฒนาการและความสนใจของเด็ก รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดี ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านในระดับต่อไปได้เป็นอย่างดี

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสอน โดยจะเป็นผู้จูงใจให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเด็กจะมีโอกาสในการพูดหรือเล่าในสิ่งที่ตัวเองเห็นมา ซึ่งมีผู้กล่าวถึงบทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ไว้ดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 126) กล่าวถึงบทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ของครูในระหว่างการเรียนการสอน ครูต้องเป็นผู้สร้างความมั่นใจในการอ่านเขียนให้แก่เด็กโดยตรง การที่ครูจูงใจให้เด็กเรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว สร้างให้เด็กเห็นประโยชน์จากการอ่านสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับ เช่น อ่านป้ายโฆษณา อ่านฉลากยา อ่านพาดหัวข่าวตัวโต แล้วเปิดโอกาสให้เด็กบอก พูด เล่าสิ่งที่พบเห็นด้วยการให้กำลังใจ ไม่ตำหนิเมื่อเด็กพูดผิดอ่านผิดหรือเขียนผิด มีแต่กำลังใจให้โอกาสเด็กกล้าพูดกล้าเขียน การสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นกิจกรรมร่วมระหว่างครูกับเด็ก โดยครูเป็นผู้สร้างให้เด็กแสดงออกถึงการใช้ภาษา สนับสนุนให้กล้าพูดกล้าทำ เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ภาษา

ฉันทนา ภาคบงกช (2549 : 1) ได้กล่าวถึง บทบาทครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติดังนี้

1. รักเด็กและเข้าใจพัฒนาการเด็ก
2. รู้หลักการจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้กับเด็ก สามารถจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเด็ก
3. ให้โอกาสเด็กฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อให้เด็กแต่ละคนพัฒนาไปตามศักยภาพ
4. เป็นแบบอย่างของการอ่านการเขียน โดยแสดงให้เห็นว่าครูเองก็สนุกกับการอ่านการเขียน เช่น มีการนำหนังสือต่างๆ จากบ้านมาอ่านให้เด็กฟัง และให้เด็กเห็นแบบอย่างการเขียนสื่อความหมาย เป็นต้น
5. นำประสบการณ์เดิมของเด็กมาใช้
6. นำประสบการณ์ภายนอกห้องเรียนเข้ามาไว้ในชั้นเรียน เช่น พาเด็กไปร้านขายของ แล้วนำสิ่งที่ประทับใจมาพูดคุยเพื่อนำเข้าสู่การเรียนการสอน
7. จัดเวลา อุปกรณ์และเตรียมสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์

จากการศึกษาบทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ สรุปได้ว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เพราะเป็นผู้จูงใจให้เด็กได้ใช้ภาษา เป็นผู้สร้างความมั่นใจในการอ่านเขียนให้แก่เด็ก จัดสภาพแวดล้อมและเตรียมสื่อให้เด็กเห็นประโยชน์จากการอ่านสิ่งต่าง ๆ รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการอ่านอีกด้วย

ความหมายของกิจกรรมการอ่าน

กิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นกิจกรรมที่จัดทำเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

โฮดคาเวย์ (Holdaway, 1979 อ้างถึงใน ประเสริฐ บุญเกิด, 2550 : 7-8) กล่าวถึง กิจกรรมการอ่านร่วมกัน หรือครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังและเด็กร่วมอ่านด้วย เป็นวิธีการที่ครูชั้นเด็กเล็กใช้ โดยได้แนวคิดจากการอ่านหนังสือให้ฟังก่อนนอน ช่วงเวลาที่ครูอ่านออกเสียงให้เด็กฟังเป็นช่วงเวลาที่ดีสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางบวกระหว่างครูกับเด็ก เป็นเวลาที่เด็กอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นสุขและปลอดภัยกระบวนการอ่านหนังสือร่วมกันเป็นกระบวนการที่ครูใช้หนังสือเด็กที่ทำเป็นเล่มขนาดใหญ่ ครูเป็นต้นแบบการอ่านให้เด็กโดยชี้ไปที่คำขณะอ่านคำนั้น เด็กจะคุ้นเคยกับข้อความ ตัวหนังสือและครูส่งเสริมให้เด็กช่วยกันทายคำหรือวลีต่อไป หรือทายว่าในเรื่องนั้นอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปหรือทั้งครูและเด็กอ่านด้วยกัน ในขณะที่มีเด็กหนึ่งคนผลัดกันออกไปชี้คำที่อ่าน

จีวัน (Gwan, 2000 : 20 อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2549 : 6-7) กล่าวถึง กิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้ว่า เป็นการส่งเสริมให้เด็กสามารถอ่านภาพเพื่อคาดเดาเนื้อเรื่อง และเมื่อเด็กมองในรายละเอียดเด็กก็สามารถค้นพบสิ่งที่จะช่วยให้เด็กคาดเดาเหตุการณ์เมื่อมีการปิดคำ หรือเมื่ออ่านภาพจากหนังสือเล่มอื่น ๆ

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 129) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นการอ่านของครูไปพร้อมกันกับเด็ก เด็กจะได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ และจะสังเกตเห็นว่าคำศัพท์แต่ละคำนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร หนังสือที่ใช้ในการสอนเป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางวรรณกรรมและเหมาะสมต่อวัยของเด็ก

นิตยา ประพุดติกิจ (2551 : 17) ได้กล่าวว่าการอ่านร่วมกัน หมายถึง การจัดประสบการณ์การอ่านจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน โดยใช้หนังสือสำหรับเด็กที่มีขนาดใหญ่เพื่อที่จะได้มีการอ่านด้วยกันทั้งครอบครัวระหว่างพ่อแม่กับลูก และโดยเฉพาะในชั้นเรียนปฐมวัยที่มีครูกับเด็กอายุระหว่าง 5-6 ขวบ หรือชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งมีความพร้อม โดยร่วมกันอ่านเป็นกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อยก็ได้

กุลยา ดันดิผลาชีวะ (2551 : 122-123) อธิบายความหมายของกิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้คือ เป็นการอ่านที่ครูอ่านไปพร้อมกับเด็ก สนทนากับเด็กและให้โอกาสเด็กซักถาม สนทนากันโดยอ่านหนังสือที่เด็กชอบให้เด็กฟัง หรือเล่าเรื่องให้เด็กฟัง การเลือกเรื่องมาอ่านหรือเล่าต้องเป็นเรื่องที่เด็กสนใจ มีการใช้ภาษาที่ดีเหมาะกับวัยของเด็ก

จากความหมายของกิจกรรมการอ่านร่วมกันที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการอ่านร่วมกัน หมายถึง การจัดประสบการณ์การอ่านจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก โดยใช้

หนังสือเล่มใหญ่ที่เน้นให้เด็กได้เห็นรูปภาพพร้อมกับตัวหนังสือ ซึ่งใช้เทคนิคการอ่านร่วมกัน ประกอบด้วย การอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือ การชี้คำขณะอ่าน การอ่านตามครู การอ่านไปพร้อมๆ กับครู การอ่านแบบต่อเติมคำ การให้ทายเรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไป การปิดคำด้วยกระดาษ และการให้เด็กแสดงท่าทาง

ความสำคัญของกิจกรรมการอ่าน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นการกระทำหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จัดทำเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นความสำคัญของการอ่าน และพยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านเป็น และอ่านจนเป็นนิสัย กิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะมีลักษณะสำคัญ กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านมีหลายแบบ ซึ่งได้มีผู้เสนอการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จะมีหลักสำคัญดังนี้

แลมมีและลี (Lamme and Lee, 1990 : 295-297) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการอ่านร่วมกันว่าเป็นการช่วยให้เด็กได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษา เด็กจะกลายเป็นนักอ่านที่มีความสามารถเรียนรู้การอ่านอย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เด็กจะเป็นนักคิด นักปฏิบัติที่เรียนรู้ภาษาอย่างมีความสุข การอ่านร่วมกันจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการอ่าน เด็กจะเรียนรู้กระบวนการที่ทำให้เกิดความคิด การคาดเดาเหตุการณ์และมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวหนังสือ และหนังสือ นอกจากนี้การอ่านร่วมกันจะทำให้เด็กอ่านสนุกสนาน เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่ควรได้ รู้จักแบ่งปันช่วยเหลือและร่วมมือกันโดยปราศจากการบังคับ นับว่าเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 122) อธิบายความสำคัญของกิจกรรมการอ่านร่วมกันว่าการอ่านร่วมกันจะช่วยให้เด็กเรียนรู้กระบวนการเรียนภาษาทำให้เกิดความคิด เกิดการคาดเดาและมีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือที่พิมพ์ และหนังสือจากการอ่าน การเห็นคำ

วชิราภรณ์ ชุมพล (2547 : 6) กล่าวว่า กิจกรรมการอ่านหนังสือร่วมกันเป็นกิจกรรมที่ทำให้ได้ง่ายและสะดวก ทั้งช่วยจูงใจให้เด็กเกิดความรักหนังสือ อยากติดตามอ่านเรื่องราวที่ได้ฟังด้วยตนเอง

นิตยา ประพุดติกิจ (2551 :19) กล่าวว่าในระหว่างที่ครูกับเด็กอ่านหนังสือร่วมกันนั้น เด็กเกิดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. รู้จักการอ่านตัวหนังสือจากซ้ายไปขวาและการอ่านทีละคำ
2. รู้จักการคาดเดาและสรุปเนื้อเรื่อง
3. มีความสนุกสนานและอยากมีส่วนร่วมจากการสนับสนุนของครู
4. สะสมความรู้สึกรักชอบหนังสือมากขึ้น
5. เพิ่มพูนคำศัพท์

6. ได้พบเห็นตัวอักษรและเสียงในเนื้อเรื่อง
7. สนใจตัวหนังสือ โดยรู้ว่าการเขียนมีช่องว่างหรือมีการเว้นวรรค
8. รู้จักการเรียงลำดับเรื่องราวในนิทาน
9. เข้าใจองค์ประกอบของนิทาน เช่นตัวละคร ฉาก การเริ่มเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการจบเรื่อง

จากการศึกษาความสำคัญของกิจกรรมการอ่านร่วมกัน สรุปได้ว่า กิจกรรมการอ่านร่วมกันมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษาเด็กได้รู้จักการช่วยเหลือกัน ร่วมมือกันอ่าน เด็กได้มีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ ตัวอักษร ฝึกการคิดคาดเดาเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน รู้สึกอยากอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองเกิดการรักการอ่านติดจนเป็นนิสัย

แนวทางการจัดกิจกรรมการอ่าน

กิจกรรมการอ่านร่วมกัน เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับเด็กได้ โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

ตามแนวคิดของ บ็อกซ์ (Box, 1990 : 125) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันว่าควรประกอบด้วย การอ่านตลอดเรื่อง มองรูปภาพ หรืออ่านเรื่องดัง ๆ โดยไม่หยุด และอาจจะอ่านเรื่องซ้ำ ๆ ซ้ำคำแต่ละคำ ให้เด็กอ่านไปพร้อมกับครู สนับสนุนให้เด็กอ่านหนังสือด้วยกันและชี้คำครูอ่านจนถึงคำสุดท้ายของประโยค และหยุดให้เด็กเติมคำในช่องว่าง

มณีนสา ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา (2550 : 1) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้ดังนี้

1. เลือกเรื่องที่น่าสนใจ มีคำซ้ำ หรือเลือกเรื่องที่เด็ก ๆ ชอบ
2. ควรพูดถึงเนื้อหาและภาพรวมให้เด็กฟังก่อน
3. อ่านเรื่องให้เด็กฟัง โดยชี้ที่ได้ตัวอักษรที่ละพยางค์
4. ให้เด็ก ๆ ในกลุ่มผลัดกันอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้ง โดยกระตุ้นให้ทุกคนพยายามอ่านทุกคำทุกวลีที่สามารถอ่านได้
5. ในระหว่างการอ่านร่วมกัน สอนให้เด็กรู้จักคำศัพท์ และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวหนังสือ
6. ชักถามความเห็นของเด็กเกี่ยวกับความรู้สึกของตัวละครและเนื้อเรื่อง แล้วเชื่อมโยงเหตุการณ์เข้ากับชีวิตจริง
7. อ่านเรื่องซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน เน้นการมีส่วนร่วมของเด็กได้อ่านร่วมด้วยกัน ได้แก่ ครูอ่านออกเสียงพร้อมกับชี้คำไปด้วย การกระตุ้นให้เด็กอ่านตามการหยุดอ่านแล้วให้เด็กเติมคำในช่องว่าง สอนคำศัพท์ โดยอ่านเสียงซ้ำหลายๆ ครั้ง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่าน

กิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กมีความเข้าใจในกาจำตัวหนังสือ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้ดังนี้

วรรณิ โสสมประยูร (2553 : 12-13) อธิบายลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้ดังนี้

1. เน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องมากกว่าการท่องจำตัวหนังสือผ่านการฟังนิทาน เรื่องราว สนทนา ได้ตอบ คิดวิเคราะห์ร่วมกับครูหรือผู้ใหญ่
2. ครูแนะนำการอ่านในกลุ่มใหญ่ ใช้หนังสือเล่มใหญ่เห็นชัดเจนทั่วกัน
3. มีหนังสือ วัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ไว้อ่านร่วมกันเพื่อได้รับประสบการณ์ทางภาษา อย่างหลากหลาย
4. เนื้อหาที่อ่านควรสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและพยายามเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของเด็กตลอดเวลาเพื่อให้เห็นประโยชน์และความเกี่ยวพันของภาษาเขียนกับชีวิตจริง
5. ขณะทีอ่านควรชี้นิ้วตามตัวหนังสือประกอบไปด้วย
6. ให้เด็กได้เขียน วาดภาพ ถ่ายทอดสิ่งที่ได้อ่าน ได้เรียนรู้ประสบการณ์ ความประทับใจ อย่างอิสระ

วรนาท รักสกุลไทย (2551 : 23-24) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันไว้ 5 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการว่า การสอนอ่านต้องเห็นแบบอย่างการอ่านที่ผู้ใหญ่อ่าน และเด็กได้มีประสบการณ์การอ่านจากสื่อหลาย ๆ ประเภท เช่น นิทาน เพลง คำคล้องจอง เป็นกิจกรรมการอ่านร่วมกันระหว่างครูกับเด็กในกลุ่มใหญ่
2. กิจกรรมสื่อภาษาเป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการว่า การรับภาษาจะต้องคู่กับการถ่ายทอดทางภาษาเป็นกิจกรรมที่เด็กได้สื่อความหมายของสิ่งที่อ่าน เด็กทำโดยลำพังหรือเป็นกลุ่มย่อย เช่น การวาดภาพ การทำภาพผนัง การแสดงละคร
3. กิจกรรมการอ่านอิสระ เป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการว่า เด็กแต่ละคนจะเรียนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแตกต่างกันในเวลาที่แตกต่างกัน และในขณะที่มีความพร้อมในการอ่านที่

แตกต่างกันกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เด็กได้มีโอกาสเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ เด็กอ่านเงียบ ๆ คนเดียว หรือเป็นกลุ่มย่อย ครูช่วยบันทึกสิ่งที่อ่านและให้เด็กเล่าเรื่องหรือพูดคุยเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง

4. กิจกรรมการเล่นเกมนิทานเป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการที่ว่า เด็กควรมีโอกาสได้อ่านในช่วงเวลาต่าง ๆ ตลอดทั้งวัน ซึ่งการอ่านนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมการอ่านอย่างเป็นทางการจากสื่อที่เป็นหนังสือหรือข้อความในสิ่งแวดล้อมนั้นแต่อาจจะเป็นการเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับภาษาในลักษณะต่าง ๆ ด้วย เด็กทำโดยลำพังหรือเป็นกลุ่มย่อย

5. กิจกรรมการอ่านข้อความในสิ่งแวดล้อมตามโอกาสเป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการที่ว่า การสอนอ่านควรใช้ข้อความที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน และมีคุณค่าควรแก่การอ่านเป็นการนำเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันมาเขียนพร้อม ๆ กับเด็กเพื่อไว้ให้อ่านในห้องเรียน

โฮดเวย์ (Holdaway, 1979 อ้างถึงใน วรรณิ โสภประยูร, 2553 : 17-19) ได้กล่าวถึงเทคนิคที่จำเป็นในการสอนอ่านแก่เด็กปฐมวัย ดังต่อไปนี้

1. การชี้ตัวหนังสือ (Track Print) การที่ครูชี้ตัวหนังสือเพื่อกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการมองและได้ยินเสียงที่ครูอ่านตัวหนังสือ ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจทิศทางของการอ่าน ครูอาจเลือกชี้บางประโยคหรือบางคำที่สำคัญ

2. การฝึกให้คิดคาดคะเนเนื้อหาล่วงหน้าจากประสบการณ์ (Think Along) ในขณะที่ครูอ่าน ครูควรแสดงการคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องเพื่อให้เด็กสังเกตวิธีการคิดของครูจะทำให้เด็กรู้จักคิดโดยใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น นิทานเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ... ครูคิดว่าประโยคนี้ต้องอ่านว่า...

3. การเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง (Cloze Activity) โดยครูจะพูดส่วนต้นของประโยคที่เคยอ่านให้เด็กฟังจากหนังสือ แล้วหยุดเปิดโอกาสให้เด็กหาคำที่มีความหมายเหมาะสมมาเติมให้ประโยคสมบูรณ์หรือเลือกเขียนประโยคลงบนกระดาษดำและลบออกหนึ่งคำ กระตุ้นให้เด็กหาคำเติมในประโยคให้สมบูรณ์เป็นการฝึกให้เด็กคาดคะเนคำจากสิ่งที่อ่านโดยอาศัยสิ่งชี้แนะที่มี

4. การพิจารณาลักษณะของตัวหนังสือในข้อความ (Examining Text Features) การพิจารณาข้อความคำเริ่มต้น คำซ้ำ ๆ คำตัวหนังสือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและอื่น ๆ จะช่วยให้เด็กรู้ถึงความสัมพันธ์ทางภาษาของสิ่งชี้แนะ (Cue) ซึ่งช่วยในการคาดคะเนและตรวจสอบการคาดคะเนสิ่งที่อ่าน

5. การชี้คำขณะอ่าน (Pointing) เพื่อให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ของเสียงและรูปตัวอักษรของคำที่ปรากฏเป็นภาษาเขียน และการอ่านจากซ้ายไปขวา

6. การปิดคำด้วยกระดาษแล้วเลื่อนให้เห็นตัวอักษร (Sliding Masking) เพื่อเน้นให้เด็กมองตัวอักษรในคำ

7. การอ่านข้อความซ้ำ ๆ (Revisiting Text) เมื่อครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังและพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่อ่าน ครูก็จะอ่านข้อความนั้นซ้ำ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเข้าใจเรื่องมากขึ้น โดยการสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของข้อความ เช่น คำซ้ำ คำที่เริ่มต้น ตัวอักษร เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ ซึ่งช่วยในการคาดคะเนความหมายให้ชัดเจนขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 122-123) เสนอแนวทางเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ดังนี้

1. ครูถือหนังสือในระดับที่เด็กสามารถเห็นภาพในหนังสือ ขณะอ่านมือขวาห่างจากตัวเล็กน้อย โดยให้เด็กโดยรอบสามารถเห็นได้ เมื่อต้องการเปลี่ยนหน้าให้เปิดหนังสือด้วยมือซ้ายและให้แน่ใจว่าเด็กเห็นแต่ละหน้าหนังสือได้อย่างชัดเจน

2. วิธีอ่านให้ครูออกเสียงหนักเบาประกอบท่าทางแตกต่างกันเพื่อให้เด็กตื่นเต้น เนื่องจากเด็กจะจินตนาการเรื่องราวอยู่ตลอดเวลาระหว่างการอ่านของครู

3. ขณะครูอ่านต้องชี้ตัวหนังสือให้เด็กเห็นเพื่อกระตุ้นการมองและการฟัง การออกเสียงของคำต่าง ๆ ที่เด็กสนใจหรือคำที่ครูย้าให้เด็กซ้ำคำที่ครูต้องการให้เด็กรู้

4. ในกรณีภาพในหนังสือเล็กมาก ครูอาจชักชวนให้เด็กทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) แล้วนำมาใช้สอนอ่านจะช่วยให้การอ่านการเห็นภาพในหนังสือเป็นไปอย่างทั่วถึงมากขึ้น

5. ถ้าเด็กชอบเรื่องใดแล้วขอให้ครูอ่านซ้ำ ครูต้องทำตามเพราะการอ่านซ้ำย้ำคำจะทำให้เด็กจำได้ สนับสนุนให้เด็กอ่านเอง ตอบคำถามและเล่าเรื่องอย่างสม่ำเสมอ

6. ครูฝึกให้เด็กคาดคะเนเนื้อหาจากเรื่องราวที่อ่าน ฝึกต่อประโยคให้สมบูรณ์

7. ครูสามารถใช้บัตรคำช่วยในการอ่าน การรู้จักคำ การเห็นความสัมพันธ์ของเสียงกับรูปตัวอักษร

จากรูปแบบของกิจกรรมการอ่านร่วมกัน จะเห็นได้ว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรม โดยครูเป็นตัวอย่างที่ดีในการอ่าน ใช้เทคนิคต่าง ๆ กระตุ้นการอ่านของเด็กให้เด็กได้พบเห็นตัวหนังสือบ่อย ๆ หรืออ่านซ้ำ ๆ มีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของเด็ก การฝึกให้เด็กคาดเดา การเปิดโอกาสให้เด็กถ่ายทอดจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งลักษณะการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันที่กล่าวมานี้ จะทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก

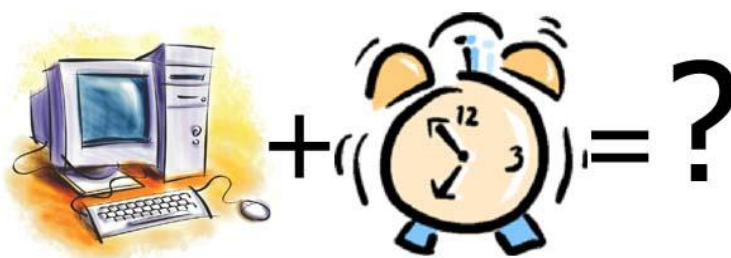
ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวิจัย

การกำหนดวิธีการวิจัย เป็นการวางแผนดำเนินการวิจัย ซึ่งถ้ากำหนดวิธีการได้เหมาะสมกับปัญหาที่จะวิจัย จะช่วยให้การดำเนินงานวิจัยมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และการมีแผนที่ดี จะทำให้กระบวนการวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น และวิธีการดำเนินการวิจัยที่สำคัญประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

วิธีการ คือ จะดำเนินการกับใคร ที่ไหน มีวิธีการอย่างไร เก็บรวบรวมข้อมูลอะไร แบบไหน อย่างไร ใช้เครื่องมืออะไรในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนที่ตัวเองต้องการ ซึ่งมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ขึ้นอยู่กับปัญหาวิจัยที่ศึกษาจะเป็นตัวกำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ จะวิเคราะห์อย่างไร จะใช้สถิติใดสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้

แผนระยะเวลาการดำเนินการว่าจะทำอะไรบ้าง เริ่มต้นเมื่อไหร่ เป็นต้น

สำหรับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน ขั้นตอนการวิจัยควรกำหนดควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงหรือสามารถดำเนินการวิจัยกับการพัฒนาการอ่านไปด้วยกัน และเป็นเรื่องเดียวกัน โดยการเขียนกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียน

ความมุ่งหวัง ครูสามารถกำหนดวิธีการวิจัยได้สอดคล้องกับปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ได้

กิจกรรม ขอให้ท่านศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 12-14

ใบกิจกรรมที่ 12

การกำหนดแผนการวิจัยปฏิบัติการ

คำชี้แจง ให้ท่านศึกษาการนำวงจร PDCA ไปใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน และตัวอย่างการเขียนแผนการวิจัยปฏิบัติการ แล้วให้ท่านกำหนดแผนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในเค้าโครงการวิจัยของท่าน

การนำวงจร PDCA เป็นกระบวนการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งขั้นตอนของ วงจร PDCA มีรายละเอียดดังนี้

<p>ครูวางแผนพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน</p> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาข้อมูลว่าเราจะทำอะไรก่อนหลังที่จะเขียนกิจกรรมพัฒนาการอ่านของนักเรียน 2. มีการดำเนินงานเพื่อเขียนกิจกรรมอย่างไรบ้าง 3. เตรียมแบบฟอร์มบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นขณะที่ทำกิจกรรม อะไรบ้าง 4. มีวิธีการตรวจสอบกิจกรรมพัฒนาการอ่านอย่างไร แบบฟอร์มที่พัฒนาขึ้นอย่างไร
 <p>ครูแต่ละคนดำเนินกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านตามที่เขียน</p>	<p>จะมีวิธีการดำเนินอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนของกิจกรรมตามวัตถุประสงค์การวิจัย</p>
 <p>หลังการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูบันทึกกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีพฤติกรรมต่อกิจกรรมอย่างไร - ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ - เกิดปัญหาอะไร แก้ไขอย่างไร มากหรือน้อย - สรุปสิ่งที่ครูควรปรับปรุง/ความคิดใหม่ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จะวางแผนการใช้เครื่องตรวจสอบให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างไร 2. หลังการสอนแต่ละครั้ง ควรสรุปผลที่ได้จากการตรวจสอบในประเด็นต่างๆอย่างไร อะไรบ้าง
 <p>ครูนำความรู้ที่ได้ในการปรับปรุงกิจกรรมที่จะใช้ในครั้งต่อไป</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. วางแผนที่จะนำข้อสรุปต่างๆ ที่ได้จากการตรวจสอบไปปรับปรุงแผนการสอนอย่างไร 2. มีวิธีการตรวจสอบกิจกรรมที่ปรับปรุง

ตัวอย่างการระบุนการวิจัยปฏิบัติการ

แบบแผนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนตามวงจรการปฏิบัติการ ดังนี้

ขั้นวางแผน (Plan)

1. วิเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. กำหนดขอบข่ายการพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่ต้องการพัฒนา
3. ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอ่านของนักเรียน
4. วางแผนพัฒนาชุดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน
5. ทำการตรวจสอบคุณภาพชุดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6. สร้างเครื่องมือ เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต

ขั้นปฏิบัติ (Do)

1. จัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ตามที่ระบุไว้ในกิจกรรม
2. ครูและนักเรียนร่วมกันลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรม

ขั้นตรวจสอบ (Check)

1. สังเกต รวบรวมผลการอ่าน และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแต่ละขั้นในแต่ละกิจกรรม
2. รวบรวมข้อมูล อะไรเป็นอุปสรรคต่อการเรียนที่กำหนดไว้
3. วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จากเครื่องมือการสะท้อนผลการจัดกิจกรรมแต่ละขั้น ในแต่ละกิจกรรม

ขั้นปรับปรุงแก้ไข (Action)

นำข้อสรุปที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียนและดำเนินการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แผนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูเป็นอย่างไร โปรดระบุรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนในเค้าโครงการวิจัยของครู

.....

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 13

การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง : ให้ครูศึกษาแนวทางการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตัวอย่างการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และตัวอย่างเครื่องมือวิจัย แล้วให้ครูกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในเค้าโครงการวิจัยของครู

แนวทางการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับประกอบไปด้วยเครื่องมือวิจัย 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ นวัตกรรมชนิดต่างๆ เช่น วิธีการสอน รูปแบบการสอน เทคนิคการสอน สื่อ อุปกรณ์ เป็นต้น
2. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมิน แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต และบันทึกต่างๆ เป็นต้น

การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ควรมีการกำหนดให้ครอบคลุมเครื่องมือวิจัยทั้ง 2 ประเภท โดยกล่าวถึง จำนวน ลักษณะหรือส่วนประกอบของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กระบวนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และระบุวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือและวิธีการนำเครื่องมือไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่อง เมื่อผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ต้องนำเครื่องมือทั้งสองประเภทไปตรวจสอบคุณภาพ คือการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง เจริญเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วนำมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หลังจากนั้นถ้าเป็นแบบทดสอบชนิดตัวเลือก จะต้องหาค่าความยากง่าย โดยค่าความยาก (p) ต้องมีค่าอยู่ในช่วง 0.20-0.80 การหาค่าอำนาจจำแนกนั้น (r) ควรอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 ตัวเลือก ตัวเลือกที่ถูกควรมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ตัวเลือกที่เป็นตัวลวงควรมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป (นิภา เพชรสมและคณะ, 2550 : 47-48)

ตัวอย่างการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพการอ่านภาษาไทยให้คล่อง ด้วยชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี มีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรม

1.2 ลงมือเขียนชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก

1.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของชุดกิจกรรมแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำชุดกิจกรรม ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบประเมินทักษะการอ่านของชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี มีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดกรอบการประเมินตามองค์ประกอบของชุดกิจกรรมหนังสือภาษาสนุก

2.2 ระบุประเด็นการประเมินตามองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ใน ข้อ 2.1

2.3 สร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านช่วยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบสอบถามมีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้ คือ

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างเครื่องมือในการวิจัย

ตัวอย่างชุดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน

กิจกรรมที่ 1

กิจกรรมการอ่านคำตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

จุดประสงค์

1. จำแนก จัดกลุ่มตัวสะกดในมาตราเดียวกันได้
2. จัดกลุ่มคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกันได้
3. อ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมย่อยที่ 1 การอ่านคำมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตรา

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ทักทายสร้างความคุ้นเคย
2. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม Brain Gym หรือ Cup Song

ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ทบทวนการอ่านคำมาตราตัวสะกด แม่ กก ตรงตามมาตรา โดยนำบัตรคำติดบนกระดาน

ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2. ถ้านักเรียนอ่านคำใดไม่ได้ ให้อ่านโดยวิธีสะกดคำ ทดลองให้อ่านสะกด 4-5 คำ

ขั้นปฏิบัติกิจกรรม

1. นำคำมาตราตัวสะกดแม่ กก ไม่ตรงมาตรา (ก ข ค ทร ฃ) ติดบนกระดานแม่เหล็ก/กระเป่าผนัง/แผ่นป้ายผ้าสำลี โดยติดคู่กับคำมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ดังนี้

ศุก - สุข (ความสุข)

เลก - เลข

โซก - โซค

เมก - เมฆ

มูก - มูข

3. ให้นักเรียนทดลองอ่านคำทั้งหมด ถ้าอ่านไม่ได้ ครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตามแล้วตั้งคำถามให้นักเรียนสังเกตว่า คำแต่ละคู่อ่านออกเสียงเหมือนกันหรือไม่ และมีอะไรต่างกัน

- เหมือนกัน แต่ตัวสะกดต่างกัน

3. ตั้งคำถามให้นักเรียนสังเกตจนสรุปได้ว่าออกเสียงตัวสะกดเหมือน ก
4. ครูนำบัตรคำอื่น ๆ ที่สะกดด้วยแม่ กก ไม่ตรงมาตราที่มีอยู่ในบทเรียน ดัดบนกระดานให้นักเรียนทดลองอ่านโดยใช้หลักว่า อ่านเหมือน ก สะกด ทบทวนอ่านให้ได้ 2-3 เที่ยว
5. เล่นเกม “จำฉันได้ไหม”
 - แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม เท่า ๆ กัน
 - ดัดบัตรคำมาตราตัวสะกดแม่กกไม่ตรงมาตราที่ฝึกอ่านไปแล้วทั้งหมดตามข้อ 4
 - ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งไปหยิบบัตรคำ คำที่อ่านได้จากกระดานคนละ 1 คำ แล้วนั่งลง
 - นักเรียนหยิบบัตรคำที่นำมาชูให้เพื่อนดู แล้วอ่านทีละคน โดยให้เพื่อนช่วยกันบอกว่าอ่านผิดหรือถูก
 - ใครอ่านผิด หรืออ่านไม่ได้ ให้ 0 คะแนน อ่านได้ให้ 1 คะแนน กลุ่มใดอ่านคำถูกมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

6. ครูแนะนำการอ่านให้ถูกต้องทุกคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

1. นำบัตรคำที่เล่นเกมดัดบนกระดาน แล้วอ่านพร้อมกัน
2. ครูซักถามให้นักเรียนสังเกตและสรุป ดังนี้
 - คำแต่ละคำอ่านเหมือนมีตัวอะไรสะกด (เหมือน ก สะกด)
 - พยัญชนะสะกดที่มีเสียงสะกดเหมือน ก มีอะไรบ้าง
3. ครูบอกนักเรียนว่า ตัวอักษรไทยที่ใช้เป็นตัวสะกดมีหลายตัว บางตัวออกเสียงเหมือนกัน

คำที่นักเรียนฝึกไปแล้ว ออกเสียง ก สะกด เราเรียกคำพวกนี้ว่าเป็น **มาตราตัวสะกดแม่ กก ไม่ตรงมาตรา**

ขั้นตรวจสอบความรู้

ให้อ่านคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราคนละ 5 คำ

กิจกรรมย่อยที่ 2 การอ่านคำมาตราตัวสะกดแม่กก ไม่ตรงมาตรา

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ทักทายสร้างความคุ้นเคย
2. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม Brain Gym หรือ Cup Song

ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. ทบทวนการอ่านคำมาตราตัวสะกด แม่ กบ ตรงตามมาตรา โดยนำบัตรคำติดบนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2. ถ้านักเรียนอ่านคำใดไม่ได้ ให้อ่านโดยวิธีสะกดคำ ทดลองให้อ่านสะกดคำ 4-5 คำ

ขั้นปฏิบัติกิจกรรม

1. นำคำมาตราตัวสะกดแม่ กก ไม่ตรงมาตรา (บ ป พ ภ) ติดบนกระดานแม่เหล็ก/กระป๋องผนัง/ แผ่นป้ายผ้าสาหลี โดยติดคู่กับคำมาตราตัวสะกดตรงมาตรา เช่น

ลูป – รูป

ลาบ – ลาก

باب – พบ

พาบ – ภาพ

2. ให้นักเรียนทดลองอ่านคำทั้งหมด ถ้าอ่านไม่ได้ ครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตาม แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนสังเกตว่าคำแต่ละคู่อ่านออกเสียงเหมือนกันหรือไม่ และมีอะไรต่างกัน

- เหมือนกัน แต่ตัวสะกดต่างกัน

3. ตั้งคำถามให้นักเรียนสังเกตจนสรุปได้ว่าออกเสียงตัวสะกดเหมือน บ

4. ครูนำบัตรคำอื่นๆ ที่สะกดด้วยแม่ กบ ไม่ตรงมาตราที่มีอยู่ในบทเรียน ติดบนกระดานให้นักเรียนทดลองอ่านโดยใช้หลักว่า อ่านเหมือน บ สะกด ทบทวนอ่านให้ได้ 2-3 เที้ยว

5. เล่นเกม “หยุดแล้วอ่าน”

- ครูจัดทำบัตรคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่ ตัวสะกดละ 2-3 คำ

- ให้นักเรียนนั่งล้อมวง ครูส่งบัตรคำให้นักเรียนคนแรก 2 คำ โดยให้นักเรียนส่งต่อให้คนที่นั่งด้านซ้ายมือ 1 คำ ด้านขวามือ 1 คำ ทุกคนปรบมือ ร้องเพลงแล้วส่งคำต่อๆ กันไป

- ครูเป่านกหวีดให้สัญญาณ ทุกคนหยุดร้องเพลง บัตรคำอยู่ที่ใคร คนนั้นต้องลุกขึ้นอ่าน ใครอ่านไม่ได้ก็ให้ทำโทษแบบสนุกสนาน

- เล่นเกมในลักษณะนี้หลายๆ รอบ และเปลี่ยนคำให้ได้คำอ่านเพิ่มขึ้น

** การเป่านกหวีดให้สัญญาณให้สังเกตเด็กที่ไม่ได้อ่าน ให้ได้อ่านทุกคน **

กิจกรรมย่อยที่ 3 การอ่านคำมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตรา

***** เนื่องจากทำแนวทางมาให้หลายแนวแล้ว คงพอมองเห็นทางออกแบบเองได้แล้ว*****

กิจกรรมย่อยที่ 4 ฝึกรวมทุกมาตรา

1. ครูพานักเรียน Brain Gym เพื่อผ่อนคลายและกระตุ้นสมอง
2. ดัดบัตรคำทุกมาตราที่ฝึกมาแล้ว ทบทวนการอ่าน (แล้วแต่เทคนิคครู)
3. เล่นเกมจัดหมวดหมู่คำ “เราพวกเดียวกัน” โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
 - ครูเตรียมบัตรคำที่มีตัวสะกด แม่ กก แม่กด และแม่กบ ไม่ตรงมาตราเท่าจำนวนนักเรียนให้เล่นได้ 2-3 รอบ

- แจกบัตรคำละตัวสะกดในแต่ละรอบให้นักเรียนคนละ 1 คำ
- ให้นักเรียนเดินร่ายเป็นวงกลม พร้อมร้องเพลงไปด้วย
- เมื่อครูเป่านกหวีด ให้นักเรียนหยุดร้อง ซुक้าของตนเองให้เพื่อนดู พร้อมรีบไปรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีคำมาตราตัวสะกดเดียวกับคน ระหว่างหาเพื่อนให้อ่านคำของตัวเองดัง ๆ และบอกตัวสะกดไปด้วย เมื่อเจอเพื่อนแล้วให้นั่งลงเป็นกลุ่ม
 - เมื่อทุกกลุ่มรวมกันเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่ม (ทีละกลุ่ม) ยืนขึ้นเรียงแถวหน้ากระดาน ถือคำของตนเองให้ครูและเพื่อนนักเรียนช่วยกันดูว่าถูกหรือผิด ใครผิดให้แยกออกมายืนต่างหาก คนที่เหลือกลับไปนั่งรวมกันที่เดิม ทำเช่นนี้จนครบทุกกลุ่ม
 - ให้คนที่ผิดแยกยืนอยู่ต่างหาก ซुक้าของตนให้เพื่อนดู ครูถามให้ช่วยกันตอบว่าสะกดด้วยพยัญชนะใด ออกเสียงเหมือนตัวอะไรสะกด แล้วอ่านคำนั้นพร้อมกัน และให้กลับไปนั่งในกลุ่มที่ถูกต้อง

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม นำคำของตนเองไปคิดที่กระดานโดยแยกเป็นพวกตามกลุ่ม
2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันพิจารณาคำในแต่ละกลุ่ม ดังนี้
 - มีคำอะไรเป็นตัวสะกดบ้าง
 - ตัวสะกดนี้ออกเสียงเหมือนตัวอักษรใด
 - วิธีการอ่านต้องอ่านอย่างไร (อ่านเหมือนตัวอักษร....สะกด)

ชั้นตรวจสอบความรู้

1. ครุณาคำที่ได้ฝึกอ่านมาตรวจสอบความสามารถในการอ่านเป็นรายบุคคล
2. บันทึกผลการอ่านแล้วสรุปเก็บรวบรวมไว้รายงานผลและส่งต่อข้อมูลให้โรงเรียน

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรตัวอักษร ก – ฮ
2. บัตรสระที่ใช้ในการฝึก
3. บัตรคำมาตราตัวสะกดต่าง ๆ
4. ปากกามณีจิก
5. กระดาษ เอ 4
6. กระดานแม่เหล็กสำหรับติดบัตรคำ/แผ่นป้ายผ้าสำลี/กระเป๋าค้น
7. นกหวีด และเพลงสำหรับร้อง

แบบประเมินผลการอ่าน

โรงเรียน ฐานการอ่านคำ

ชื่อ - สกุล	คำที่ประเมิน										รวม

หมายเหตุ คำที่ประเมินอย่างน้อยชนิดละ 5 คำ (แม่ กก 5 คำ/ประสมสระ เอียด 5 คำ ... เป็นต้น)

กิจกรรมที่ 2

กิจกรรมฐานการอ่านคำมาตราตัวสะกดตรงมาตรา

จุดประสงค์

1. อ่านคำที่มีตัวสะกดตรงมาตราได้ถูกต้อง
2. เขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตราได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ทักทายสร้างความคุ้นเคย
2. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม Brain Gym หรือ Cup Song

ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1. นำสระที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ติดบนกระดานทีละสระแล้วให้นักเรียนบอกว่าชื่อสระอะไร
2. นำพยัญชนะที่จะใช้ติดบนกระดานทีละตัว ให้นักเรียนบอกชื่อ
3. ทบทวนการอ่านสะกดคำประสมสระไม่มีตัวสะกด (คำที่ใช้พยัญชนะและสระที่นักเรียนมีปัญหา)

ขั้นปฏิบัติกิจกรรม

กิจกรรมย่อยที่ 1

1. นำพยัญชนะ สระ และตัวสะกด (เริ่มจากมาตราง่ายก่อน เช่น กน กง กม เกย เกอว) ติดบนกระดานแม่เหล็ก/กระเป่าผนัง/แผ่นป้ายผ้าสำลี ประสมเป็นคำแล้วอ่านแบบสะกดคำให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง โดยฝึกทีละมาตรา ให้จำเสียงและรูปได้แม่นยำ ดังตัวอย่าง
 กาน อ่านว่า กอ - อา - นอ - กาน (อ่านแบบนี้เสียงจะไหลไม่สะดุด) หรือ
 กาน อ่านว่า กอ - อา - กา - กา - นอ - กาน
 **** ให้สังเกตว่าอ่านแบบนี้ให้นักเรียนจำได้ง่ายกว่ากันให้ฝึกแบบนี้ ****
2. ฝึกโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้นไปเรื่อย ๆ แต่ต้องจัดหมวดหมู่เสียง ฝึกทีละเสียง เพื่อไม่ให้เด็กหลงเสียง อย่าสลับไปสลับมาจะทำให้เกิดความสับสน ดังนี้
 เสียงสามัญ เช่น กาน บาน ปาน นาน ยาน ชาน ดาน ฯลฯ-----ฝึกก่อน
 เสียงจัตวา เช่น หาน ขาน ฟาน สาน ผาน ถาน ฉาน ฯลฯ----ฝึกทีหลัง
3. เมื่อฝึกเสียงสามัญคล่องแล้ว จึงฝึกเสียงจัตวา ให้คล่อง

4. ฝึกอ่านแจกลูกเป็นคำด้วยเป็นหมუნหรือแผ่นพลิก (เจาะรูสำหรับเปลี่ยนพยัญชนะต้น) โดยตรงตัวสะกด และสระ พลิกหรือหมუნเปลี่ยนพยัญชนะต้นไปเรื่อย ๆ

5. ครูคิดบัตรคำบนกระดานแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เสียงสามัญ กับเสียงจัตวา ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันแล้วสังเกตว่าเสียงต่างกันหรือไม่ โดยลองให้นักเรียนลากเสียงคำยาว ๆ เปรียบเทียบกัน

*** โดยเฉพาะคำที่นักเรียนมักเสียงผิด ได้แก่ ข-ค/ห-ฮ/ถ-ท/ผ-พ, ภ/ฝ-ฟข-ฉ/ช-ส เช่น อ่าน ขาน เป็น คาน / หาน เป็น ฮาน / พู/ภู เป็น ผู เป็นต้น

6. เล่นเกมแข่งขันประสมคำ ดังนี้

- แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน

- ครูบอกคำบอกให้นักเรียนส่งตัวแทนนำบัตรพยัญชนะ สระ และตัวสะกดไปติดที่กระดานเรียงตามลำดับจนครบทุกคน

- นับจำนวนคำที่แต่ละกลุ่มถูก กลุ่มใดถูกมากเป็นฝ่ายชนะ

กิจกรรมย่อยที่ 2

1. ครูพานักเรียน Brain Gym เพื่อผ่อนคลายและกระตุ้นสมอง

2. ทบทวนการประสมคำโดยบอกคำให้นักเรียนวางบัตรพยัญชนะ สระ และตัวสะกดของมาตรา นั้นบนโต๊ะ ประมาณ 2-3 คำ ครูเดินตรวจให้ถูกต้อง

3. แจกกระดาษพร้อมปากกาเมจิกให้นักเรียนทุกคน แล้วบอกคำให้นักเรียนวางบัตรพยัญชนะ สระ และตัวสะกดลงบนโต๊ะ จากนั้นให้เขียนคำตามที่วางไว้ ลงในกระดาษที่แจกให้ทีละคำ (ต้องวางให้ถูกต้องก่อนแล้วจึงเขียนตามที่วางทุกคำ หากนักเรียนเขียนพยัญชนะหรือสระใดไม่ได้ ให้เพิ่มกิจกรรมการเขียนสระและพยัญชนะแทรกไปด้วย)

4. เล่นเกมแข่งขันเขียนคำ ดังนี้

- แจกกระดาษพร้อมปากกาเมจิกให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 ชุด

- ให้นักเรียนแบ่งกระดาษเป็น 4 ส่วน โดยการขีดเส้นแบ่งหรือตัดก็ได้

- ครูบอกคำบอกให้เวลานักเรียนเขียน แล้วให้ทุกคนชูคำที่เขียนให้ดู ใครเขียนถูกได้ 1 คะแนน ใครผิดได้ 0 แล้วให้แก้ใหม่ทันที (โดยให้เพื่อนบอกคำที่ถูกเขียนอย่างไร)

กิจกรรมย่อยที่ 3

1. ครูพานักเรียนทำสมาธิเพื่อสร้างความสงบ เมื่อนักเรียนนั่งดีแล้ว ให้นักเรียนคิดมโนภาพคำที่ได้ฝึกไปโดยครูอาจพูดคำนั้นเบา ๆ (กอ-อา-นอ-กาน และหรือ บอกให้นักเรียนนึกภาพคำ หาน จาน นาน เขียนอย่างไรโดยบอกทีละคำ) ในระหว่างทำสมาธิเพื่อให้นักเรียนจิตใจนิ่งจดจ่ออยู่กับคำที่ครูบอก และสร้างภาพคำที่ถูกต้องในสมอง

2. ทบทวนการเขียนคำโดยครูบอกแล้วให้นักเรียนทดลองใช้นิ้วมือเขียนในอากาศ

3. ครูนำคำที่บอกคิดบนกระดาน ถามนักเรียนว่าที่คิดไว้ และเขียนในอากาศนั้นถูกหรือไม่ ชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนด้วย

4. ครูชี้คำที่คิดบนกระดานให้นักเรียนอ่าน ซึ่งนักเรียนอาจอ่านแบบสะกดคำ ครูแนะนำให้นักเรียนอ่านเป็นคำ ๆ ตามครู ให้สังเกตและเปรียบเทียบวิธีการอ่านแล้วถาม

- อ่านแบบไหนเร็วกว่ากัน
- ถ้าอ่านเป็นคำ ๆ ไม่ได้ต้องอ่านแบบไหนก่อน
- ถ้าอ่านเป็นคำ ๆ ได้แล้วต้องอ่านแบบสะกดคำอีกไหม

5. เล่นเกม “อ่านคล้องว่องไว”

- ครูเตรียมบัตรคำสำหรับตัวสะกดมาตราที่ฝึกอย่างน้อย 15-20 คำ เท่าจำนวนกลุ่มนักเรียนติดคว่าหน้าไว้ที่กระดาน

- แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละไม่เกิน 3 คน

- เมื่อครูให้สัญญาณ (เสียงนกหวีด) ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งไปหยิบคำที่ติดไว้ หยาดูแล้วยกชูอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง ถ้าอ่านได้ให้นำคำกลับไปของกลุ่ม หากอ่านไม่ได้ให้ติดคว่าหน้าไว้ อย่างเดิมแล้วกลับไปกลุ่ม (ครูบันทึกว่าใครบ้างอ่านไม่ได้ ไม่ได้กี่คำ)

- นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันออกไปอ่านให้ครบทุกคน หมุนเวียนจนกว่าจะหมดคำ

- เมื่อจบเกมให้นับจำนวนบัตรคำที่แต่ละกลุ่มได้ไป กลุ่มใดได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

6. ให้นักเรียนทุกกลุ่มนำบัตรคำในกลุ่มของตนชูขึ้นทีละคำ ให้เพื่อน ๆ ทดลองอ่าน ถ้าอ่านไม่ได้ให้สะกดแล้วอ่านพร้อมกัน

7. ครูแก่นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ด้วยวิธีอื่น ๆ อีก

*** ทุภมาตราที่ใช้ลีลาฝึกในทำนองนี้ โดยปรับเปลี่ยนเกม/กิจกรรมตามความเหมาะสม*****

******* ต้องฝึกทีละมาตรา*******

******* การฝึกมาตราแม่ กก แม่กด แม่กบ ตรงมาตราใช้วิธีการเดียวกัน แต่ให้ฝึกหลังมาตราแม่กน แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกอว เนื่องจากเสียงยากกว่า**

กิจกรรมย่อยที่ 4 ฝึกรวมทุกมาตรา

1. ครูพานักเรียน Brain Gym เพื่อผ่อนคลายและกระตุ้นสมอง

2. ทบทวนการอ่านประสมคำโดย**บอกคำ**ให้นักเรียนวางบัตรพยัญชนะ สระ และตัวสะกดของมาตรา กน กง กม เกย เกอว บนโต๊ะ ครูเดินตรวจให้ถูกต้องแล้วจึงให้อ่านแบบสะกดคำพร้อมกัน เพื่อให้จำแม่นยิ่งขึ้น ใ้ใช้คำมาตราละอย่างน้อย 2 คำ

3. ครูทำบัตรคำมาตราตัวสะกดทั้ง 5 มาตรา มาตราละไม่ต่ำกว่า 5 คำ ที่ไม่ซ้ำกับคำที่เคยฝึกมาแล้ว (นักเรียนจะได้คำใหม่เพิ่มขึ้น) จำนวน 2 ชุด ใช้เชือกร้อยสำหรับห้อยคอ

4. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม เล่นเกม “เขื่อนเหมือนกันนะ”

- แจกบัตรคำชุดที่ 1 ให้กลุ่มที่ 1 ชุดที่ 2 ให้กลุ่ม 2 แขนงคอไว้
- ให้นักเรียนเดินร่ายเป็นวงกลม พร้อมร้องเพลงไปด้วย
- เมื่อครูเป่านกหวีดให้นักเรียนหยุดร้องแล้วรีบวิ่งหาคู่ที่มีคำเหมือนตน พบแล้วให้นั่งลง
- เมื่อนั่งครบทุกคนแล้วให้แต่ละคู่ชูคำของตนขึ้นแล้วอ่าน ใครอ่านไม่ได้ให้ทำท่าทาง

ตามที่เพื่อนสั่งเป็นการทำโทษ

- ถ้ายังมีคำเหลือให้เปลี่ยนคำแล้วเล่นรอบใหม่

5. แจกกระดาษให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก จากคำที่เล่นเกม 10 คำ (วิธีบอกคำบอกให้บอกซ้ำๆ และกระตุ้นให้นักเรียนคิดภาพคำนั้นในขณะที่เล่นเกมก่อนเขียน ให้ความคิดให้มากพอสำหรับนักเรียนอ่อน

ขั้นสรุป

1. ครูนำคำที่ฝึกทั้งหมดทุกมาตราตัวสะกดติดบนกระดานให้นักเรียนสังเกตรูปร่าง การวางสระ และตัวสะกด

2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันสรุป ดังนี้

- สระ และตัวสะกดอยู่ในตำแหน่งใดของคำ
- วิธีการอ่านแบบสะกดคำอ่านอย่างไร
- เราจะใช้การอ่านแบบสะกดคำเมื่อใด (เมื่อเห็นแล้วอ่านไม่ได้ ต้องดูพยัญชนะต้น

สระ ตัวสะกด แล้วอ่านแบบสะกดคำ)

- ถ้าจะอ่านให้ไวต้องอ่านแบบใด (อ่านเป็นคำ)

ขั้นตรวจสอบความรู้

1. ครูนำคำที่ได้ฝึกอ่านมาตรวจสอบความสามารถในการอ่านเป็นรายบุคคล
2. บันทึกผลการอ่าน แล้วสรุป เก็บรวบรวมไว้รายงานผลและส่งต่อข้อมูลให้โรงเรียน

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรตัวอักษร ก-ฮ
2. บัตรสระที่ใช้ในการฝึก
3. บัตรคำมาตราตัวสะกดต่าง ๆ
4. ปากกาเมจิก
5. กระดาษ เอ 4
6. กระดานแม่เหล็กสำหรับติดบัตรคำ/แผ่นป้ายผ้าสำลี/กระเป๋าสตางค์
7. นกหวีด และเพลงสำหรับร่าย

ตัวอย่างแบบประเมินผลการอ่าน

คำชี้แจง ให้ทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคลจากคำที่ฝึกมาแล้ว และบันทึกคะแนน

ชื่อ - สกุล	คำมาตราตัวสะกด										รวม คะแนน	
	แม่ กน		แม่ กง		แม่ กม		แม่ เกย		แม่ เกว			
	อ่าน	เขียน	อ่าน	เขียน	อ่าน	เขียน	อ่าน	เขียน	อ่าน	เขียน		

หมายเหตุ จำนวนคำที่อ่านให้อยู่ในดุลพินิจของครู แต่ขอคะแนนเต็มเป็น 10 คะแนน

ขั้นที่ 4 การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนสำคัญในการทำวิจัย หลังจากได้ปัญหา วัตถุประสงค์และสมมติฐานในการวิจัยแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญตามมา คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล คือการที่ผู้วิจัยพยายามรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ นำมาพิจารณา วิเคราะห์วิจารณ์ แล้วสรุปผลมาเป็นคำตอบปัญหาการวิจัยว่าเป็นไปตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้หรือไม่ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการหลายอย่างเช่น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากผู้ให้ข้อมูล รวบรวมข้อมูลที่มีอยู่เดิมแล้ว หรือใช้ผู้สังเกตการณ์เก็บรวบรวมข้อมูล หรือใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีรวมกัน

ขั้นตอนสำคัญของการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม แบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน ตามที่บุญธรรม กิจปรีดาภิสุทธ์ (2553) แบ่งไว้ ดังนี้

1. กำหนดตัวแปรที่ต้องการศึกษา ที่สำคัญ คือ ต้องทราบว่าจะอะไร คือตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ตัวแปรควบคุม การวัดตัวแปรแต่ละตัววัดอย่างไร มีระดับการวัดของตัวแปรคืออะไร ตัวแปรและตัวมีความหมายอย่างไร ต้องนิยามความหมายเชิงปฏิบัติการให้ชัดเจนให้สามารถวัดได้
2. กำหนดข้อมูลหรือตัวชี้วัด จากตัวแปรที่ศึกษาจะต้องระบุข้อมูลและลักษณะของข้อมูลที่ต้องการว่ามีลักษณะอย่างไร ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือปัญหาและขอบเขตของการวิจัย
3. กำหนดแหล่งข้อมูล ต้องการข้อมูลหรือรวบรวมข้อมูลมาจากที่ไหนบ้างผู้ให้ข้อมูลเป็นใคร อยู่ที่ไหนเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ
4. เลือกวิธีการรวบรวมข้อมูล ต้องวางแผนในวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างรอบคอบ รวมทั้งคำนึงถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ซึ่งวิธีการเก็บข้อมูลจำเป็นต้องเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บว่ามีอะไร ถ้ามีแล้วก็สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะกับงานวิจัยที่ทำ ถ้าไม่มีก็ต้องสร้างเครื่องมือขึ้นมาใหม่ ซึ่งต้องคำนึงถึงหลักในการสร้างเครื่องมือที่ดี
5. นำเครื่องมือรวบรวมข้อมูลไปทดลองใช้ ในการใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือที่มีอยู่แล้วหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้นเอง ควรมีการทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนไม่มากก่อนเพื่อดูข้อบกพร่องต่างๆที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือและผู้วิจัยเองต้องนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขหรืออาจจะต้องสร้างใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัยที่ทำ เพื่อให้เกิดคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ที่สำคัญ คือจะต้องมีความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ

6. ออกรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนนี้เป็นกรออกภาคสนาม ต้องมีการวางแผนเป็นอย่างดีว่าจะเก็บข้อมูลอย่างไร คนเดียว หรือหลายคน ต้องมีการอบรมผู้เก็บข้อมูลในกรณีที่ใช้ผู้เก็บหลายคน ที่สำคัญต้องมีการประสานงานเพื่อให้แหล่งที่ต้องการเก็บข้อมูลยินยอม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีหลายวิธีที่ใช้กันมากในทางพฤกษศาสตร์ ได้แก่

1. การสัมภาษณ์โดยตรง ผู้วิจัยไปทำการสัมภาษณ์จากหน่วยทดลองโดยตรง วิธีนี้ใช้กันมากในการทำสำมะโนและการสำรวจจากตัวอย่าง วิธีนี้เหมาะสำหรับงานวิจัยที่มีข้อคำถามเป็นจำนวนมาก ข้อคำถามมีความซับซ้อนมีคำศัพท์เฉพาะและมีคำจำกัดความที่ต้องการคำอธิบาย แต่เป็นวิธีที่เสียค่าใช้จ่ายสูง

2. การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ในกรณีที่คำถามไม่มากและไม่ซับซ้อน ปริมาณคำถามมีไม่มากนัก การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จะทำให้ได้ข้อมูลเร็วขึ้น แต่มีข้อเสียคือ สัมภาษณ์ได้เฉพาะหน่วยตัวอย่างที่มีโทรศัพท์เท่านั้น บางกรณีผู้ตอบอาจจะไม่เกรงใจ หรือไม่พอใจที่จะตอบ หรืออาจจะวางหูโทรศัพท์ก็ได้

3. การตอบแบบสอบถาม เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลโดยมอบแบบสอบถามพร้อมทั้งอธิบายวิธีบันทึกตลอดจนคำอธิบายศัพท์ต่างๆ ให้แก่หน่วยตัวอย่างล่วงหน้า ผู้วิจัยจะกลับไปรับแบบสอบถามตามวัน เวลาที่นัดหมายไว้ ถ้าการบันทึกแบบสอบถามไม่ถูกต้องหรือไม่เรียบร้อยก็จะได้มีการสอบถามหรือสัมภาษณ์เพิ่มเติมจนกระทั่งได้ข้อมูลตามที่ต้องการ

4. การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ วิธีนี้เหมาะสำหรับการเก็บข้อมูลที่ไม่มีความสำคัญมากนัก เป็นข้อมูลง่ายๆ ที่ไม่ซับซ้อน ไม่มีศัพท์หรือคำจำกัดความที่ต้องการคำอธิบาย จำนวนข้อคำถามมีไม่มากนัก วิธีนี้มีข้อดีคือ เสียค่าใช้จ่ายน้อย แต่มีข้อเสียคือ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาน้อยหรือผู้บันทึกอาจจะเข้าใจข้อคำถามไม่ถูกต้อง หรือบันทึกอย่างขาดความรับผิดชอบ ข้อจำกัดคือ วิธีนี้ใช้สำหรับหน่วยตัวอย่างที่อ่านออกเขียนได้เท่านั้น

5. การนับและการวัดในการเก็บรวบรวมข้อมูลบางอย่างต้องใช้วิธีนับ เช่น การสำรวจจำนวนรถที่ผ่านจุดที่ต้องการศึกษา และในเวลาที่น่าสนใจศึกษา จำนวนลูกค้าที่เข้าแถวเพื่อชำระเงิน ในคาบเวลาหนึ่งๆ จำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในโรงพยาบาลในคาบเวลาหนึ่ง การเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดเป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการและเครื่องต่างๆ ที่เหมาะสมกับปัญหาวิจัยอย่างมีระบบแล้ว จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สำหรับขั้นตอนนี้จะนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และจัดกระทำให้ได้ความหมายที่จะนำไปสู่การตอบคำถาม

การวิจัย หรืออธิบายผลตามเป้าหมายที่ทราบการวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการในลักษณะหรือวิธีการแบบใดขึ้นอยู่กับข้อกำหนดวิธีการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ในเค้าโครงการวิจัย เช่น

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งเป็น การวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยายและสถิติอ้างอิงสถิติบรรยาย ใช้เพื่ออธิบายข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การวิจัย ชนิดของตัวแปร เพื่อวิเคราะห์แล้วจะนำเสนอด้วยตารางหรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม สถิติบรรยายที่อธิบายลักษณะตัวแปรเชิงปริมาณ คือ ค่าเฉลี่ย มัชยฐาน ฐานนิยม เปอร์เซนต์ไทล์ เดไซล์ ควอไทล์ พิสัย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติบรรยายที่ใช้อธิบายลักษณะของตัวแปรเชิงคุณภาพ คือ ร้อยละ อัตรา สัดส่วน อัตราส่วนและฐานนิยม สถิติบรรยายที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้น ส่วนตัวแปรเชิงคุณภาพใช้การสร้างตารางไขว้ สถิติบรรยายใช้เพื่อสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นการบรรยายลักษณะของข้อมูลของกลุ่มที่ศึกษามาทั้งหมดเท่านั้น ไม่สามารถสรุปไปประชากร การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีนี้ ไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น และไม่ต้องมีการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ สถิติที่ใช้วิจัยทั่ว ๆ ไป คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ สัดส่วน การวัดค่าตัวกลาง (ฐานนิยม มัชยฐาน ค่าเฉลี่ย) การวัดค่าการกระจาย (พิสัย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และสัมประสิทธิ์ความผันแปร) และการอธิบายความสัมพันธ์ (สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้น และการสร้างตารางไขว้ (Crosstabulation table))

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้ถูกนำมาใช้ในการดำเนินการวิจัยอย่างแพร่หลาย แต่อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยเชิงคุณภาพนั้น อาจจะมีปัญหาในเรื่องของความน่าเชื่อถือของข้อมูลอยู่บ้าง แต่การวิจัยเชิงคุณภาพก็มีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบเพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงตรง นั่นคือ การตรวจสอบข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ ซึ่งการตรวจสอบข้อมูลที่ใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ได้อย่างได้ผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Data Triangulation) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบของข้อมูลนั้น จะต้องตรวจสอบแหล่งที่มา 3 แหล่ง ได้แก่ เวลา สถานที่ และบุคคล

2.1.1 การตรวจแหล่งเวลา หมายถึง การตรวจสอบว่าตัวแปรอยู่ในช่วงเวลาต่างกัน หรือเหมือนกัน ถ้าเหมือนกันควรตรวจสอบในช่วงเวลาที่ต่างกันด้วย

2.1.2 การตรวจสอบสถานที่ หมายถึง การตรวจสอบตัวแปรในสถานที่เดียวกันหรือไม่ หากมาจากสถานที่เดียวกันมีผลออกมาเหมือนกัน ผู้วิจัยควรตรวจสอบในแหล่งสถานที่ที่แตกต่างกันด้วย

2.1.3 การตรวจสอบบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่

2.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) คือการตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลต่างกันอย่างไร โดยการเปลี่ยนตัวผู้สังเกตแทนการใช้ผู้วิจัยคนเดียวทั้งหมด ซึ่งจะสร้างความแน่ใจได้ดีกว่าผู้วิจัยเพียงคนเดียวมาก

2.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือ การตรวจสอบว่าผู้วิจัยสามารถใช้

สำหรับการวิจัยการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียนในครั้งนี่ของครูนั้น ส่วนใหญ่จะใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพพร้อมกับการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่ได้จากการสังเกต การประเมิน การสอบถาม และการตรวจสอบผลงาน โดยครูบันทึกไว้ในบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการสอนเป็นหลักในการวิเคราะห์ โดยมีการใช้สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการวิเคราะห์สรุป

ตัวอย่างการสะท้อนผลที่อาจยังไม่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

1. นักเรียนตั้งใจ ครูมีความพยายามของให้พัฒนาต่อไป
2. การสอนของท่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนได้อย่างแท้จริง

ตัวอย่างการสะท้อนผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

1. การให้นักเรียนทุกคน อ่านข้อความเกี่ยวกับหลักการอ่านของภาษาไทยที่ครูนำเสนอในตอนต้นชั่วโมงพร้อมๆ กัน ครูจะแน่ใจได้อย่างไรว่านักเรียนได้รับรู้ถึงหลักการอ่านภาษาไทยแล้วทุกคน ครูได้คำนึงถึงนักเรียนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่องหรือเปล่า
2. ครูพยายามจัดหาสื่อ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในวิธีการอ่านภาษาไทยให้คล่องและเข้าใจในความหมายการที่ครูไม่ให้นักเรียน ไม่ได้สัมผัสจับต้องสื่อเลย อาจจะมีผลต่อการเข้าใจการอ่านของนักเรียนอย่างแท้จริงหรือไม่

ความมุ่งหวัง: ครูสามารถวางแผนเพื่อการเตรียมการในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพได้ และสามารถตรวจสอบความเหมาะสมระหว่างลักษณะของข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสามารถดำเนินไปอย่างรอบคอบมากขึ้น

กิจกรรม : ขอให้ครูดำเนินกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 15-16

ใบกิจกรรมที่ 14
การระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

คำชี้แจง ขอให้ครูศึกษาแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลและตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ แล้วให้ครูกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในเค้าโครงการวิจัยของคุณ

จากการศึกษาตัวอย่างเครื่องมือทั้ง 2 ประเภท คือ นวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ผ่านมา เครื่องมือของท่านมีอะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร กระบวนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเป็นอย่างไร โปรดระบุไว้ในเค้าโครงการวิจัยของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการกล่าวถึงวิธีที่ได้มาซึ่งโดยระบุวิธีการเก็บข้อมูล ช่วงเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการกล่าวถึงวิธีการและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้

1. ข้อมูลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีความสมเหตุสมผลสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีแนวโน้มที่จะทำ
ให้ได้ข้อมูลมาครบถ้วน
3. การวิเคราะห์ข้อมูลระบุวิธีการที่จะช่วยให้ได้ข้อสรุปที่ตอบคำถามวิจัย หรือได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความเหมาะสม ทั้งการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่นำไปใช้ประโยชน์

ใบกิจกรรมที่ 15

การเตรียมการเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

คำชี้แจง หลังจากที่คุณได้กำหนดวิธีการวิจัยไว้ในเค้าโครงการวิจัยของท่านแล้ว ท่านต้องดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพจริงในเรื่องที่ท่านทำวิจัย โดยพิจารณาจากวิธีการวิจัยที่กำหนดไว้ในเค้าโครงว่า จะต้องเตรียมการอย่างไรบ้าง เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้คุณตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวผู้วิจัย ควรดำเนินการโดย

.....

.....

.....

.....

.....

2. การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์รวบรวมข้อมูล ควรดำเนินการ โดย

.....

.....

.....

.....

.....

3. การเตรียมระบบการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรดำเนินการ โดย

.....

.....

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 16

การตรวจสอบความเหมาะสมก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

คำชี้แจง : จากตัวอย่างการกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางในใบกิจกรรมที่ 14 ของให้ครูทำการอภิปรายถึงความเหมาะสมของแต่ละลักษณะข้อมูลตามแนวการอภิปรายดังต่อไปนี้

แนวทางการอภิปรายผล

การอภิปรายเพื่อดูความเหมาะสมของลักษณะข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นเรื่องที่มีแง่มุมหลากหลาย และมีรายละเอียดมาก ต้องการความรู้และประสบการณ์ทางการวิจัยพอสมควร ถ้าทุกท่านใช้วิธีร่วมคิดอภิปรายกับเพื่อนครูหรือผู้มีความรู้หรือประสบการณ์มากกว่า จะทำให้คุณครูได้ความรู้ แนวคิด มุมมองมากขึ้นกว่าการวิเคราะห์หรืออภิปรายเพียงคนเดียว หรือท่านอาจใช้การค้นคว้าเอกสาร ตำราการวิจัยประกอบการวิเคราะห์หรืออภิปราย การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมอาจใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 2 วิธีดังนี้

ตารางแสดงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล

ลักษณะของข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ 1.1 ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการบันทึก 1.2 ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกต การสัมภาษณ์ 1.3 ข้อมูลที่เป็นบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ 1.4 ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด	ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยนำเอาข้อมูลที่อยู่ในประเด็นมาพิจารณาแยกแยะหาความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน สิ่งที่เกี่ยวข้องกันหรือหาส่วนที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันแล้วจึงสรุปผลการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็น
2. ข้อมูลเชิงปริมาณ 2.1 คะแนนจากการทดสอบ 2.2 คะแนนจากการสังเกต 2.3 คะแนนจากการประเมิน/การตรวจผลงาน	ใช้วิธีการทางสถิติ เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน สัมประสิทธิ์การกระจาย การเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t-test และ F-test

(นิภา เพชรสม และคณะ, 2550 : 59)

บันทึกการอภิปราย

Handwriting practice area with 12 sets of horizontal dotted lines for notes.

ขั้นที่ 5 การนำเสนอผลการวิจัย สรุปล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหวัง : วิจัยสามารถนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล มาเสนอเป็นผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัยได้

กิจกรรม : ขอให้ครูศึกษาแนวทางและตัวอย่างการนำเสนอผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

แนวทางการนำเสนอผลการวิจัย สรุปล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในส่วนของการนำเสนอผลการวิจัยเป็นการกล่าวถึงผลที่ได้จากข้อค้นพบของงานวิจัยด้วยการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พร้อมทั้งแปลผล ตีความหมายเป็นข้อสรุปของการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาการเรียนรู้ที่ครูนักวิจัยได้กำหนดไว้ในคำถามการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัยเป็นการนำเสนอข้อมูล 2 ส่วน คือ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการนำเสนอในรูปแบบของตารางกราฟหรือแผนภาพประกอบคำบรรยาย

การนำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการบรรยายสรุปผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

การสรุปผล หลักการสรุปคือสรุปตามวัตถุประสงค์

การอภิปรายผล หลักการ คือ อภิปรายผลให้สอดคล้องกับ หลักการ แนวคิด งานพัฒนาของใครมีจุดเด่น จุดด้อยอะไร (นิภา เพชรสม และคณะ, 2550 : 67)

ตัวอย่างการเขียน สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตัวอย่างที่ 1

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.59/86.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.14 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.07 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 14.93 คิดเป็นร้อยละ 49.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของคะแนนเฉลี่ยและเมื่อนำคะแนนจากการทดสอบมาหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจคือ 0.50 ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีความพึงพอใจ

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน มีคำสั่ง ตัวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย รองลงมาคือ แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ยิ่งเรียน ยิ่งทำให้มีการพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและเขียน และชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น การอ่านและการเขียน คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ ที่ถูกต้องช่วยสร้างความมั่นใจในการอ่านและการเขียน นักเรียนมีความสุข สนุกกับการทำกิจกรรม ในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน นักเรียนชอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนเรื่องคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนมีรูปเล่มสวยงาม ได้รับความสนใจของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ และแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้องแม่นยำ มีทักษะการเขียนดีขึ้น ตามลำดับ

อภิปรายผล

ในการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าหัวลบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ครั้งนี้ผู้รายงานสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.59/86.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าหัวลบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.14 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.07 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 14.93 คิดเป็นร้อยละ 49.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของคะแนนเฉลี่ยและเมื่อนำคะแนนจากการทดสอบมาหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค

5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจคือ 0.50 ที่กำหนดไว้ แสดงว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน มีคำสั่ง ตัวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย รองลงมาคือ แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ยิ่งเรียน ยิ่งทำให้มีการพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและเขียน และชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ ที่ถูกต้องช่วยสร้างความมั่นใจในการอ่านและการเขียน นักเรียนมีความสุข สนุกกับการทำกิจกรรม ในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน นักเรียนชอบแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนเรื่องคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนมีรูปเล่มสวยงาม เร้าความสนใจของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ และแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำถูกต้องแม่นยำ มีทักษะการเขียนดีขึ้น ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าห้วยลพ นั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงเห็นสมควรที่ครูผู้สอนกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย ควรนำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน ชุดนี้ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและสนับสนุนครูผู้สอนในการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้มากขึ้น และส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาในการเรียนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

3. สถานศึกษาควรมีนโยบายส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ ระหว่างโรงเรียนใกล้เคียง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรปรับปรุงเพิ่มเติมโดยนำสื่อการสอนอื่นๆ เข้ามาช่วยเสริมร่วมกับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เช่น การใช้เกม การเขียนเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ เพลง เข้ามาช่วย เพื่อที่จะทำให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำมากขึ้น จนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ และจดจำคำได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น

5. จากผลการศึกษาในครั้งนี้ส่วนหนึ่งพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในรูปแบบของการจัดทำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน โดยเฉพาะ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ดังนั้นครูอาจส่งเสริมให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการทำแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน และฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ในทักษะการอ่านและการเขียน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนมีความสุข สนุกกับการทำกิจกรรมในแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำมากขึ้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้จะมีส่วนช่วยในการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทำการศึกษาร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในเรื่องอื่นๆ ได้แก่ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หรือแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3 สอนกับรูปแบบการสอนอื่นๆ เช่นกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ Synectics เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาไทย ด้วยเทคนิค 5 ขั้นตอน เรื่อง คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเรื่องอื่นๆ โดยเฉพาะการเขียนคำภาษาไทย ในกิจกรรมพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการกระตุ้นจินตนาการของนักเรียน เป็นต้น

ตัวอย่างการเขียน สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตัวอย่างที่ 2

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกัน และ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 หลังการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 อายุระหว่าง 5-6 ปีจำนวน 20 คน แยกออกเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 10 คน โดยวิธีการแยกเพศและสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนบ้านหนองโรง ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 25 แผน และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Covariates)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ การอ่านคำที่คุ้นเคย การรู้จักคำศัพท์ การอ่านคำโดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน หลังการใช้กิจกรรมมีค่าสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมหลังการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกัน เพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการอ่านคำที่คุ้นเคย การอ่านคำโดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน หลังการทดลองของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการรู้จักคำศัพท์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงมีค่าสูงกว่าเพศชาย

อภิปรายผล

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ การอ่านคำที่คุ้นเคย การรู้จักคำศัพท์ การอ่านคำโดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน หลังการใช้กิจกรรมมีค่าสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นสามารถพัฒนาด้านการอ่านคำศัพท์ของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ได้ ทั้งนี้เนื่องจากครูได้ใช้หนังสือเล่มใหญ่เรื่องต่างๆ จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ราชสีห์ขมปุยกับหนูจืดตัวจ้อย กระจีตัก กระจีตัก กูกุโก่ปวดท้อง ครอบครว้หึ่งหึ่ง และข้าวไข่เจียวเดี่ยวเดี่ยว อร่อยจัง สำหรับการสอน 5 สัปดาห์ๆ ละ 5 วันๆ ละ 1 คาบๆ ละ 20 นาที โดยมีขั้นตอนที่ นิตยา ประพฤติกิจ (2557) ได้แนะนำไว้ดังนี้ คือ ครูได้กระตุ้นด้วยการสนทนาเกี่ยวกับหน้าปก และอ่านชื่อเรื่องของหนังสือเล่มใหญ่แต่ละเรื่อง แล้วชี้ที่รูปภาพชวนให้เด็กสังเกตศิลปะบนหน้าปก พร้อมกับชี้คำไปด้วย พร้อมฝึกอ่านคำที่คุ้นเคย ให้เด็กนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดการอ่านนิทานในแต่ละเรื่อง โดยตั้งคำถามว่านิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียนบ้าง หรือนักเรียนชอบตัวละครตัวไหน เพราะอะไร ไม่ชอบตัวไหน เพราะอะไร และนักเรียนอยากเป็นตัวละครตัวไหน รวมทั้งให้เด็กแสดงท่าทางประกอบการเล่านิทานไปจนจบเรื่อง และทบทวนการอ่านคำศัพท์ทั้งหมดที่ผ่านมาโดยใช้บัตรคำให้เด็กอ่านทีละคำ เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ในด้านต่างๆ เช่น การอ่านคำที่คุ้นเคย การรู้จักคำศัพท์ การอ่านคำโดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน ทำให้เด็กมีความตื่นตัวกับวิธีการสอนใหม่ของครูจึงมีความสนใจการทำกิจกรรมทุกกิจกรรมตลอดการทดลอง ซึ่งทำให้หลังจากการทำกิจกรรมการอ่านร่วมกันแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ นันทะศรี (2552) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องรายงานการพัฒนาหนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Book) เพื่อส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ และพัฒนาทักษะทางภาษา (การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน) ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการและพัฒนาทักษะทางภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของมัชฌิมา สืบพงษ์ (2551) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันที่มีต่อทักษะการอ่านในเด็กปฐมวัย พบว่า คะแนนทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาถึงทักษะการอ่านในแต่ละด้าน ได้แก่ การอ่านคำที่คุ้นเคย ความสามารถในการรู้จักคำศัพท์ การอ่านคำ

โดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน พบว่า เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านทั้ง 5 ด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยนีแมน (Neuman et al. 1990) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของศูนย์เล่นอิสระให้เป็นการเล่นสมมุติ 4 เรื่อง คือ ที่ทำการไปรษณีย์ ห้องสมุด สำนักงานและห้องครัว โดยเพิ่มวัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา การอ่านและการเขียนเช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ ป้ายข้อความภาษาเขียนต่างๆ กระดาษ ดินสอ ปากกา เป็นต้น เข้าไปในการเล่นและการสังเกตพฤติกรรมพบว่าเด็กมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการอ่าน การเขียนในระหว่างเล่นเพิ่มสูงมากขึ้น และช่วยให้เด็กมีการติดต่อ มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้นอีกด้วยจากการศึกษางานวิจัยพบว่าในการส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพร้อมด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย การจัดสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ทางการอ่าน ส่งผลต่อพัฒนาการอ่านของเด็กช่วยให้เด็กมีความสามารถหรือความสนใจในการอ่านสูงขึ้น

2. ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมหลังการใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการอ่านคำที่คุ้นเคย การอ่านคำโดยใช้รูปภาพในการคาดคะเน การจำแนกความเหมือนของคำศัพท์ และการรู้จักคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน หลังการทดลองของเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการรู้จักคำศัพท์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงมีค่าสูงกว่าเพศชาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านการรู้จักคำศัพท์ ซึ่งเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย แสดงว่านักเรียนทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความสามารถใกล้เคียงกัน ซึ่งมีเพียงหนึ่งด้านพบว่าแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าสูงกว่าเพศชาย ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัย เห็นว่านักเรียนผู้หญิงให้ความสนใจช่วงระหว่างการทำกิจกรรมด้านการรู้จักคำศัพท์มากกว่านักเรียนผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิทยามาณะวานิชเจริญ (2551) ได้กล่าวไว้ว่าความแตกต่างทางเพศก่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันหรือไม่ซึ่งเป็นคำถามที่มาจากความคิดเห็นในอดีตที่เข้าใจว่า เด็กหญิงมีระดับสติปัญญาที่ต่ำกว่าเด็กชาย การวิจัยหลายครั้ง ไม่พบความแตกต่าง แต่มีความแตกต่างของความสามารถในการรับรู้เฉพาะอย่าง (Specific cognitive) เช่น เด็กหญิงมักทำคะแนนได้สูงกว่าเด็กชาย จากการทดสอบความแตกฉาน (Fluency) ในการใช้และการจำคำพูด ตลอดจนความเข้าใจในการอ่านและเขียนภาษา ส่วนเด็กชายมักทำคะแนนได้สูงกว่าเด็กหญิง จากการทดสอบความสามารถในการแก้โจทย์คณิตศาสตร์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉลาธิป เจริญทอง (2550) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง หลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ สูงกว่าก่อน

การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ กลุ่มควบคุม หลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 ผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการ เล่านิทานประกอบภาพ กับกลุ่มควบคุมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทาน ประกอบภาพ กับกลุ่มควบคุมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันในด้าน ความกระตือรือร้น ความตั้งใจเรียน การซักถาม การตอบคำถาม และความสนุกสนานร่าเริงในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2549) กล่าวว่า การศึกษาเพื่อยืนยันความแตกต่างกันในเชิงความสามารถของสมอง ซึ่งข้อจำกัดบางเรื่องผู้หญิงซึ่งความ เคยชินกับการที่ตัวเองมีความสามารถในการจัดการในเรื่องต่างๆ และเรียนรู้เรื่องภาษาได้อย่างรวดเร็ว มีทักษะด้านความจำที่เหนือกว่าเพศชายได้อย่างเป็นจินตภาพ แตกต่างจากผู้ชายที่มีทักษะขาดทักษะ ในการแก้ปัญหาที่มีรายละเอียดมาก ซึ่งโครงสร้างสมองอิมดาลา (Amygdala) เป็นส่วนของสมอง ที่เกี่ยวข้องกับความจำที่ลึกซึ้งซับซ้อนของเพศหญิงที่มีทักษะทางด้านภาษาศาสตร์จะพบการเชื่อมต่อ ของเส้นประสาทสมองส่วนนี้มีมากขึ้น สรุปได้พัฒนาการของเด็กปฐมวัยไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศของเด็ก แต่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและการเรียนรู้ เพราะบุคลิกภาพมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับการเรียนรู้ ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งความสามารถบางอย่างอาจไม่เกิดขึ้นหรือเกิดช้ากว่าที่ควร จึงเห็นได้ว่าเด็ก แต่ละคนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองตามกำหนดเวลาเฉพาะของพัฒนาการนั้น ๆ ตามธรรมชาติ อันก่อให้เกิดความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการโดยมี สภาพแวดล้อมช่วยเสริมต่อพัฒนาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดกิจกรรม การอ่านร่วมกันเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเพิ่มทักษะความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่าน ร่วมกันมีความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์สูงขึ้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กอนุบาลปีที่ 2 ควรสอดแทรกกิจกรรมอื่นๆ เช่น การสอนอ่านจากเพลงและคำคล้องจอง การสอนอ่านจากปริศนา คำทาย เกม การสร้างหนังสือนิทาน เป็นต้น เพื่อเพิ่มทักษะทางภาษาให้เด็กมีความสามารถและมีการพัฒนา

สูงขึ้น เพื่อช่วยฝึกทักษะทางการฟัง การพูดทางภาษาที่ถูกต้อง ทางด้านการอ่านคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ และการรู้ความหมายของคำศัพท์ และช่วยให้เด็กอนุบาลมีความสุขและสนุกกับการทำกิจกรรม

1.2 ในกระบวนการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ครูควรเลือกเรื่องที่น่าสนใจ มีคำซ้ำ หรือเลือกเรื่องที่เด็ก ๆ ชอบ โดยเน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องมากกว่าการท่องจำตัวหนังสือผ่านการฟังนิทาน เรื่องราวสนทนา ได้ตอบ คิวเวิร์ดที่ร่วมกับครู

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อเป็นการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรสร้างบรรยากาศการอ่านร่วมกันนอกสถานที่ในบรรยากาศต่างๆ เพื่อลดการเบื่อหน่ายโดยเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่จัดกิจกรรมเฉพาะในห้องเรียน

ขั้นที่ 6 การนำเสนอรายงานผลการวิจัย

การนำเสนอรายงานผลการวิจัยที่เป็นแบบทางการมากที่สุด เป็นลักษณะของรายงานเชิงวิชาการ จะมีรูปแบบหรือโครงสร้างของรายงานการวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะเป็นแบบสากลที่ใช้กันโดยทั่วไป จะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนของเนื้อหา และส่วนของอ้างอิง มีรายละเอียดดังนี้

ตัวอย่างบทคัดย่องานวิจัย

ชื่อเรื่อง รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ผู้รายงาน นางลดา ศรีกุดา

หน่วยงาน โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 2) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 15 แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/86.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

การเขียนส่วนอ้างอิง

การเขียนเอกสารอ้างอิง และบรรณานุกรม ในการเขียนบทความ สารคดี หรือรายงาน ผลงานวิจัย จำเป็นต้องมีรายชื่อเอกสารที่นำข้อมูลมาใช้ อ้างอิงหรือใช้ประกอบการเขียนแบบท้าย เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าบทความหรือรายงานนั้นมีเหตุผล สาระที่เชื่อถือได้ และเอกสารที่นำมาอ้างอิง จะต้องให้ข้อมูล รายละเอียดชัดเจนเพียงพอที่ผู้สนใจในบทความ หรือรายงานนั้น สามารถติดตามค้นหา ข้อมูลที่อ้างอิงหรือเกี่ยวข้องได้ถูกต้อง

การอ้างอิง หมายถึง การบอกแหล่งที่มาของข้อความที่ใช้อ้างอิง ในเนื้อหาที่นำมาเขียน เรียบเรียง ปัจจุบันในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิยมใช้ คือ

1. การอ้างอิงแบบแทรกปนในเนื้อหา ซึ่งมี 2 ระบบ (สงศรี ศิริแก้ว, 2534 : 78) คือ

1.1 ระบบนาม - ปี (Author - date) ระบบนาม - ปี เป็นระบบที่มีชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ และเลขหน้า ที่อ้างอิงอยู่ในวงเล็บ ดังตัวอย่าง (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้าที่อ้างอิง)

1.2 ระบบหมายเลข (Number System) เป็นระบบที่คล้ายคลึงกับระบบนาม - ปี แต่ระบบนี้จะใช้หมายเลขแทนชื่อผู้แต่งเอกสาร อ้างอิง มีอยู่ 2 วิธี คือ

1.2.1 ให้หมายเลขตามลำดับของการอ้างอิง

1.2.2 ให้หมายเลขตามลำดับอักษรผู้แต่ง

บรรณานุกรม (Bibliography) หมายถึง รายการของทรัพยากรสารสนเทศทั้งหมดที่ผู้ทำ รายงานได้ใช้ประกอบการเขียนรายงาน ทั้งที่ปรากฏชัดเจน โดยเขียนอ้างอิงไว้ และส่วนที่ไม่ปรากฏ ชัดเจน แต่อาจเป็นเพียงการรวบรวมความคิดหลาย ๆ แนว แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ลำดับ ประเภท บรรณานุกรม

1. ตัวอย่าง บรรณานุกรมหนังสือภาษาไทย
2. ตัวอย่าง บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ
3. ตัวอย่าง บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์
4. ตัวอย่าง บรรณานุกรมบทความจากหนังสือ
5. ตัวอย่าง บรรณานุกรมบทความจากวารสาร
6. ตัวอย่าง บรรณานุกรมคอลัมน์จากวารสาร
7. ตัวอย่าง บรรณานุกรมคอลัมน์จากหนังสือพิมพ์
8. ตัวอย่าง บรรณานุกรมโสตทัศนวัสดุ
9. ตัวอย่าง บรรณานุกรมสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

1. บรรณานุกรมหนังสือภาษาไทย

แบบ ก

ชื่อ / ชื่อสกุล. // ชื่อเรื่อง. // ครั้งที่พิมพ์. // เมืองที่พิมพ์. : / ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์, //
 // // // // ปีที่พิมพ์.

แบบ ข

ชื่อ / ชื่อสกุล. // (ปีที่พิมพ์). // ชื่อเรื่อง. // ครั้งที่พิมพ์. // เมืองที่พิมพ์. : /
 ผู้รับผิดชอบ // // // // ในการพิมพ์.

ตัวอย่าง แบบ ก

กิตติกร มีทรัพย์. จิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ธุรกิจการพิมพ์, 2544.

แบบ ข

กิตติกร มีทรัพย์. (2544). จิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ธุรกิจ
 การพิมพ์.

2. บรรณานุกรมหนังสือภาษาอังกฤษ

แบบ ก

ชื่อสกุล. / ชื่อต้น / ชื่อกลาง(ถ้ามี). // ชื่อเรื่อง. // ครั้งที่พิมพ์. // เมืองที่พิมพ์. : /
 ผู้รับผิดชอบ // // // // ในการพิมพ์. // ปีที่พิมพ์.

แบบ ข

ชื่อสกุล. / อักษรย่อชื่อต้น / อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี). // (ปีที่พิมพ์). // ชื่อเรื่อง. // ครั้งที่
 พิมพ์. // // // // เมืองที่พิมพ์. : / ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์.

ตัวอย่าง

แบบ ก

Hartley, Eric Key. Childhood and society. 2 nd ed. New York : Mc Graw - Hill,
 1989.

แบบ ข

Hartley, E.K. (1989). Childhood and Society. 2 nd ed. New York : MC Graw -Hill.

3. บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์

แบบ ก

ชื่อผู้เขียน. // ชื่อเรื่อง. // ระดับวิทยานิพนธ์. // ชื่อเมืองที่พิมพ์. : / ชื่อมหาวิทยาลัย,
 // // // // // ปีที่พิมพ์.

แบบ ข

ชื่อผู้เขียน. // (ปีที่พิมพ์). // ชื่อเรื่อง. // ระดับวิทยานิพนธ์, / ชื่อสาขา / คณะ // // // //

ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

แบบ ก

ภักพร กอบพึ้งคน. การประเมินคุณภาพการพยาบาลผู้คลอดปกติในโรงพยาบาลนครพิงค์จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

แบบ ข

ภักพร กอบพึ้งคน. (2540). การประเมินคุณภาพการพยาบาลผู้คลอดปกติในโรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

4. บรรณานุกรมบทความจากหนังสือ

แบบ ก

ชื่อผู้เขียน. // "ชื่อตอนหรือบทความ" / ใน / ชื่อหนังสือ. // หน้า / เลขหน้า. // ชื่อบรรณาธิการ // // // (ถ้ามี) // เมืองที่พิมพ์ / : / ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์, / ปีที่พิมพ์.

แบบ ข

ชื่อผู้เขียน. // (ปีที่พิมพ์). // ชื่อบทความ. // ใน / ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ)(ถ้ามี). // // // // ชื่อหนังสือ. // (หน้า / เลขหน้า). // เมือง / : / ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์.

ตัวอย่าง

แบบ ก

สมจิต หนูเจริญกุล และประคอง อินทรสมบัติ. "การประเมินผลการพยาบาล" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาอนามัยและกระบวนการพยาบาล หน่วยที่ 8-15. หน้า 749-781.

มยุรา กาญจนางกูร, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

แบบ ข

สมจิต หนูเจริญกุล และประคอง อินทรสมบัติ. (2536). การประเมินผลการพยาบาล ใน มยุรา กาญจนางกูร (บรรณาธิการ). เอกสารการสอนชุดวิชาอนามัยและกระบวนการพยาบาล หน่วยที่ 8 - 15. (หน้า 749- 781). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

5. บรรณานุกรมบทความจากวารสาร

แบบ ก

ชื่อผู้เขียน. // "ชื่อบทความ" / ชื่อวารสาร. // ปีที่หรือเล่มที่ (ฉบับที่) / : / เลขหน้า; //
 // // วัน (ถ้ามี) / เดือน / ปี.

แบบ ข

ชื่อผู้เขียน. // (ปี, / วัน / เดือน). // ชื่อบทความ. // ชื่อวารสาร. ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), //
 // // // เลขหน้า.

ตัวอย่าง

แบบ ก

วิทยาคม ยาพิศาล. "การพัฒนาคุณภาพระบบงานศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์
 เชียงใหม่ตาม แนวทางการตรวจติดตามทางวิชาการและระบบคุณภาพ" กรมวิทยาศาสตร์การ
 แพทย์. 46(3) : 142 - 153 : กรกฎาคม - กันยายน 2547.

แบบ ข

วิทยาคม ยาพิศาล. (2547,กรกฎาคม - กันยายน). การพัฒนาคุณภาพระบบงานศูนย์
 วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่ตามแนวทางการตรวจติดตามทางวิชาการและระบบ
 ภาพ. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. 46(3), 142 - 153.

6. บรรณานุกรมคอลัมน์จากวารสาร

แบบ ก

ชื่อผู้เขียน. // "ชื่อคอลัมน์" / : / ชื่อเรื่องในคอลัมน์" / ชื่อวารสาร. // ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับ
 ที่) / : // // // เลขหน้า; / วัน (ถ้ามี) / เดือน / ปี.

แบบ ข

ชื่อผู้เขียน. // (ปี, วัน / เดือน). // ชื่อคอลัมน์ / : / ชื่อเรื่องในคอลัมน์. // ชื่อวารสาร. // ปี
 ที่หรือ // // // // เล่มที่(ฉบับที่) / เลขหน้า.

ตัวอย่าง

แบบ ก

วิทยา นาควัชระ. "คุยกันเรื่องของชีวิต : ประโยชน์ของการท่องเที่ยว" สกุล
 ไทย. 40(2047) : 191 - 192 ; 26 ตุลาคม 2544.

แบบ ข

วิทยา นาควัชระ. (2544, 26 ตุลาคม). คุยกันเรื่องของชีวิต : ประโยชน์ของการ
 ท่องเที่ยว. สกุลไทย. 40(2047), 191 - 192.

7. บรรณานุกรมคอลัมน์จากหนังสือพิมพ์

แบบ ก

ชื่อผู้เขียนบทความ. // "ชื่อคอลัมน์" : / ชื่อเรื่องในคอลัมน์" / ชื่อหนังสือพิมพ์. // วัน / เดือน / ปี. // หน้า / เลขหน้า.

แบบ ข

ชื่อผู้เขียนบทความ. // (ปี, / วัน / เดือน). // ชื่อคอลัมน์ / ชื่อเรื่องในคอลัมน์. // ชื่อหนังสือ / พิมพ์, / หน้า / เลขหน้า

ตัวอย่าง

แบบ ก

นิติภูมิ เนาวรัตน์. "เปิดฟ้าส่องโลก : ตัวอย่างการอยู่ร่วมกัน : อีซู" ไทยรัฐ. 5 มิถุนายน 2546. หน้า 2.

แบบ ข

นิติภูมิ เนาวรัตน์. (2546, 5 มิถุนายน). เปิดฟ้าส่องโลก : ตัวอย่างการอยู่ร่วมกัน : อีซู. ไทยรัฐ, หน้า 2.

8. บรรณานุกรมโสตทัศนวัสดุ

แบบ ก

ชื่อผู้จัดทำ, / หน้าที่ที่รับผิดชอบ. // ชื่อเรื่อง. // [ลักษณะของโสตทัศนวัสดุ]. // ชื่อเมือง / ปี. // ผู้รับผิดชอบในการจัดทำ, / ปีที่จัดทำ.

แบบ ข

ชื่อผู้จัดทำ, / หน้าที่ที่รับผิดชอบ. // (ปีที่จัดทำ). // ชื่อเรื่อง. // [ลักษณะของโสตทัศนวัสดุ]. // ชื่อเมือง / ปี. // ผู้รับผิดชอบในการจัดทำ.

ตัวอย่าง

แบบ ก

สายหยุด นิยมวิภาต, ผู้บรรยาย. ประเด็นปัญหาการวิจัยทางการแพทย์ทางคลินิก. [เทปโทรทัศน์]. ขอนแก่น : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.

แบบ ข

สายหยุด นิยมวิภาต, ผู้บรรยาย. (2537). ประเด็นปัญหาการวิจัยทางการแพทย์ทางคลินิก. [เทปโทรทัศน์]. ขอนแก่น : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

9. บรรณานุกรมสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

9.1 ฐานข้อมูล ซีดี - รอม

แบบ ก

ผู้แต่ง. // ชื่อเรื่อง. // [ประเภทของสื่อ]. // รายละเอียดทางการพิมพ์ (ถ้ามี). //

/// เข้าถึงได้จาก : // แหล่งสารสนเทศ.

แบบ ข

ผู้แต่ง. // (ปีที่พิมพ์ / ผลิต, วัน / เดือน). // ชื่อเรื่อง. // [ประเภทของสื่อ]. //

รายละเอียดทางการพิมพ์ (ถ้ามี). // เข้าถึงได้จาก : // แหล่งสารสนเทศ.

ตัวอย่าง

แบบ ก

นพรัตน์ เพชรพงษ์. จำนวนวันนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วยโรงพยาบาล
พิจิตร. [ซีดี - รอม]. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่,
2545. สาระสังเขปจาก : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย แผ่นที่ 3, 2547.

แบบ ข

นพรัตน์ เพชรพงษ์. (2545). จำนวนวันนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วย
โรงพยาบาลพิจิตร. [ซีดี - รอม]. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการ
พยาบาลบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่. สาระสังเขปจาก : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยแผ่นที่ 3,
2547.

9.2 ฐานข้อมูลออนไลน์

แบบ ก

ผู้แต่ง. // ชื่อเรื่อง. // [ประเภทของสื่อ]. // รายละเอียดทางการพิมพ์ (ถ้ามี). //

เข้าถึงได้จาก : // แหล่งสารสนเทศ. // (วันที่ค้นข้อมูล : / วัน / เดือน / ปี).

แบบ ข

ผู้แต่ง. // (ปีที่พิมพ์ / ผลิต, วัน / เดือน). // ชื่อเรื่อง. // [ประเภทของสื่อ]. //

รายละเอียดทางการพิมพ์ (ถ้ามี). // เข้าถึงได้จาก : // แหล่งสารสนเทศ. // (วันที่ค้นข้อมูล : / วัน / เดือน / ปี).

ตัวอย่าง

แบบ ก

พิมลพรรณ พิทยานุกุล. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.lib.buu.ac.th>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 กันยายน 2546).

เรวัตติ ขศสุข. "ผลิตภัณฑ์ไต้วงแขนอันตราย." ฉลาดซื้อ. [ออนไลน์]. 6(6)
; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2546. เข้าถึงได้จาก : [http://www.kalathai.com/think/view_hot.?article_id =](http://www.kalathai.com/think/view_hot.?article_id=16)
16. (วันที่ค้นข้อมูล : 20 มิถุนายน 2547)

แบบ ก

พิมลพรรณ พิทยานุกุล. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.lib.buu.ac.th>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 กันยายน 2546).

เรวัตติ ขศสุข. (2546, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). "ผลิตภัณฑ์ไต้วงแขน
อันตราย." ฉลาดซื้อ. [ออนไลน์]. 6(6) เข้าถึงได้จาก : [http://www.kalathai.com/think/view_hot.?article_id =](http://www.kalathai.com/think/view_hot.?article_id=16) 16. (วันที่ค้นข้อมูล : 20 มิถุนายน 2547).

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **บัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3)**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสุขภาพจิต. (2549). **สมองหญิงแตกต่างจากชายจริงหรือ**. นิตยสารชีวจิต ฉบับเดือนธันวาคม 2549.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2548). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดวี. เจ.พรินต์ติ้ง.
- กันต์กนิษฐ เดชะปัญญา. (2554). **ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันเพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหนังสือของเด็กปฐมวัย**. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ปฐมวัยศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กึ่งกาญจน์ อังกสิทธิ์. (2555). **การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยตามแนวสมดุภาษาเรื่องพยัญชนะไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สันป่ายางหลวง จังหวัดลำพูน**. ลำปาง.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). **รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา** กรุงเทพมหานคร : มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.
- คันทรส วงศ์ศักดิ์. (2553). **ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเส้นเชือก**. ปรินญาพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ, บาหยัน อิมสำราญ. (2548). **ภาษากับการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2549). **การทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2549). **มารู้จักสมองของหนูหน่อยไหม**. กรุงเทพฯ: แสบปี่แฟมิลี่.
- ชมพูนุท ศุภผลศิริ. (2551). **การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดทำหนังสือเล่มใหญ่**. ปรินญาพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลธิป สมานิติ. (2549). **การใช้ประโยคภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชนาธิป บุษบามาศ. (2553). การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอีสป
ประกอบคำถาม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลาธิป เจริญทอง. (2550). ผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบภาพ. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษา
ปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- คุณเดือน จิรานนท์. (2547). ผลของการใช้สมุดภาพอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความพร้อมทางการอ่านของเด็ก
อนุบาล. วิทยานิพนธ์คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพากร บุญยุคศรีรุ่ง. (2548). เด็กปฐมวัยกับทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์. อุบลราชธานี: โปรแกรมวิชา
การศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2549). การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ งามขำ. (2551). ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
เสริมประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทาย. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2551). การอ่านร่วมกัน. เพชรปริทัศน์. 1(5) พฤษภาคม, หน้า 6.
_____. (2551). หนังสือเล่มใหญ่ในสหรัฐอเมริกา. เพชรปริทัศน์. 1(12) ธันวาคม, หน้า 4.
_____. (2557). วิธีการใช้หนังสือเล่มใหญ่. เพชรปริทัศน์. 7(17) กันยายน, หน้า 8.
- นิไพพรรณ เกิดสว่าง. (2547). ผลการใช้หนังสือชุดการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กวัย
อนุบาล. วิทยานิพนธ์คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บรรพต ศิริชัย. (2547). การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช จำกัด.
- บุษบง ตันติวงษ์. (2549) การพัฒนาโปรแกรมการปรับปรุงการพูดสำหรับครูปฐมวัยโดยใช้เทคนิค
การละคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์.
- บังอร พานทอง. (2549). การวิเคราะห์ความสามารถและข้อบกพร่องในการอ่านและการเรียนรู้ภาษาไทย :
กรณีศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ บุญเกิด. (2550). สมองเรียนรู้อย่างไร. กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยาการการเรียนรู้. (เอกสารอัด
สำเนา)

- ปานิสรา ปาลาศ. (2550). การใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรม การพูดความจริง ในเด็ก
อนุบาล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพรรณ ไร่ไพโรจน์. (2550). ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ทำการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาด
ภาพประกอบการพิมพ์ภาพ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครี
นทรวิโรฒ.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2548). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอเชีย ออฟเคอร์ มีสท์.
- พัชรี ผลโยธิน. (2548). ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สําหรับเด็ก ปฐมวัย. (หน่วยที่ 4.)
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มัชฌิมา สืบพงษ์. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกันที่มีต่อทักษะการอ่านในเด็กปฐมวัย.
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ปฐมวัยศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อน – สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค. พิมพ์ครั้งที่ 1.
- มณิศา ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา. (2550). แนวทางการอ่านร่วมกันใน ม้าน้อยร้องเพลง. กรุงเทพมหานคร :
แปลน ฟอรั คิคส์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วชิราภรณ์ ชุมพล. (2547). ผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือที่มีต่อความสนใจในการอ่าน
ของเด็กปฐมวัย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วนาท รักสกุลไทย. (2551). ไฮสโคป (High Scope) กับการพัฒนาเด็กปฐมวัยในรวมนวัตกรรมทฤษฎี
การศึกษาปฐมวัยสู่การประยุกต์ใช้ในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สาราเด็ก.
- วลัย สาโคด. (2549). ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์กิจกรรมขนมอบ.
ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันเพ็ญ นันทะศรี. (2552). รายงานการพัฒนาหนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Book) เพื่อส่งเสริมคุณธรรม
พื้นฐาน 8 ประการ และพัฒนาทักษะทางภาษา (การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน).
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วิทยา มานะวานิชเจริญ. (2551). จิตวิทยาเด็ก - จากในครรภ์สู่ปฐมวัย ตอนที่ 53 : พัฒนาการทางเพศผ่าน
การเรียนรู้ทางสังคม (2). <http://taamkru.com/th>.

- วีรยา ทองไทร. (2556). การพัฒนาการพูดเล่าเรื่องโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ประกอบบัตรภาพและบัตรคำสำหรับเด็กอนุบาลโรงเรียนบ้านดอนสาราญ ตำบลแม่ราพิง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ศุภวรรณ ฤทธิคุปต์. (2550). ผลของเกมของการศึกษาที่มีต่อทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุทธิรัตน์ แก้วเล็ก. (2547). ผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านคลองสมบุรณ์ จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2547). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสุนีย์ เวทยากร. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ โดยใช้นิทานที่มีต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ปฐมวัยศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา สุภาวสิทธิ์. (2547). ผลการจัดกิจกรรมเล่านิทานโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านจองค์ำ จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2553). รูปแบบการส่งเสริมการอ่านของเด็กปฐมวัยในทรศนะของครูและผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อัจฉรา ประดิษฐ์ (2550). ชวนเด็กไทยให้เป็นนักอ่าน. กรุงเทพฯ : สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- อัญชลี ไสยวรรณ. (2553). การจัดกิจกรรมการทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย.
- Blood, J.R. W.(1996). **What's in a Name? The Role of Name Writing in Children's Literacy Acquisition.** Birmingham: EdD Dissertation, University of Virginia.
- Box, J.A. (1990). **The Effect of Share Reading Experience on Head Start Children's Concept about Print and Story Structure, Birmingham :** Ed.D. Dissertation, University of Alabama.

Fennacy, J. W. (1988). **Teaching and Learning Literacy in Two Kindergarten Classrooms**. Ed.D.

Dissertation, University of Southern California.

Morrow, L.M. (1993). **Preparing the Classroom Environment to Promote literacy During Play**.

Early childhood research quarterly.

Neuman, S.B. and K. Roskos. (1990). **Play Print and Purpose : Enriching Play Environments for**

Literacy Development. The Reading Teacher.

Sonnenschein, S. and K. Munsterman. (2002). "The influence of home-based reading interaction on 5-

year-olds' reading motivations and early literacy development." **Early Childhood**

Research Quarterly (Online). <http://www.sciencedirect.com>, January 25, 2014.

ภาคผนวก 1
เค้าโครงการวิจัย

เค้าโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง.....

ชื่อผู้วิจัย.....

ความสำคัญของปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามการวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

วัตถุประสงค์การวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 2

คู่มือการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี

คู่มือการพัฒนาคุณภาพการอ่าน

ของ

โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จัดทำโดย

คุณครูอาภรณ์ ทิพย์ทิม คุณครูพลอยไพริน พวงเพ็ญ

คุณครูจันทร์สม์ นิธิชูพันธ์ คุณครูวีรวรรณ อัสโม

คุณครูปรียาภรณ์ จิระพลพนิต

ครูโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

คู่มือครูการอ่านทักษะภาษาไทย เรื่อง กลยุทธ์การจับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่มนี้ ข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยคุณครูเครือข่ายจำนวน 5 ท่าน ช่วยกันคิดวิเคราะห์ห้ขึ้นมาและจัดทำขึ้นนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบให้ความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และคุณครูเครือข่าย 5 ท่าน ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง เรื่อง กลยุทธ์การจับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบไปด้วยแบบการประเมินความสามารถการอ่านก่อนเรียน ตัวอย่างแบบฝึกทักษะ 10 เรื่อง และแบบการประเมินความสามารถการอ่านหลังเรียน เฉลยการประเมินความสามารถการอ่านก่อนและหลังเรียน

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือครู การอ่านทักษะภาษาไทยเรื่อง กลยุทธ์การจับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการอ่านของ โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เล่มนี้ จะสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่สนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คณะครูผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	2
สารบัญ.....	3
คำแนะนำการใช้คู่มือพัฒนาคุณภาพการอ่าน.....	4
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านออกเสียง.....	5
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกด.....	6
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่มีสะกดตรงมาตรา.....	8
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่มีสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด.....	15
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่ประสมกับสระลดรูป.....	16
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่ประสมกับสระเปลี่ยนรูป.....	22
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำ.....	24
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำอักษรนำ.....	26
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์.....	29
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านคำที่มีตัวการ์นต์.....	32
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านจับใจความ.....	35
นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านจับใจความ (ความเข้าใจในการอ่าน).....	35
ภาคผนวก.....	40
ภาคผนวก 1 แบบประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านก่อนเรียน.....	41
ภาคผนวก 2 แบบประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านหลังเรียน.....	52
ภาคผนวก 3 คะแนนดิบก่อนและหลังการใช้กิจกรรม.....	63
ภาคผนวก 4 แบบฟอร์มสรุปผลการประเมินความสามารถและทักษะการอ่าน.....	84

คำแนะนำการใช้คู่มือการพัฒนาคุณภาพการอ่าน

คู่มือพัฒนาคุณภาพการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการอ่าน จำนวน 10 กิจกรรม และมีขั้นตอนการปฏิบัติการใช้คู่มือการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียนดังนี้

1. ก่อนการใช้คู่มือนี้ ครูประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านกับนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่าน ซึ่งแบบประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านก่อนเรียนอยู่ใน (ภาคผนวก 1)
2. ครูนำกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านสอนนักเรียน ทั้ง 10 กิจกรรม
3. จัดเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมและเพียงพอกับผู้เรียนก่อนสอน
4. ประเมินผลนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม
5. หลังการใช้กิจกรรมทั้ง 10 กิจกรรมในคู่มือแล้ว ครูประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่าน (ภาคผนวก 2)

1. นวัตกรรมการพัฒนาการอ่านออกเสียง

ตัวอย่างนวัตกรรม การอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกด

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง คำที่ไม่มีตัวสะกด

โดย
นางอาภรณ์ ทิพย์ทิม
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

มาฝึกอ่านคำที่ไม่มีตัวสะกด
กันนะค่ะ นักเรียน

มาตราแม่ ก กา คือ คำทุกคำที่ไม่มีตัวสะกด

แม่ ก กา หมายถึง คำที่ประสมกับสระต่างๆ โดยไม่มีตัวสะกด เช่น หวี เงานะ
กอบัว ทะเล กาแฟ กะปิ

บทกลอนแม่ ก กา

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า ไช้ๆมาลีห้าใบ

อีแม่อาก็มาได้ อีแม่ไก่ไล่ตีกา

หมาใหญ่ก็ไล่เห่า หมูในเล้าแลดูหมา

ปูแสมแลปูนา กะปุม้าปูทะเล

เต่านาแลเต่าดำ อยู่ในน้ำกะจระเข้

ปลาทอยู่ทะเล ปลาขี้เหร่ไม่สู้ดี ฯลฯ

(ประถม ก กา.ฉบับหอสมุดแห่งชาติ.)

ตัวอย่างนวัตกรรม การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

โดย
นางอาภรณ์ ทิพย์ทิม
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกลักษณะของคำในมาตราแม่ กบ ได้
๒. อ่านและเขียนคำในมาตราแม่ กบ ได้
๓. บอกความหมายของคำในมาตราแม่ กบ ได้
๔. นำคำในมาตราแม่ กบ ไปเขียนประโยคได้
๕. นำคำในมาตราแม่ กบ ไปเขียนเป็นเรื่องสั้น ๆ ได้

มาตราแม่ กบ

สวัสดีค่ะ....เพื่อน ๆ ทุกคนพบกับ
หนูมุกอีกแล้ว วันนี้คุณหนูจะพา
เพื่อน ๆ ไปเรียนรู้เรื่องการเขียนคำใน
มาตราแม่ กบ นะคะ...

แม่กบ คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือน "บ" เป็น ตัวสะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	สะกดด้วย	การออกเสียง
กิบ	กิบ	บ	ออก บ สะกด
ยีราฟ	ยี - ร้าบ	ฟ	เหมือน บ สะกด
ลาภ	ลาบ	ภ	เหมือน บ สะกด
ภาพ	พาบ	พ	เหมือน บ สะกด
รูป	รุบ	ป	เหมือน บ สะกด

สรุป มาตราแม่ กบ คือ คำที่มีตัว **บ** สะกด หรือมีตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่
เหมือนตัว **บ** สะกด ได้แก่ **บ ป พ ฟ ภ**

ตัวอย่าง คำในมาตราแม่ กบ

เช่น

ยีราฟ

ร่มชูชีพ

ภาพ

ตัวอย่าง ประโยคที่ใช้คำในมาตราแม่ กบ

เช่น

โทรศัพท์

ที่ร้านค้ามีโทรศัพท์หลายสี

หวี

แม่ใช้หวีหวีตัดข้าว

เพื่อน ๆ ลองฝึกอ่านแล้วสังเกต
นิทานต่อไปนี้นะคะ เพื่อน ๆ
ช่วยบอกซิคะว่ามีคำในมาตราแม่ กบ กี่คำ

นิทานคุณธรรม สุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น

สุนัขหัวโซตัวหนึ่งลอบเข้าไปในสวนแห่งหนึ่งเพื่อหาอาหาร แต่สิ่งที่มีมันพบก็คือองุ่นลูกโตน่ากิน มันมองดูพวงองุ่นที่ห้อยย้อยลงมาจากต้นด้วยความหิว เมื่อมองซ้ายมองขวาเห็นว่าไม่มีใคร มันจึงกระโดดจับองุ่นพวงใหญ่ แต่ไม่ว่ามันกระโดดสูงเพียงใดก็ไม่ถึงพวงองุ่นเสียที มันกระโดดจนหมดแรง

ในที่สุดด้วยความโกรธ มันจึงพูดขึ้นว่า “นี่หรือว่าข้าอยากกินพวกเจ้าองุ่นเปรี้ยวๆ แบบนี้ ข้าไปหาเศษกระดูกข้างหน้ากินยังอร่อยกว่ากินพวกเจ้าเสียอีก”

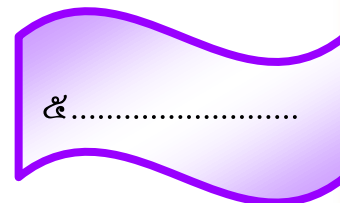
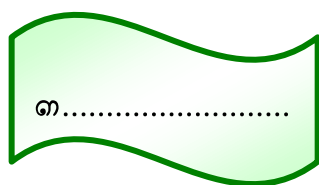
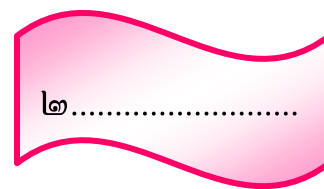
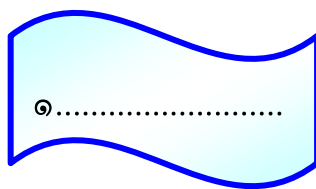
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า “ทำสิ่งใดไม่ได้ ก็ว่าสิ่งนั้นไม่ดี”

แบบฝึกที่ ๑

อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเลือกคำในมาตราแม่ กบ นำไปเขียนในช่องว่าง

ตัวอย่าง

แบบฝึกที่ ๒

อ่านและเขียนคำมาตราแม่ กบ จากคำอ่านที่กำหนด ตัวอย่าง

คำอ่าน

คำ

อา-ซิป

อาชีพ

๑. ดบ-บุ-ริ

.....

๒. เคา-รบ

.....

๓. มี-ดาบ

.....

๔. ทูบ-เทียน

.....

๕. มะ-แลง-สาบ

.....

ตัวอย่างนวัตกรรม การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

โดย
นางสาวพลอยไพริน พวงเพ็ญ
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

คำนำ

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงกับมาตราตัวสะกด และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

แบบฝึกที่ 6 การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กบ

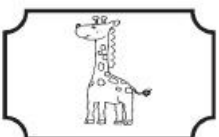
คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่ภาพกับคำให้ถูกต้อง

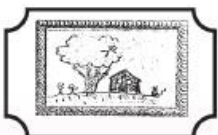
รูปภาพ

ยีราฟ

คนโลภ

รูป

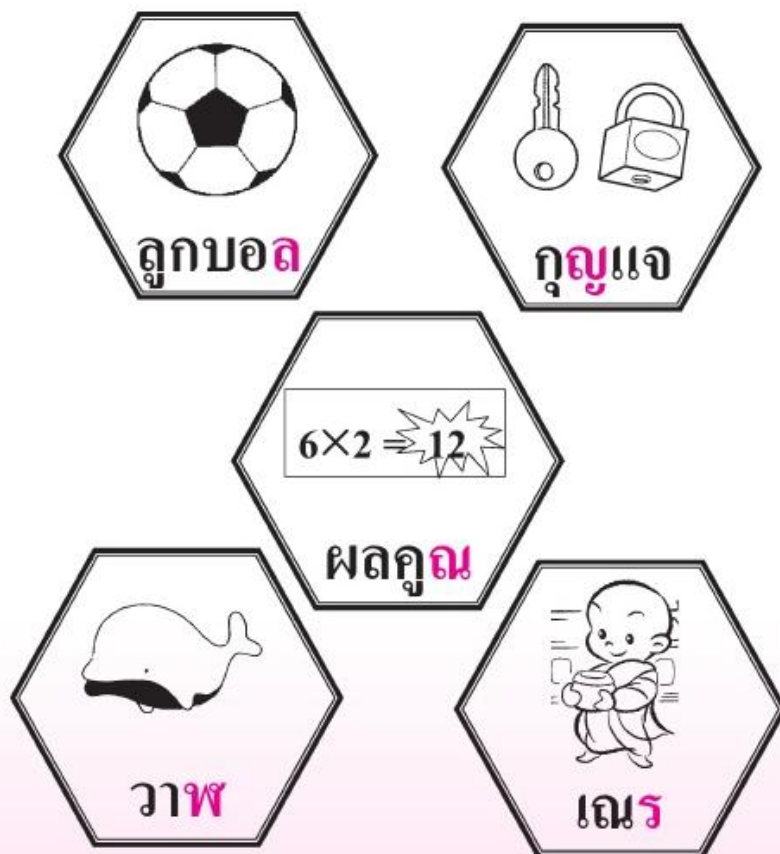

โทรศัพท์

การวัดและประเมินผล	จำนวนคำที่อ่าน	5 คำ	ผ่าน	()
	จำนวนคำที่อ่านถูก คำ	ไม่ผ่าน	()
ข้อเสนอแนะ				
			ลงชื่อ	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ 1 การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กบ

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพ อ่านคำใต้ภาพ และระบายสีให้สวยงาม

การวัดและประเมินผล	จำนวนคำที่อ่าน	5 คำ	ผ่าน	()
	จำนวนคำที่อ่านถูก คำ	ไม่ผ่าน	()
ข้อเสนอแนะ				
ลงชื่อ ผู้ประเมิน				

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านคำที่ประสมกับสระลดรูป

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง คำที่ประสมกับสระลดรูป

โดย
นางสาวพลอยไพริน พวงเพ็ญ
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

ความรู้ของคำที่ประสม
กับสระลดรูป

ประเภทของรูปสระ:

การลดรูป	การเปลี่ยนรูป	การคงรูป
ณ ฌ พณ	กัน มัน ตัน ตัน ปัน เด็ก เปิด เข็ด เสรี แข็ง แท็งก์	จะ ะ นะ เตะ ละ แกะ แคะ แตะ โปะ โละ โต๊ะ จอ จอ ขอ เกาะ เกาะ เกาะ เรือ เรือ เรือ เกาะ ละ ละ พัวะ กลัว บัว บัว
กข คน ขน กร จร ปร รร ออกแวก ล้อกล่า	น็อก ล็อก ซ็อก ก็ เกิน เขิน เต็น เขิญ เล็กเล็ก เป็น เงิน	
พวก ปลวก จวก สว		
กวน ทวน ชวน สว		

แบบฝึกที่ 1
อ่านคำที่ประสมด้วยสระลรูป

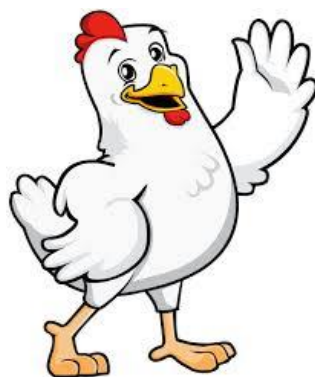
คำชี้แจง นักเรียนดูภาพแล้วฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำที่กำหนดให้

	สอ - อัว - มอ	สวม
	นอ - อัว - มอ	นม
	สอ - อัว - นอ	สวน
	มอ - อัว - ยอ	มวย
	ขอ - อัว - คอ	ขวด

การวัดและประเมินผล	จำนวนคำที่อ่าน	5 คำ	ผ่าน	()
	จำนวนคำที่อ่านถูก คำ	ไม่ผ่าน	()
ข้อเสนอแนะ				
ลงชื่อ ผู้ประเมิน				

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านคำที่ประสมกับสระเปลี่ยนรูป

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง คำที่ประสมกับสระเปลี่ยนรูป

โดย
นางจันทร์สม์ นิธิศุภพันธ์
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

ใบความรู้ที่ 1 การอ่านคำที่ประสม
กับสระเปลี่ยนรูป

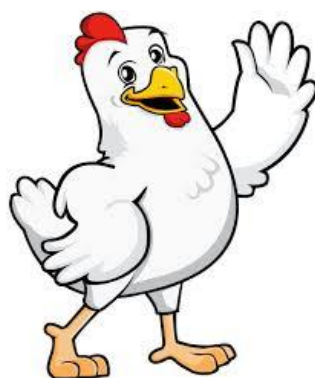
คำชี้แจง นักเรียนดูภาพแล้วฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำที่กำหนดให้

	พอ – อะ – ดอ	พัด
	ผอ – อะ – กอ	ผัก
	ฟอ – อะ – นอ	ฟัน
	ร่อ – อะ – งอ	รัง
	วอ – อะ – ดอ	วัด

การวัดและประเมินผล	จำนวนคำที่อ่าน	5 คำ	ผ่าน	()
	จำนวนคำที่อ่านถูก คำ	ไม่ผ่าน	()
ข้อเสนอแนะ				
ลงชื่อ				ผู้ประเมิน

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านคำควบกล้ำ

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ

โดย
นางจันทร์สม์ นิธิชูพันธ์
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

แบบฝึกการอ่านคำควบ กล้ำไม่แท้

อ่านเรื่องต่อไปนี่แล้วขีดเส้นใต้คำที่เป็นคำควบกล้ำไม่แท้

ขณะที่พ่อกำลังคุมช่างก่อสร้างให้สร้างบ้านและสระน้ำ ฝ้ายรู้สึกเบื่อที่ต้องนั่งอยู่เฉย ๆ จึงขออนุญาตพ่อไปเล่นกับเด็ก ๆ ในซอยตรงข้าม อันที่จริงแล้วฝ้ายอยากนั่งอ่านหนังสือมากกว่า แต่เผอิญไม่ได้พกหนังสือมาด้วย ฝ้ายจึงจะไปเล่นแทน

“ ลูกจะไปเล่นก็ได้แต่อย่าไปเล่นไกลนั้กสะ แล้วก็ระวังสร้อยคอด้วย อย่าให้หล่นหาย ” พ่ออนุญาตพร้อมกับเตือนฝ้าย

“ จ๊ะ ” ฝ้ายรับคำ

“ เมื่อฝ้ายไปขอเล่นในกลุ่มเด็ก ๆ เด็ก ๆ ก็บอกว่ากำลังท่องกลอนกันอยู่ ฝ้ายจึงท่องกลอนกับเพื่อน ๆ ด้วย

คำกลอนสอนตัว ทร สองตัวนี้หนอ ออกเสียง ซ เอย

ทรวดทรงทราบทราบทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรี อินทรีย์มี	เทริด นนทรี พุทธาเพรา
ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด	โทมัสสะเชิงเทรา
ตัว “ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง ซ

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านคำอักษรนำ

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านคำอักษรนำ

โดย
นางวีรวรรณ อัสโม
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

แบบฝึกที่ 1 การอ่านคำอักษรนำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อ่านออกเสียงคำ ห นำ ได้ถูกต้อง
๒. อ่านสะกดคำที่มี ห นำ ได้ถูกต้อง
๓. บอกส่วนประกอบของคำที่มี ห นำ ได้ถูกต้อง
๔. บอกความหมายของคำที่มี ห นำ ได้ถูกต้อง
๕. เขียนคำที่มี ห นำ จากสิ่งที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกที่ 2 การอ่านคำอักษรนำ

คำที่มี ห นำ ล

บุญเหลือ เสื่อเหลืออง สองโหล
 ห้าหลา แซ่หลี่ เกาเหลา หมูเหล้า
 มีเหล้า รูปหล่อ หลอกหล่อ ลืมหลง
 ฟุ้งแหลน ติดหล่ม นอนหลับ
 ข้าวหลาม งูเหลือม เจ้าหล่อน
 วิ่งหลบ เสื่อหลวม น้ำไหล หัวไหล
 ที่หลัง หลั่งมา หลากหลาย
 ตกหลุม ประหลาด ปลาหลด

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

แบบฝึกการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

โดย
นางวีรวรรณ อัสโม
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ คือ เครื่องหมายที่ทำให้เสียงและความหมายของคำ
เปลี่ยนไปจากเดิม

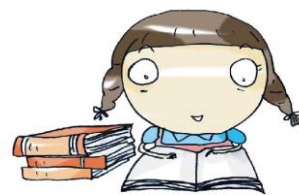
วรรณยุกต์มี ๔ รูป ๕ เสียง ดังนี้

ชื่อวรรณยุกต์	-	ไม้เอก	ไม้โท	ไม้ตรี	ไม้จัตวา
รูปวรรณยุกต์	-	'	๖		
เสียงวรรณยุกต์	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

การผันวรรณยุกต์

การผันวรรณยุกต์ คือการเปลี่ยนเสียงของวรรณยุกต์

พยัญชนะ	สระ	คำ	วรรณยุกต์			
			'	๖		
จ	-า	จา	จ่า	จ๊า	จั๊	จ๋า
ต	ติ	ติ	ตี้	ตี้	ตี้	ตี้
ป	ดู	ปู	ปู้	ปู้	ปู้	ปู้
อ	โ-	โอ	โอ้	โอ้	โอ้	โอ้
ก	แ-	แก	แก๋	แก๊	แก๊	แก๊

แบบฝึกที่ 1 อ่านผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพแล้วฝึกผันวรรณยุกต์จากอักษรกลางและอ่านให้ถูกต้อง

กอ - อา - งอ - กาง

กอ - อา - งอ - กาง - ไม้เอก - ก่าง

กอ - อา - งอ - กาง - ไม้โท - ก้าง

กอ - อา - งอ - กาง - ไม้ตรี - ก้าง

กอ - อา - งอ - กาง - ไม้จัตวา - ก่าง

กาง ก่าง ก้าง ก้าง ก่าง

บาน บ่าน บ้าน บ้าน บ่าน

ดาว ด่าว ด้าว ด้าว ด่าว

การวัดและประเมินผล	จำนวนคำที่อ่าน	3 คำ	ผ่าน	()
	จำนวนคำที่อ่านถูก คำ	ไม่ผ่าน	()
ข้อเสนอแนะ				
ลงชื่อ ผู้ประเมิน				

ตัวอย่างนวัตกรรม การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

กิจกรรมเสริมทักษะการพัฒนาคุณภาพการอ่าน
คำที่มีการ์นต์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ประถมศึกษาชั้นปีที่ 3
จัดทำโดยนางปรียาภรณ์ จิระพลพนิต

แบบฝึกที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างแล้วฝึกอ่าน

ทร์	ณ์	ตร์	ย์	ค์
ค์	จน์	ค์	ทร์	ย์

แบบฝึกที่ ๔

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างแล้วฝึกอ่าน

ตัวอย่าง แม่ซื้อ หุ่นยนต์ ให้ฉัน (หุ่นยนต์ หุ่นยนตร์)

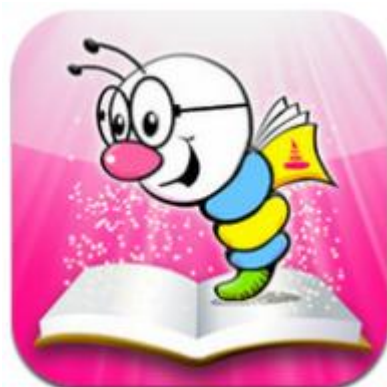
๑. เรავง รอบบ้านในงานทำบุญบ้าน (สายสินจน์ สายสิญจน์)
๒. เด็กๆ ไปส่งจดหมายที่ทำการ (ไปรษณีย์ ไปรษณีย์)
๓. เพื่อนๆ จับ ไปเที่ยวต่างจังหวัด (รถยนต์ รถยนต์)
๔. เขาได้นำความรู้ไป ใช้ในการเรียนการสอน
(ประยุกต์ ประยุกต์)
๕. เรานิยมเขียน แทนข้อความ (สัญลักษณ์ สัญลักษณ์)
๖. ครูไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่ง (เสพติด ติด)
๗. ที่สนามกีฬาจะมี ให้คนนั่งชมการแสดง
(อัฒจันทร์ อัฒจันทร์)
๘. เพื่อนๆ ชวนฉันไปดู (ภาพยนตร์ ภาพยนตร์)
๙. กรุง เป็นราชธานีของไทยต่อจากกรุงธนบุรี
(รัตนโกสินทร์ รัตนโกสินทร์)
๑๐. น້องของฉันเป็นคน ดี (อารมณ์ อารมณ์)

2. นวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความ

ตัวอย่างนวัตกรรมการอ่านจับใจความ (ความเข้าใจในการอ่าน)

กิจกรรมเสริมทักษะการพัฒนาคุณภาพ
การอ่านจับใจความ (ความเข้าใจในการอ่าน)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ประถมศึกษาชั้นปีที่ 3
จัดทำโดยนางปรียาภรณ์ จิระพลพนิต

แบบฝึกที่ ๑

การอ่านจับใจความ

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่ม ที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ใจความสำคัญ หมายถึง ข้อความที่มีสาระ คลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้าหรือเรื่องนั้น ทั้งหมด (ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ง่าย) โดยมีข้อความอื่นๆ เป็น เพียง ส่วน ขยาย ใจ ความ สำคัญ เท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรอง พลดความหรือส่วนขยายใจความ หมายถึง ประโยคที่ช่วยขยายเนื้อความของใจความสำคัญ เพื่อสนับสนุน หรือแสดง ตัวอย่าง เพื่อให้ผู้อ่าน เกิดความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งในแต่ละย่อหน้าอาจมี

จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

๑. สามารถอกรายละเอียดของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างชัดเจน
๒. สามารถปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำได้
๓. เพื่อฝึกการอ่านเร็วและสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
๔. สามารถสรุปหรือย่อเรื่องที่อ่านได้

หลักในการอ่านจับใจความสำคัญ ควรปฏิบัติดังนี้

๑. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
๒. อ่านเรื่องราวอย่างคร่าวๆ พอเข้าใจและเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
๓. เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามตนเองว่า เรื่องที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
๔. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียง ใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความสละสลวย

แบบฝึกที่ ๑
การอ่านจับใจความ

คนในครอบครัวแต่ละครอบครัวที่รวมกันเป็นสิ่งดี และประเทศชาตินั้นจะต้องรู้หน้าที่ และสิทธิของตน มีความขยันขันแข็ง ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ย่อมจะสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ชาติบ้านเมืองของตน

๑. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

ตอบ _____

๒. ครอบครัวที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกันมีลักษณะอย่างไร

ตอบ _____

แบบฝึกที่ ๒

การอ่านจับใจความ

เด็ก ๆ รู้จักใช้เวลาว่างปลูกผักสวนครัวในที่ว่างเหล่านั้น ก็จะได้มีผักสด ๆ ไร้สารพิษรับประทาน เป็นผักที่สะอาดปราศจากสารพิษ ซึ่งมีคุณค่าทางอาหารเป็นการ ประหยัดค่าใช้จ่าย ในครอบครัว และยังได้ออกกำลังกาย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อีกด้วย

๑. การปลูกผักรับประทานเองมีผลดีอย่างไร

ตอบ _____

๒. การรู้จักใช้เวลาว่างมีประโยชน์อย่างไร

ตอบ _____

การแปลผลการประเมินคุณภาพการอ่าน

ในการประเมินให้นำคะแนนจากการวัด 2 ฉบับมารวมกัน

1. คะแนนจากการอ่านออก ทั้งหมด 40 คะแนน
 - 1.1 การอ่านออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
 - 1.2 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
2. คะแนนความเข้าใจในการอ่าน ทั้งหมด 20 คะแนน
 - 2.1 การเข้าใจความหมายของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
 - 2.2 ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

แบบการประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านก่อนเรียน

การประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านก่อนเรียน

การอ่านออกเสียงเป็นคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

คำที่	คำ	อ่านถูกต้อง	อ่านไม่ถูกต้อง
๑.	อนุรักษ์		
๒.	ทรวดทรง		
๓.	หรรษา		
๔.	เหนอะหนะ		
๕.	ลูกศร		
๖.	สวดมนต์		
๗.	เชิงคอย		
๘.	ไปรษณีย์		
๙.	บริสุทธิ์		
๑๐.	เปรมปรีดิ์		
๑๑.	กล้าหาญ		
๑๒.	เคาะโต๊ะ		
๑๓.	ภาคภูมิใจ		
๑๔.	ท้ายซอย		
๑๕.	เยาะเย้ย		
๑๖.	ถิ่นฐาน		
๑๗.	สัญญาณ		
๑๘.	เพลิดเพลิน		
๑๙.	บทธาท		
๒๐	ปรากฏ		

การอ่านบทร้อยแก้ว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่กำหนดให้ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)

โดยทำเครื่องหมาย / เมื่อนักเรียนอ่านได้ถูกต้อง และเมื่อนักเรียนอ่านผิดให้ x ลงในช่องบนคำ
ที่ไม่มีแถบสีดำ นับคะแนนที่อ่านได้ อ่านถูกต้องให้ ๑ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน แล้ว
สรุปผลตามเกณฑ์ประเมิน

เรา	มอง	ไม่	เห็น	ดวงดาว	ใน	เวลา	กลางวัน	เพราะ	แสง	ของ	ดวงอาทิตย์	บัง	แสง	ของ		
ดวงดาว	ไว้	ใน	เวลา	กลางคืน	ถ้า	ท้องฟ้า	ปลอดโปร่ง	แจ่มใส	ไว้	เมฆ	หมอก	เรา	ก็	จะ		
เห็น	แสง	ระยิบระยับ	ของ	ดวงดาว	พร่าง	พราว	อยู่	เต็ม	ท้องฟ้า	ที่	ไกล	แสน	ไกล			
เรา	จึง	รู้	ว่า	บน	ท้องฟ้า	มี	ทั้ง	ดวงอาทิตย์	ดวงจันทร์	และ	ดาว	ต่าง	ต่าง	นับ	ไม่	
ถ้วน	เด็ก	เล็ก	ส่วน	ใหญ่	มัก	จะ	เคย	ได้	ยิน	เพลง	จันทร์เจ้า	ขอ	ข้าว	ขอ	แกง	
ที่	พ่อ	แม่	ปู่	ย่า	ตา	ยาย	ใช้	เรื่อง	กล่อม	ให้	เรา	นอน	แถม	ยัง	มี	นิทาน
กระต่าย	ใน	ดาวจันทร์	ที่	เล่า	กัน	มา	นาน	จน	ทำ	ให้	เรา	รัก	และ	ผูกพัน	กับ	
ดวงดาว	มาก	ความจริง	โลก	ที่	เรา	อาศัย	อยู่	ก็	เป็น	ดาวดวง	หนึ่ง	ที่	หมุน	อยู่		
ตลอด	เวลา	แต่	ที่	เรา	ไม่	รู้	ว่า	โลก	หมุน	เพราะ	โลก	กว้าง	ใหญ่	ไพศาล	มาก	

สำหรับนักเรียนอ่าน

เรามองไม่เห็นดวงดาวในเวลากลางวัน เพราะแสงของดวงอาทิตย์ บังแสงของดวงดาวไว้ในเวลากลางคืน ถ้าท้องฟ้าปลอดโปร่งแจ่มใส ไร้เมฆหมอก เราก็จะเห็นแสงระยิบระยับของดวงดาวพร่างพรายอยู่เต็ม ท้องฟ้าที่ไกล แสนไกล เราจึงรู้ว่าบนท้องฟ้ามีทั้งดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และ ดาวต่าง ต่างนับไม่ถ้วน เด็กเล็กส่วนใหญ่มักจะเคยได้ยินเพลง จันทร์เจ้า ขอข้าว ขอแกงที่พ่อ แม่ปู้ ย่า ตา ยาย ใ้ร้องกล่อมให้เรานอนแถมยังมี นิทานกระต่ายในดาวงจันทร์ที่เล่ากันมานานจนทำให้เรารักและผูกพันกับ ดวงดาวมากความจริง โลกที่เราอาศัยอยู่ก็เป็นดาวดวงหนึ่งที่หมุนอยู่ ตลอดเวลาแต่ที่เราไม่รู้ว่าเป็นโลกหมุนเพราะ โลกกว้างใหญ่ไพศาลมาก

ฉบับที่ ๒ การเข้าใจความหมายของคำ

ตอนที่ ๑ ความเข้าใจความหมายของคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เติมแล้วได้ใจความสมบูรณ์ โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร

ก. ข. หรือ ค. หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ใช้เวลา ๒๐ นาที(ครูอ่านเฉพาะคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

๑. คุณตานอนหลับอยู่ คุณพ่อเตือนมานานว่า “ อย่างเสียงดังให้ คุณตาบ้าง ”

ก. ระวัง

ข. เกรงใจ

ค. เกรงกลัว

๒. โรคเลือดออกตามไรฟัน เกิดจากร่างกายขาดวิตามินซี แต่สามารถ ได้

โดยการรับประทานผักผลไม้

ก. ระวัง

ข. รักษา

ค. ป้องกัน

๓. ตอนเช้าตื่นขึ้นมา แม่สอนให้เก็บ

ก. เสื้อผ้า

ข. ของใช้

ค. เครื่องนอน

๔. ปีนี้อาลีสอบได้คะแนนดีทุกวิชา เพราะมาลิขัยอ่านหนังสือ

แม่จึงพูดว่า “.....”

ก. ชื่นใจ

ข. ชุ่มชื่น

ค. ชื่นชม

๕. นักเรียนเขียนหนังสือไม่สวย ตัวโย้เย้ คุณครูจึงให้.....บ่อย ๆ

ก. วาดรูป

ข. คัดลายมือ

ค. เขียนหนังสือ

๖. ในฤดูหนาวอากาศเย็น ควรสวมเสื้อกันหนาว เพื่อเพิ่ม ให้แก่ร่างกาย

ก. ความอบอุ่น

ข. ความแข็งแรง

ค. ความต้านทาน

๗. ดวงพรช่วยแม่ขายของทุกวัน แสดงว่าดวงพร เป็นคนมี
- ก. ความซื่อสัตย์
 - ข. ความเมตตา
 - ค. ความกตัญญู
๘. ดาวรุ่งหว่านเมล็ดผักบุ้ง ผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ ผักบุ้งเริ่มแตกยอด
มองดู ดี
- ก. สว่างาม
 - ข. งอกงาม
 - ค. สวยงาม
๙. นักเรียนปวดศีรษะจึงขอคำ ในการรับประทานยาจากครูพยาบาล
- ก. ชี้นะ
 - ข. ปรีกษา
 - ค. แนะนำ
๑๐. สมชาติใช้วาจาไม่สุภาพกับเพื่อน เขารู้สึกผิดจึงกล่าวคำ
- ก. ขอโทษ
 - ข. ขออภัย
 - ค. ขอรับผิด

ฉบับที่ ๒ ความเข้าใจในการอ่าน

ตอนที่ ๑ ความเข้าใจในการอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก. ข. หรือ ค.
 หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ใช้เวลา ๒๐ นาที(ครูอ่านเฉพาะคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)
 อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑ – ๒

“ แมวไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก ” สิ่งหนึ่งที่เราในฐานะคนไทย ควรจะภาคภูมิใจก็คือ เรามีเอกลักษณ์สำคัญของชาติมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การไหว้ ภาษาหรือการดนตรี รวมทั้ง สายพันธุ์ของสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดจากบ้านเราโดยเฉพาะแมวไทย แมวไทย คือแมวที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทย คุณสมบัติที่ทำให้แมวไทยเหนือกว่าแมวชนิดอื่น คือ อุปนิสัย แมวไทยมีความฉลาด มีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักคิด รู้จักประจบ รักบ้าน รักเจ้าของ และเหนืออื่นใด คือ รักความอิสระ ถือว่าเป็นบุคลิกประจำตัวที่ทำให้แตกต่างจากแมวพันธุ์อื่น

๑. จากเรื่อง กล่าวถึงเรื่องใดของแมวไทยไว้มากที่สุด

- ก. รูปร่าง
- ข. ถิ่นกำเนิด
- ค. นิสัยใจคอ

๒. เพราะเหตุใด ถึงกล่าวว่า “ แมวไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก ”

- ก. เพราะสายพันธุ์
- ข. เพราะบุคลิกประจำตัว
- ค. เพราะถิ่นกำเนิดในประเทศไทย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๓ – ๕

ครั้งหนึ่งเจ้าหมาป่าเดินทางเข้าไปในป่ามันหิวมาก และเหยี่ยวไปเห็น แมกาคาบก้อนเนื้ออยู่บนกิ่งไม้ มันจึงร้องบอกแม่ว่า “สวัสดิ์แมกาสุดสวย” แมกกาก็ดูหมาป่า “แมกาช่างงามนัก ข้าไม่เคยเห็นนกใดงามเหมือนท่านเลย” หมาป่าชมต่อ “ขนของแมกาดงาม และคุณุ่มดูขุขุฝ้าย” แมกากลงคำขอและตั้งใจฟังหมาป่า “จงอยแมกาคูงามนัก ข้าอยากรู้จริงๆ ว่า เสียงท่านไพเราะเช่นไร” หมาป่ากล่าว แมกากลงไหลคำขอของมัน ผงกหัวขึ้น และอ้าปากเปล่งเสียง ทันใดนั้นก้อนเนื้อที่คาบไว้ก็ร่วงลงพื้น หมาป่ารีบคาบก้อนเนื้อ และวิ่งหายไปจากแมก

๓. การกระทำของหมาป่าเปรียบได้กับอะไร

- ก. ล้อลวง
- ข. หลอกล่อ
- ค. หลอกหลวง

๔. คำพูดของหมาป่า ประโยคใด ที่ทำให้หมาป่าได้ก้อนเนื้อจากแมก

- ก. ขนของแมกาดงาม
- ข. จงอยแมกาคูงามนัก
- ค. เสียงท่านไพเราะเช่นไร

๕. นิทานเรื่องนี้นำไปใช้เตือนสติได้อย่างไร

- ก. ไม่ประมาท
- ข. ไม่หลงตนเอง
- ค. ระมัดระวังตัว

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๖ – ๘

คนเราเกิดมา	คุณค่าในตัว
ทำดีหรือชั่ว	เจ้าตัวเลือกเอง
เพชรตั้งใจเรียน	ปากเพียรรีบเร่ง
ฝึกฝนตนเอง	ทั้งเก่งและดี
ทำงานสิ่งใด	ก้าวไกลเป็นศรี
เพราะตัวเขานี้	ทำดีสืบมา
กล้าเอาแต่สุข	สนุกเฮฮา
ไม่เห็นคุณค่า	วิชาเลี้ยงตน
ไม่ปรับปรุงตัว	ดีชั่วสับสน
ชีวิตหมองหม่น	เพราะผลตัวทำ

๖. บทร้อยกรองนี้ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเรียน
- ข. ความอดทน
- ค. การเลือกใช้ชีวิตของคน

๗. ความหมายของบทร้อยกรองนี้ตรงกับสำนวนในข้อใด

- ก. กงเกวียนกำเกวียน
- ข. สวรรค์ในอก นรกในใจ
- ค. รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา

๘. จากบทร้อยกรองนี้ คำว่า “ เจ้าตัวเลือกเอง ” คือข้อใด

- ก. ฝึกตน
- ข. การเรียน
- ค. การทำงาน

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๙ – ๑๐

มะลิเป็นพรรณไม้ยืนต้น และเป็นพุ่มไม้ขนาดเล็ก จนถึงขนาดกลาง บางชนิดก็มีลำต้นแบบเถาเลื้อย ลำต้นมีความสูงประมาณ ๑ – ๓ เมตร ผิวเปลือกลำต้นสีขาวมีสะเก็ดรอยแตกเล็กน้อย ลำต้นเล็กกลมแตกกิ่งก้านสาขาไปรอบ ๆ ลำต้น ใบเป็นใบเดี่ยว แตกใบเรียงกันเป็นคู่ ๆ ก้านและกิ่งลักษณะของใบมนป้อม โคนใบสอบเรียว ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบเป็นมันสีเขียวเข้ม ขนาดใบกว้างประมาณ ๒ – ๓ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๓ – ๕ เซนติเมตร ออกดอกเป็นช่อ มีกลิ่นหอม ดอกจะออกตามส่วนยอด หรือตามง่ามใบ ดอกเล็กสีขาวมีกลีบดอกประมาณ ๖ – ๗ กลีบ เรียงกันเป็นวงกลมหรือซ้อนกันเป็นชั้นแล้วแต่ชนิดพันธุ์

๙. ถ้าเด็ดยอดของมะลิทิ้ง มะลิจะออกดอกได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ได้ เพราะมะลิออกดอกที่ยอด
- ข. ได้ เพราะมะลิออกดอกบริเวณลำต้น
- ค. ได้ เพราะมะลิออกดอกบริเวณส่วนแยกของลำต้น

๑๐. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเจริญเติบโต
- ข. การใช้ประโยชน์
- ค. ลักษณะของมะลิ

**เฉลยการประเมินการอ่านออกก่อนเรียน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ฉบับที่ ๑

ตอนที่ ๑ การอ่านออกเสียงคำ

นักเรียนอ่านถูกต้อง ครูใส่เครื่องหมาย / ในช่องอ่านถูกต้อง

นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง ครูใส่เครื่องหมาย X ในช่องอ่านไม่ถูกต้อง

ตอนที่ ๒ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

การนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

นักเรียนอ่านออก(คำ)	ช่วงคะแนน	การแปลผล
๘๐ - ๘๐	๑๕ - ๒๐	ดีเยี่ยม
๗๐ - ๗๕	๑๖ - ๑๘	ดีมาก
๖๐ - ๖๕	๑๓ - ๑๕	ดี
๕๐ - ๕๕	๑๐ - ๑๒	พอใช้
๔๐ - ๔๕	๗ - ๘	ปรับปรุง
๓๐ - ๓๕	๔ - ๖	ปรับปรุงเร่งด่วน
๐ - ๒๕	๐ - ๓	อ่านไม่ออก

ฉบับที่ ๒

ตอนที่ ๑ การเข้าใจความหมายของคำ

1. ข 2. ค 3. ค 4. ก 5. ข 6. ก 7. ค 8. ข 9. ค 10. ค

ตอนที่ ๒ ความเข้าใจในการอ่าน

1. ก 2. ข 3. ก 4. ค 5. ข 6. ค 7. ก 8. ข 9. ค 10. ค

ภาคผนวก 2

แบบการประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านหลังเรียน

การประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านหลังเรียน

การอ่านออกเสียงเป็นคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

คำที่	คำ	อ่านถูกต้อง	อ่านไม่ถูกต้อง
๑.	กล้าหาญ		
๒.	เคาะโต๊ะ		
๓.	ภาคภูมิ		
๔.	ท้ายซอย		
๕.	เยาะเย้ย		
๖.	ถิ่นฐาน		
๗.	สัญญาณ		
๘.	เพลิดเพลิน		
๙.	บทธาท		
๑๐.	ปรากฏ		
๑๑.	อนุรักษ์		
๑๒.	ทรวดทรง		
๑๓.	หรรุหรา		
๑๔.	เหนอะหนะ		
๑๕.	ลูกศร		
๑๖.	สวคมนต์		
๑๗.	เชิงคอย		
๑๘.	ไปรษณีย์		
๑๙.	บริสุทธ		
๒๐	เปรมปรีดี		

สำหรับนักเรียนอ่าน

เรามองไม่เห็นดวงดาวในเวลากลางวันเพราะแสงของดวงอาทิตย์ บังแสงของดวงดาวไว้ในเวลากลางคืน ถ้าท้องฟ้าปลอดโปร่งแจ่มใส ไร้เมฆหมอก เราก็จะเห็นแสงระยิบระยับของดวงดาวพร่างพรายอยู่เต็ม ท้องฟ้าที่ไกลแสนไกล เราจึงรู้ว่าบนท้องฟ้ามีทั้งดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และ ดาวต่าง ต่างนับไม่ถ้วน เด็กเล็กส่วนใหญ่มักจะเคยได้ยินเพลงจันทร์เจ้า ขอข้าว ขอแกงที่พ่อ แม่ปู่ ย่า ตายาย ไข่ร้องกล่อมให้เราอนหลับยัง มีนิทาน กระจายในดาวงจันทร์ที่เล่ากันมานานจนทำให้เรารักและผูกพันกับ ดวงดาวมากความจริง โลกที่เรา อาศัยอยู่ก็เป็นดาวดวงหนึ่งที่หมุนอยู่ ตลอดเวลาแต่ที่เราไม่รู้ว่าเป็นโลกหมุนเพราะ โลกกว้างใหญ่ไพศาลมาก

ฉบับที่ ๒ การเข้าใจความหมายของคำ

ตอนที่ ๑ ความเข้าใจความหมายของคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เติมแล้วได้ใจความสมบูรณ์ โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร

ก. ข. หรือ ค. หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ใช้เวลา ๒๐ นาที (ครูอ่านเฉพาะคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

๑. ปีนี้มาลีสอบได้คะแนนดีทุกวิชา เพราะมาลีสอบอ่านหนังสือ

แม่จึงพูดว่า “.....”

ก. ชื่นใจ

ข. ชุ่มชื่น

ค. ชื่นชม

๒. นักเรียนเขียนหนังสือไม่สวย ตัวโย้เย้ คุณครูจึงให้.....บ่อย ๆ

ก. วาดรูป

ข. คัดลายมือ

ค. เขียนหนังสือ

๓. ในฤดูหนาวอากาศเย็น ควรสวมเสื้อกันหนาว เพื่อเพิ่ม

ให้แก่ร่างกาย

ก. ความอบอุ่น

ข. ความแข็งแรง

ค. ความต้านทาน

๔. ดวงพรช่วยแม่ขายของทุกวัน แสดงว่าดวงพร เป็นคนมี

ก. ความซื่อสัตย์

ข. ความเมตตา

ค. ความกตัญญู

๕. ดาวรุ่งหว่านเมล็ดผักบุ้ง ผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ ผักบุ้งเริ่มแตกยอด

มองดู ดี

ก. สง่างาม

ข. งอกงาม

ค. สวยงาม

๖. นักเรียนปวดศีรษะจึงขอคำ ในการรับประทานยาจากครูพยาบาล
- ก. ชี้นะ
 - ข. ปรีกษา
 - ค. แนะนำ
๗. สมาชิกใช้วาจาไม่สุภาพกับเพื่อน เขารู้สึกผิดจึงกล่าวคำ
- ก. ขอโทษ
 - ข. ขออภัย
 - ค. ขอรับผิด
๘. คุณตานอนหลับอยู่ คุณพ่อเตือนมานานว่า
“ อย่างเสียดังนี้ คุณตาข้าง ”
- ก. ระวัง
 - ข. เกรงใจ
 - ค. เกรงกลัว
๙. โรคเลือดออกตามไรฟัน เกิดจากร่างกายขาดวิตามินซี แต่สามารถ ได้
โดยการรับประทานผักผลไม้
- ก. ระวัง
 - ข. รักษา
 - ค. ป้องกัน
๑๐. ตอนเข้าตึ้นขึ้นมา แม่สอนให้เก็บ
- ก. เสื้อผ้า
 - ข. ของใช้
 - ค. เครื่องนอน

ฉบับที่ ๒ ความเข้าใจในการอ่าน

ตอนที่ ๑ ความเข้าใจในการอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก. ข. หรือ ค.
หน้าคำตอบที่ถูกต้อง ใช้เวลา ๒๐ นาที(ครูอ่านเฉพาะคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)
อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๑ – ๓

ครั้งหนึ่งเจ้าหมาป่าเดินทางเข้าไปในป่ามันหิวมาก และเหลียวไปเห็น แมงกาคาบก้อนเนื้ออยู่
บนกิ่งไม้ มันจึงร้องบอกแมงกาว่า “สวัสดิ์แมงกาสุดสวย” แมงกาก็มุดหมาป่า “แมงกาช่างงามนัก ข้าไม่เคย
เห็นนกใดงามเหมือนท่านเลย” หมาป่าชมต่อ “ขนของแมงกาดงาม และคุณุ่มดูจุยฝ้าย” แมงกาหลงคำขอ
และตั้งใจฟังหมาป่า “จงอยแมงกาดูงามนัก ข้าอยากรู้จริงๆ ว่าเสียงท่านไพเราะเช่นไร” หมาป่ากล่าว
แมงกาหลงไหลคำขอของมัน ผงกหัวขึ้น และอ้าปากเปล่งเสียง ทันใดนั้นก้อนเนื้อที่คาบไว้ก็ร่วงลงพื้น
หมาป่ารีบคาบก้อนเนื้อ และวิ่งหายไปจากแมงกา

๑. การกระทำของหมาป่าเปรียบได้กับอะไร

- ก. ล้อลวง
- ข. หลอกล่อ
- ค. หลอกลวง

๒. คำพูดของหมาป่า ประโยคใด ที่ทำให้หมาป่าได้ก้อนเนื้อจากแมงกา

- ก. ขนของแมงกาดงาม
- ข. จงอยแมงกาดูงามนัก
- ค. เสียงท่านไพเราะเช่นไร

๓. นิทานเรื่องนี้นำไปใช้เตือนสติได้อย่างไร

- ก. ไม่ประมาท
- ข. ไม่หลงตนเอง
- ค. ระมัดระวังตัว

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๔ – ๖

คนเราเกิดมา	คุณค่าในตัว
ทำดีหรือชั่ว	เจ้าตัวเลือกเอง
เพชรตั้งใจเรียน	พากเพียรริบเร่ง
ฝึกฝนตนเอง	ทั้งเก่งและดี
ทำงานสิ่งใด	ก้าวไกลเป็นศรี
เพราะตัวเขานี้	ทำดีสืบมา
กล้าเอาแต่สุข	สนุกเฮฮา
ไม่เห็นคุณค่า	วิชาเลี้ยงตน
ไม่ปรับปรุงตัว	ดีชั่วสับสน
ชีวิตหมองหม่น	เพราะผลตัวทำ

๔. บทร้อยกรองนี้ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเรียน
- ข. ความอดทน
- ค. การเลือกใช้ชีวิตของคน

๕. ความหมายของบทร้อยกรองนี้ตรงกับสำนวนในข้อใด

- ก. กงเกวียนกำเกวียน
- ข. สวรรค์ในอก นรกในใจ
- ค. รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา

๖. จากบทร้อยกรองนี้ คำว่า “ เจ้าตัวเลือกเอง ” คือข้อใด

- ก. ฝึกตน
- ข. การเรียน
- ค. การทำงาน

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๗ – ๘

มะลิเป็นพรรณไม้ยืนต้น และเป็นพุ่มไม้ขนาดเล็ก จนถึงขนาดกลาง บางชนิดก็มีลำต้นแบบเถาเลื้อย ลำต้นมีความสูงประมาณ ๑-๓ เมตร ผิวเปลือกลำต้นสีขาวมีสะเก็ดรอยแตกเล็กน้อย ลำต้นเล็กกลมแตกกิ่งก้านสาขาไปรอบ ๆ ลำต้น ใบเป็นใบเดี่ยว แตกใบเรียงกันเป็นคู่ ๆ ก้านและกิ่งลักษณะของใบมนป้อม โคนใบสอบเรียว ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบเป็นมันสีเขียวเข้ม ขนาดใบกว้างประมาณ ๒-๓ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๓-๕ เซนติเมตร ออกดอกเป็นช่อ มีกลิ่นหอม ดอกจะออกตามส่วนยอด หรือตามง่ามใบ ดอกเล็กสีขาวมีกลีบดอกประมาณ ๖ – ๗ กลีบ เรียงกันเป็นวงกลมหรือซ้อนกันเป็นชั้นแล้วแต่ชนิดพันธุ์

๗. ถ้าตัดยอดของมะลิทิ้ง มะลิจะออกดอกได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ได้ เพราะมะลิออกดอกที่ยอด
- ข. ได้ เพราะมะลิออกดอกบริเวณลำต้น
- ค. ได้ เพราะมะลิออกดอกบริเวณส่วนแยกของลำต้น

๘. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเจริญเติบโต
- ข. การใช้ประโยชน์
- ค. ลักษณะของมะลิ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ๙ – ๑๐

“แมวไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก” สิ่งหนึ่งที่เรานิยามคนไทย ควรจะภาคภูมิใจก็คือ เรามีเอกลักษณ์สำคัญของชาติมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การไหว้ ภาษาหรือการดนตรี รวมทั้ง สายพันธุ์ของสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดจากบ้านเราโดยเฉพาะแมวไทย แมวไทย คือแมวที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทย คุณสมบัติที่ทำให้แมวไทยเหนือกว่าแมวชนิดอื่น คือ อุปนิสัย แมวไทยมีความฉลาด มีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักคิด รู้จักประจบ รักบ้าน รักเจ้าของ และเหนืออื่นใด คือ รักความอิสระ ถือว่าเป็นบุคลิกประจำตัวที่ทำให้แตกต่างจากแมวพันธุ์อื่น

๙. จากเรื่อง กล่าวถึงเรื่องใดของแมวไทยไว้มากที่สุด

- ก. รูปร่าง
- ข. ถิ่นกำเนิด
- ค. นิสัยใจคอ

๑๐. เพราะเหตุใด ถึงกล่าวว่า “แมวไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก”

- ก. เพราะสายพันธุ์
- ข. เพราะบุคลิกประจำตัว
- ค. เพราะถิ่นกำเนิดในประเทศไทย

**เฉลยการประเมินการอ่านออกหลังเรียน
โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ฉบับที่ ๑

ตอนที่ ๑ การอ่านออกเสียงคำ

นักเรียนอ่านถูกต้อง ครูใส่เครื่องหมาย / ในช่องอ่านถูกต้อง

นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง ครูใส่เครื่องหมาย X ในช่องอ่านไม่ถูกต้อง

ตอนที่ ๒ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

การนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

นักเรียนอ่านออก(คำ)	ช่วงคะแนน	การแปลผล
๘๐ - ๙๐	๑๕ - ๒๐	ดีเยี่ยม
๗๐ - ๗๕	๑๖ - ๑๘	ดีมาก
๖๐ - ๖๕	๑๓ - ๑๕	ดี
๕๐ - ๕๕	๑๐ - ๑๒	พอใช้
๔๐ - ๔๕	๗ - ๙	ปรับปรุง
๓๐ - ๓๕	๔ - ๖	ปรับปรุงเร่งด่วน
๐ - ๒๕	๐ - ๓	อ่านไม่ออก

ฉบับที่ ๒

ตอนที่ ๑ การเข้าใจความหมายของคำ

1. ก 2. ข 3. ก 4. ค 5. ข 6. ค 7. ก 8. ข 9. ค 10. ค

ตอนที่ ๒ ความเข้าใจในการอ่าน

1. ก 2. ค 3. ข 4. ค 5. ก 6. ข 7. ค 8. ค 9. ก 10. ข

ภาคผนวก 3
คะแนนดิบก่อนและหลังการใช้กิจกรรม

ผลการประเมินผลความสามารถและทักษะ“อ่านออก”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี

(ก่อนการใช้คู่มือการพัฒนาการอ่าน)

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
1	10	11	6	6	33	พอใช้
2	9	12	6	6	33	พอใช้
3	10	13	5	7	35	พอใช้
4	12	13	6	7	38	ดี
5	11	12	8	9	40	ดี
6	11	14	6	7	38	ดี
7	9	10	7	6	32	พอใช้
8	13	14	7	8	42	ดีมาก
9	13	11	6	5	35	พอใช้
10	10	11	5	7	33	พอใช้
11	10	11	5	6	32	พอใช้
12	11	11	7	7	36	ดี
13	12	13	6	7	38	ดี
14	11	11	8	7	37	ดี
15	10	12	6	7	35	ดี
16	10	10	5	7	32	พอใช้
17	10	11	6	7	34	พอใช้
18	10	11	6	6	33	พอใช้
19	10	12	5	6	33	พอใช้
20	11	10	6	7	34	พอใช้
21	11	11	6	6	34	พอใช้
22	12	11	5	7	35	พอใช้

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
23	10	10	5	7	32	พอใช้
24	11	10	6	6	33	พอใช้
25	10	11	6	7	34	พอใช้
26	10	10	5	7	32	พอใช้
27	10	11	5	7	33	พอใช้
28	11	11	7	7	36	ดี
29	11	11	8	8	38	ดี
30	12	12	9	7	40	ดี
31	12	11	5	7	35	พอใช้
32	15	13	8	7	43	ดีมาก
33	10	11	8	7	36	ดี
34	10	11	6	6	33	พอใช้
35	11	10	5	7	33	พอใช้
36	10	11	7	7	35	พอใช้
37	11	11	8	7	37	ดี
38	12	11	5	7	35	พอใช้
39	11	11	6	7	35	พอใช้
40	10	10	6	6	32	พอใช้
41	10	11	8	7	36	ดี
42	10	11	6	7	34	พอใช้
43	10	10	6	6	32	พอใช้
44	10	10	5	7	32	พอใช้
45	10	11	5	6	32	พอใช้
46	10	11	5	7	33	พอใช้
47	11	11	5	7	34	พอใช้
48	12	11	6	7	36	ดี
49	11	11	6	7	35	พอใช้

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
50	10	10	6	7	33	พอใช้
51	10	11	5	7	33	พอใช้
52	11	11	8	7	37	ดี
53	12	11	7	7	37	ดี
54	13	11	8	7	39	ดี
55	10	11	5	7	33	พอใช้
56	14	13	8	8	43	ดีมาก
57	13	11	5	7	36	ดี
58	11	10	8	6	35	พอใช้
59	10	11	6	7	34	พอใช้
60	10	11	6	7	34	พอใช้
61	11	11	6	7	35	พอใช้
62	10	11	5	7	33	พอใช้
63	10	10	6	7	33	พอใช้
64	10	11	6	7	34	พอใช้
65	13	12	7	7	39	ดี
66	11	10	7	7	35	พอใช้
67	10	10	6	7	33	พอใช้
68	10	10	5	7	32	พอใช้
69	10	11	5	7	33	พอใช้
70	10	10	5	7	32	พอใช้
71	10	11	5	7	33	พอใช้
72	10	11	6	7	34	พอใช้
73	10	11	7	7	35	พอใช้
74	10	11	5	7	33	พอใช้
75	10	11	7	7	35	พอใช้
76	12	11	8	7	38	ดี

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
77	10	11	8	7	36	ดี
78	12	11	7	7	37	ดี
79	9	10	6	6	31	พอใช้
80	13	12	8	8	41	ดี
81	11	12	8	7	38	ดี
82	12	11	8	7	38	ดี
83	10	11	7	7	35	พอใช้
84	10	11	7	7	35	พอใช้
85	10	11	7	7	35	พอใช้
86	10	11	6	7	34	พอใช้
87	10	10	6	6	32	พอใช้
88	10	11	5	7	33	พอใช้
89	12	11	7	7	37	ดี
90	10	11	7	7	35	พอใช้
91	10	11	5	7	33	พอใช้
92	10	11	6	7	34	พอใช้
93	10	11	6	7	34	พอใช้
94	9	10	6	6	31	พอใช้
95	10	9	5	7	31	พอใช้
96	10	10	6	6	32	พอใช้
97	10	11	5	7	33	พอใช้
98	10	11	7	7	35	พอใช้
99	11	11	8	8	38	ดี
100	13	12	7	7	39	ดี
101	12	11	7	7	37	ดี
102	10	11	8	8	37	ดี
103	10	10	5	7	32	พอใช้

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
104	13	12	8	7	40	ดี
105	12	11	7	7	37	ดี
106	11	11	7	7	36	ดี
107	10	11	7	7	35	พอใช้
108	10	11	7	7	35	พอใช้
109	11	11	8	7	37	ดี
110	10	11	7	7	35	พอใช้
111	10	9	6	6	31	พอใช้
112	9	10	5	7	31	พอใช้
113	10	10	8	7	35	พอใช้
114	10	11	5	7	33	พอใช้
115	10	11	7	7	35	พอใช้
116	11	11	8	7	37	ดี
117	10	11	7	7	35	พอใช้
118	10	10	6	6	32	พอใช้
119	10	9	5	7	31	พอใช้
120	10	11	5	7	33	พอใช้
121	10	10	6	6	32	พอใช้
122	10	11	6	7	34	พอใช้
123	11	11	7	7	36	ดี
124	13	11	8	7	39	ดี
125	11	11	8	7	37	ดี
126	11	13	8	7	39	ดี
127	10	11	5	7	33	พอใช้
128	13	11	8	7	39	ดี
129	10	11	7	7	35	พอใช้
130	10	11	6	7	34	พอใช้

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
131	10	11	5	7	33	พอใช้
132	12	11	7	7	37	ดี
133	13	12	8	7	40	ดี
134	10	11	8	7	36	ดี
135	10	10	6	6	32	พอใช้
136	10	9	5	7	31	พอใช้
137	10	11	8	7	36	ดี
138	10	10	6	6	32	พอใช้
139	10	11	6	7	34	พอใช้
140	10	11	7	7	35	พอใช้
141	10	11	7	7	35	พอใช้
142	10	10	6	6	32	พอใช้
143	10	11	5	7	33	พอใช้
144	10	11	6	7	34	พอใช้
145	10	11	5	5	31	พอใช้
146	10	11	6	5	32	พอใช้
147	10	11	6	7	34	พอใช้
148	12	11	7	7	37	ดี
149	12	11	8	8	39	ดี
150	14	13	8	7	42	ดีมาก
151	10	11	6	7	34	พอใช้
152	13	12	8	7	40	ดี
153	10	11	7	7	35	พอใช้
154	10	11	7	7	35	พอใช้
155	10	10	6	6	32	พอใช้
156	11	13	5	7	36	ดี
157	12	11	8	7	38	ดี

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
158	10	11	8	7	36	ดี
159	10	10	6	6	32	พอใช้
160	10	11	5	7	33	พอใช้
161	11	11	8	7	37	ดี
162	10	10	5	6	31	พอใช้
163	10	10	6	6	32	พอใช้
164	10	11	5	7	33	พอใช้
165	10	11	5	7	33	พอใช้
166	10	11	6	7	34	พอใช้
167	11	11	7	7	36	ดี
168	10	11	7	7	35	พอใช้
169	10	11	5	6	32	พอใช้
170	10	10	6	6	32	พอใช้
171	10	11	7	7	35	พอใช้
172	10	11	8	7	36	ดี
173	12	12	7	7	38	ดี
174	13	12	8	7	40	ดี
175	10	11	6	7	34	พอใช้
176	13	12	8	7	40	ดี
177	11	11	8	7	37	ดี
178	10	11	8	7	36	ดี
179	10	10	5	6	31	พอใช้
180	10	11	6	7	34	พอใช้
181	10	11	8	7	36	ดี
182	10	11	6	7	34	พอใช้
183	10	11	6	7	34	พอใช้
184	10	11	8	7	36	ดี

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
185	12	12	7	7	38	ดี
186	10	10	6	6	32	พอใช้
187	10	10	5	7	32	พอใช้
188	10	11	6	7	34	พอใช้
189	10	10	5	7	32	พอใช้
190	10	11	5	7	33	พอใช้
191	10	12	5	7	34	พอใช้
192	10	11	7	7	35	พอใช้
193	10	10	6	6	32	พอใช้
194	10	11	7	6	34	พอใช้
195	11	11	7	7	36	ดี
196	10	11	7	7	35	พอใช้
197	10	11	8	7	36	ดี
198	11	12	8	7	38	ดี
199	10	10	5	7	32	พอใช้
200	13	13	8	8	42	ดีมาก
201	13	12	8	7	40	ดี
202	12	12	6	7	37	ดี
203	10	10	5	7	32	พอใช้
204	11	11	5	7	34	พอใช้
205	12	11	7	7	37	ดี
206	10	11	5	7	33	พอใช้
207	10	11	5	7	33	พอใช้
208	10	11	6	7	34	พอใช้
209	12	11	8	7	38	ดี
210	10	10	6	6	32	พอใช้
211	10	10	7	7	34	พอใช้

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
212	10	11	7	7	35	พอใช้
213	9	10	6	6	31	พอใช้
214	10	9	5	7	31	พอใช้
215	10	11	5	6	32	พอใช้
216	10	11	5	7	33	พอใช้
217	10	11	6	7	34	พอใช้
218	10	11	8	8	37	ดี
219	11	13	6	7	37	ดี
220	12	11	6	7	36	ดี
221	10	11	8	7	36	ดี
222	13	11	8	7	39	ดี
223	10	9	6	6	31	พอใช้
224	12	13	8	8	41	ดี
225	12	11	8	7	38	ดี
226	12	11	7	7	37	ดี
227	10	10	5	7	32	พอใช้

เกณฑ์การประเมินคะแนน

โดยการนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ -๑๐๐	๔๘ -๖๐	ดีเยี่ยม
ร้อยละ ๗๐ -๗๕	๔๒ -๔๕	ดีมาก
ร้อยละ ๖๐ -๖๕	๓๖ -๔๑	ดี
ร้อยละ ๕๐ -๕๕	๓๐ -๓๕	พอใช้
ร้อยละ ๔๐ -๔๕	๒๔ - ๒๕	ปรับปรุง
ร้อยละ ๓๐ -๓๕	๑๘ -๒๓	ปรับปรุงเร่งด่วน
ร้อยละ ๐ -๒๕	๐ -๑๓	อ่านไม่ออก

ผลการประเมินผลความสามารถและทักษะ“อ่านออก”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี

(หลังการใช้คู่มือการพัฒนาการอ่าน)

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
1	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
2	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
3	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
4	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
5	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
6	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
7	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
8	20	19	9	9	57	ดีเยี่ยม
9	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
10	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
11	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
12	18	18	9	9	54	ดีเยี่ยม
13	20	20	8	10	58	ดีเยี่ยม
14	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม
15	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
16	19	20	9	10	58	ดีเยี่ยม
17	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
18	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
19	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
20	19	18	10	10	57	ดีเยี่ยม
21	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
22	20	19	9	10	59	ดีเยี่ยม
23	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
24	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม
25	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม
26	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
27	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
28	18	20	10	9	57	ดีเยี่ยม
29	19	19	10	9	57	ดีเยี่ยม
30	19	19	9	10	57	ดีเยี่ยม
31	18	20	9	10	57	ดีเยี่ยม
32	20	20	10	9	59	ดีเยี่ยม
33	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
34	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
35	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
36	18	20	9	10	57	ดีเยี่ยม
37	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
38	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
39	20	19	10	9	58	ดีเยี่ยม
40	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
41	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
42	18	20	9	10	57	ดีเยี่ยม
43	20	19	9	10	58	ดีเยี่ยม
44	17	20	9	10	56	ดีเยี่ยม
45	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
46	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
47	20	18	8	10	56	ดีเยี่ยม
48	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
49	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
50	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
51	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
52	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
53	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
54	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
55	18	20	8	10	58	ดีเยี่ยม
56	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
57	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
58	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
59	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
60	20	19	9	9	57	ดีเยี่ยม
61	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
62	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
63	18	18	9	10	55	ดีเยี่ยม
64	20	18	10	9	57	ดีเยี่ยม
65	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
66	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
67	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
68	17	18	10	10	55	ดีเยี่ยม
69	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
70	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
71	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
72	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
73	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
74	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
75	20	17	10	10	57	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
76	17	18	10	10	55	ดีเยี่ยม
77	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
78	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
79	20	20	8	10	58	ดีเยี่ยม
80	18	19	9	10	56	ดีเยี่ยม
81	19	18	10	10	57	ดีเยี่ยม
82	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
83	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
84	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
85	17	18	10	10	55	ดีเยี่ยม
86	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
87	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
88	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
89	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
90	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
91	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
92	18	20	9	10	57	ดีเยี่ยม
93	20	17	9	9	55	ดีเยี่ยม
94	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
95	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
96	20	19	9	10	58	ดีเยี่ยม
97	20	18	8	10	56	ดีเยี่ยม
98	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
99	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
100	20	20	8	10	58	ดีเยี่ยม
101	20	18	9	9	56	ดีเยี่ยม
102	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
103	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
104	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
105	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
106	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
107	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
108	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
109	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
110	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
111	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
112	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
113	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
114	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
115	20	20	8	8	56	ดีเยี่ยม
116	20	19	9	10	56	ดีเยี่ยม
117	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
118	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
119	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
120	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
121	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
122	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
123	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
124	20	20	9	8	57	ดีเยี่ยม
125	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
126	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
127	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
128	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
129	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
130	20	19	9	10	58	ดีเยี่ยม
131	17	18	9	10	54	ดีเยี่ยม
132	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
133	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
134	20	19	10	9	58	ดีเยี่ยม
135	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม
136	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
137	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
138	19	20	9	10	58	ดีเยี่ยม
139	20	19	9	9	57	ดีเยี่ยม
140	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
141	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
142	19	20	9	10	58	ดีเยี่ยม
143	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
144	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
145	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
146	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
147	20	19	9	9	57	ดีเยี่ยม
148	20	17	10	10	57	ดีเยี่ยม
149	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
150	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
151	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
152	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
153	20	20	10	10	56	ดีเยี่ยม
154	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
155	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
156	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
157	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
158	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
159	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
160	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
161	18	18	10	10	56	ดีเยี่ยม
162	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
163	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
164	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
165	20	20	10	10	55	ดีเยี่ยม
166	19	18	10	10	57	ดีเยี่ยม
167	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
168	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
169	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
170	19	18	9	9	55	ดีเยี่ยม
171	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
172	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
173	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
174	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
175	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
176	19	19	10	10	58	ดีเยี่ยม
177	19	17	10	10	56	ดีเยี่ยม
178	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
179	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
180	20	17	10	10	57	ดีเยี่ยม
181	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
182	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
183	20	17	10	10	57	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
184	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
185	18	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
186	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
187	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
188	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
189	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
190	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
191	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
192	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
193	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
194	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
195	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
196	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
197	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
198	20	20	9	10	59	ดีเยี่ยม
199	18	18	9	10	55	ดีเยี่ยม
200	18	18	9	10	55	ดีเยี่ยม
201	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
202	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
203	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
204	20	17	10	10	57	ดีเยี่ยม
205	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
206	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
207	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
208	17	20	10	10	57	ดีเยี่ยม
209	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
210	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม

คนที่	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	การแปลผล***
	การอ่านออก (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
	การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การเข้าใจความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
211	20	19	10	10	57	ดีเยี่ยม
212	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
213	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
214	20	19	9	10	58	ดีเยี่ยม
215	20	18	10	10	58	ดีเยี่ยม
216	18	18	8	10	54	ดีเยี่ยม
217	20	20	9	9	58	ดีเยี่ยม
218	20	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
219	20	19	10	10	59	ดีเยี่ยม
220	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
221	18	18	10	10	57	ดีเยี่ยม
222	20	19	9	10	58	ดีเยี่ยม
223	20	18	9	10	57	ดีเยี่ยม
224	20	20	10	10	60	ดีเยี่ยม
225	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม
226	18	20	10	10	58	ดีเยี่ยม
227	19	20	10	10	59	ดีเยี่ยม

เกณฑ์การประเมินคะแนน

โดยการนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	๔๘ - ๖๐	ดีเยี่ยม
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	๔๒ - ๔๕	ดีมาก
ร้อยละ ๖๐ - ๖๙	๓๖ - ๔๑	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๕๙	๓๐ - ๓๕	พอใช้
ร้อยละ ๔๐ - ๔๙	๒๔ - ๒๙	ปรับปรุง
ร้อยละ ๓๐ - ๓๙	๑๘ - ๒๓	ปรับปรุงเร่งด่วน
ร้อยละ ๐ - ๒๙	๐ - ๑๗	อ่านไม่ออก

ภาคผนวก 4

แบบฟอร์มสรุปผลการประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่าน

สรุปผลการประเมินผลความสามารถและทักษะ

“อ่านออก”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน)	การ แปลผล***
		การอ่านออก (คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
		การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การเข้าใจ ความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	ความเข้าใจ ในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)		
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
รวม							

หมายเหตุ:

* ใส่วัดคะแนนที่นักเรียนได้

** รวมคะแนนทั้งหมด

*** แปลผลโดยเทียบกับเกณฑ์

สรุปผลการประเมินผลความสามารถและทักษะ

“อ่านออก”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน)	การ แปลผล***
		การอ่านออก (คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
		การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การเข้าใจ ความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	ความเข้าใจ ในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)		
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
รวม							

สรุปผลการประเมินผลความสามารถและทักษะ

“อ่านออก”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โรงเรียน ชั้น

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน				รวมคะแนน** (คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน)	การ แปลผล***
		การอ่านออก (คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน)		ความเข้าใจในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)			
		การอ่าน ออกเสียงคำ (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การอ่าน ออกเสียง บทร้อยแก้ว (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน)	การเข้าใจ ความหมาย ของคำ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	ความเข้าใจ ในการอ่าน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)		
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
รวม							